

NATIONAL LIBRARY OF MEDICINE
Washington

Founded 1836

U. S. Department of Health, Education, and Welfare
Public Health Service

REGIMEN SA:

nitatis cū expositione magistri Arnal-
di de villanova Cathellano
Noviter impressus.

312395

REGIMEN SA

invenit in editione magistri Gualteri

de regimine salutis anime

et corporis

Incipit Regimē sanitatis salernitanū excellētissimū pro cōserua
tione sanitatis totius humani generis putilissimū: necnō a magistro
Arnaldo de Villa noua Cathellano omniū medicorū uiuētū gēma
utiliter: ac secūdū omniū antiquorū medicorū doctrinā ueraciter ex
positū: nouiter correctū ac emēdatū p̄ egregissimos ac medicine ar
tis peritissimos doctores Montispeſsulani regētes. Anno. M. cccc.
lxxx. predicto loco actu moram trahentes.

A Ngloꝝ regi scripsit scola tota salerni
Si uis icolumē. si uis te reddere sanū
Curas tolle graues irasce crede prophanum
Parce mero cenato pax. non sit tibi uanum
Surgere post epulas. somnū fuge meridianū
Nō mictū retine. nec cōprime fortiter anū.
Hec bene si serues. tu longo tempore uiues.

Iste libellus ē edit⁹
a doctoribus saler
niēſibus in quo in
scribunt multa &
diuerſa pro cōſer
uatiōe sanitatis hu
mane. Et editus est
iste liber ad uſū re

gis anglie. Et i textu lecto auctor ponit octo documenta generalia
pro cōſeruatiōe sanitatis: de qbus poſtea ſpāliter p ordinē determi
nabit. Primū ergo documētū est q hō: ſanus uolēs uiuere: debet ab
eo remouere graues curas. Nā cure exſiccāt corpa: ex quo triſtificāt
ſpiritus uitales: mō ſpiritus triſtes exſiccāt oſſa Et ſub iſto documē
to ē cōprehēdi debēt triſtitie q ſimiliter corpa exſiccāt & iſrigidāt:
maciē & extenuatiōē inducūt: cor ſtringūt: & ſpiritū obtenebrāt:
ingeniū eberāt & rōnē ipe diūt: iudiciū obſcurāt & memoriā obtū
dunt. Verūtāmē aliq pingues & carnoſi ſunt ſpiritus adeo nobiles
& callidos habētes q eis interdū bonū est triſtari: ut ſpiritus calor
ebet: & corpus aliquāliter maceret. Secundū documētū est non
irasce Primo qā ira ſiſt corpa exſiccāt: cū ipſa ſūme ſingula mēbra
ſupcalefaciat. Nimia autē calefactio ſiccitatē inducit: teſte Auic. i.

Cum
Graues:
Triſtiti

7ra

17
doc.iii.c.i. Secūdo qā irā pp feruorē cordis oēs act⁹ rōnis cōfūdīt!
Aduertēdū tñ est q qdā frigidi sunt & maleficiati: qbus iterdū ira
sci pdest i regimine sanitatis: ut i eis calor excite⁹. Tertiū est: parce
uti potu uini: nimia enī repletio uini somnolētiā pigritiā debilitatē
mēbroꝝ. debilitatē stomachi & multa alia hīs similia. inducit. de q
bus posterius magis patebit. Quartū est. parce cenare. qā nimia no
cturna repletio dolorē i uētre inducit ac inquietudinē. insomneitatē
& angustia p ut manifesta patet expiētia. & iferius magis declara
bit. Quintū est: surgere post cibū sumptū. qd facit ad digestiōē.
pp terea q cibū sumptū facit descēdere ad fundū stomachi in quo
uiget uirtus digestiua. Sextū est. nō dormire post prādiū. cuius do
cumēta postea tangunt in textu ibi. Febris pigricies. Septimū est.
nō diu retinere urinā. Ex nimia enī urine retētiōe aliqñ seqt diffi
cultas mingēdi aut oīno phibitio a mictu. ut testat. Aui. xix. i trac.
iii. c. de difficultate urine. Siñ ex nimia retētiōe fecali plura pue
niūt nocumēta. Indurant enī feces in ītestinis pp cōtinuā suctionē
uenaz mēseraicaz cū ītestinis cōtinuataz oēm humiditatē a feci
bus sugentiū. & sic remanēt sicce. Difficilis exitus ītestina opilans.
ad quā opilationē pp uētositatē. educationis phibitiōē & aliāz se
cum aceruatiōē sequunt nocumēta in textu posterius posita. ibi
Spasmus & c. Octauū est. non fortiter cōprimere anū. ex hoc enim
sequitur tenasmon siue exitus longaonis. Vltērius subdit autor q
oīa ista debite cōseruans longo tempore sanus uiuere poterit.

Autor i hoc pas
su tāgit tria reme
dia generalia p cō
seruatione sanitatis

Si tibi deficient medici: medici tibi fiant.
Hec tria. mens leta. requies. moderata dieta.

nature humane & p̄cipue ipsorū nobiliū. Primū est q animus hoīs
debet esse letus & gaudēs: cū leticia siue gaudiū etatē floridā facit

Nimi reple
tio:

Nimia noc
turna re
pletiō:

Surgere
post cibū

Dormire
post prādiū

Urine re
tētiō:

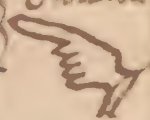
Exācho
feciō:

Conuulsiō

hōiem in iuuetute cōseruat. uirtutē cōfortat. uitā prolongat. ingeniū
 acuit. & ad singulos act^s hōiem abiliore reddit. Et debet istud gau
 diū in regimine sanitatis cōueniēs eē tpatū & nō excessiuū. qā ex
 cessiuū sincopim & mortē iducit & maxime gaudiū cōpetit his q
 multū curant & solitudinibus destruunt. Et pōt in ipsis de nouo
 acqri p usum cibi & uini delectabiliū & dimissione eorū q tristitiā
 inducūt & inhabitare cū sibi dilectis & similibus qbus uirtus cō
 fortat. teste Auic. xi. in. c. de casu uirtutis subito sic dicēte. Et scias
 q uirtus augmentat^r cibo & uino subtili cōueniētibus & odoribus
 bonis. ex trāquilitate & gaudio & dimissioe eorū q cōtristāt & rixa
 ri faciūt. & renouatione rerū amabiliū. & habitatione cum dilectis.
 Secūdū est trāquillitas animi. Nobiles. n. pp. nimis magnas & di
 uersas curas q̄s habēt plus ledunt ceteris paribus q̄ qui mediocres
 sunt. Inquietatio uero mētis somnū maxime ipedit q nobilib⁹ sū.
 me utilis est: qui cōiter nature sicce sunt atq; colerice. qbus pmaxi
 me somnus est utilis. Tertiū est moderata dicta. i. moderata sūptio
 cibi & potus. Nocumēta uero supflui cibi & potus postea dicem⁹.

nimius
 caralis

Inqui
 et do
 et
 et
 et

In hoc textu au

Lumina mane man⁹ surgēs gelida lauet aq. tor ponit. vi. docu
 Hac illac modicū p̄gat. modicūq; sua mēbra mēta qbus cerebrū
 Extendat: crines pectat: dentes fricet: ista: cōfortat: & sili sm
 Confortant cerebrū: cōfortant cetera mēbra gula corporis mēbra:
 Lote cale. sta pranse uel i. frigescce minute. Primū est: postq hō
 de mane surrexerit

oculorū
 mēdipio

debet lauare oculos in aq frigida: mūdari. n. debēt ut ab eis remo
 ueant^r imūdicie palpebris adherētes & circa oculos existētes. ne ab
 ipsis oculi corrodant^r. Et istud satis innuit Auic. in trac. ca. de reme
 moratione cōseruationis sanitatis oculi: & rememoratione eorū que
 nocēt ipsi. ut dicit. Ex eis aut q̄ abstergūt oculū & acūūt ipsum est

submergi in aq̄ clara & apire oculū ī ea. Et idem uult trac. iiii. c. de
 cura debilitatis uisus. dicēs. Et ingredi aquā clarā uiridē & submer
 gi in ea & apire ambos oculos ī ea secūdū quātitatē q̄ possibile est.
 Est ex eis q̄ seruāt sanitatē oculi & cōfortāt ipsum & pprie ī iuue
 tute. Cā aut̄ q̄re oculi magis debēt lauari ī aq̄ frigida q̄ calida ē. q̄a
 unūquodq̄ cōseruat suo simili: ut dicit Auic. in. i. c. i. Et ideo uult
 Gali. in ter. canone illo. Calidiora calidioribus indigēt adiutoriis. fri
gidiora frigidioribus: sed sic est. si oculi sūt frigide nature. ergo po
tius debēt lauari aq̄ frigida q̄ calida. Secūdū est: q̄ hō debet lauare
 manus q̄a sunt instrumēta q̄bus mūdant̄ organa p̄ q̄ exeūt supflui
 tates cerebri. ut sunt aures. oculi. nares. Et ergo ob hoc man⁹ debēt
 esse mūde. Plus tñ debēt lauari ī aq̄ frigida q̄ in calida. q̄a lotio ma
 nuū in aq̄ calida generat uermes in uētre: & hoc specialiter dūmō
 manus in aq̄ calida lauant̄ post sumptionē cibi ut innuit Aui. xvi.
 in trac. v. c. i. ubi agit de uermibus in uētre genitis. Et rō est: q̄a p̄ lo
 tionē manuū ī aqua calida post sumptionē cibi trahit̄ calor natu
 ralis quo cōplet̄ digestio ī stomacho ad extra: quare īpfecta sit di
 gestio: q̄ potissima cā est uermiū. Tertiū est: q̄ postquā hō surrexe
 rit a somno debet paulatī icedere siue se mouere: Cuius cā ē ut sup
 fluitates prime & secūde digestionū q̄ sunt feces & urina descēdāt
 & p̄parent̄ faciliori euacuationi. Quartū est: q̄ postq̄ hō surrexe
 rit a somno debet extēdere manus & pedes & alia mēbra. Cuius cā
 est: ut trahant̄ uitales spiritus ad mēbra exteriora: & p̄ hoc subtiliā
 tur spiritus cerebri. Quintū est q̄ debet crines pectere. Cuius cā ē:
 ut appiant̄ pori per hoc capitis & exeant uapores cerebri derelicti
 post somnū & subtilient̄ eius spūs. Vnde usus pectinis multū cō
 fert uisui & maxime sensibus pdest. Vnde dicit Aui. iii. in trac. iiii.
 ea. de cura debilitatis uisus. Administratio pectinis sup caput iuua
 tiua est & cōfert pprie sensibus. q̄re oportet q̄ ministret̄ oī die mul

Lotio man⁹
 lotio

Post-som
 Post-som
 Post-som
 Post-som

Post-som
 Post-som

11
tories qm attrahit vapores ad supiora & mouet eos a parte oculi.
Sextū est: q hō debet mūdare & fricare dētes. Cuius cā est: qā imū
diciēs dētiū est cā fetoris anhelitus: sīlī a dētibus imūdis spūs imū
di eleuat ad cerebrū ipsum pturbātes. Preterea: cōmixtio limosita/
tis dentiū cū ipso cibo ab stomachū missa est cā corruptiōis cibi in
stomacho. Modū aut cōseruādi sanitatē dentiū & bonitatē odoris
eorū tāgit. Aui. vii. in. c. de cōseruatiōe dētiū sub his uerbis. Et ex eo
q cōseruat sanitatē dētiū est ut colluat os ī mēse bis cū uino ī quo
decocta est radix titimalli. Est. n. pueniēs ad ultimū ī faciēdo bonū
odorē: & nō aduenit faciēti illud dolor dētiū. Vterius autor ī ulti/
mo uersu subdit aliq pcepta generalia. Primū ē q hō lotus stupha
uel balneo debet se tenere calidū: qā tūc pori sunt apti: & sic de faci
li frigus posset subintrare: & magna nocumēta corpi īferre. Aliud
est q postq hō sumpserit cibū debet modicū stare: ut cibū pfecte
descēdat ad fundū stomachi ī quo cōplet digestio: deinde lēte ābu
let & nō fortiter: ne pp motū fortē calor trahat ad ptes exteriores:
& p hoc ipediat cibi digestio. Aliud est q hō frigidus debet cauere
ne subito se calefaciat: sed paulatim. Mutatiōes. n. subite naturā le/
dunt. Oīa. n. extra naturā molesta sunt. ut dicit Gal. ī cōmēto illius
canonis secūdū multū & repēte.

In hoc textu tā
git auctor. iiii. nocu
mēta q pueniūt ex
sōno facto post prā
diū. Quorū primū
est q, ex somno me

Sit brevis aut nullus tibi sōnus meridianus
Febris. pigricies. capitis. dolor atq catharr⁹
Hec tibi proueniunt ex somno meridiano.

ridiano solet seq febris qd aliqui putāt uerificari de febre pueniēte
ex oppilatiōe cām istius febris reddētes: quia tpe dici calor & spūs
mouent ad exteriora: & sic uirtus digestiua ī die est debilis. Dige/
stio. n. pfecta est qn calor & spūs ad iteriora mouent: pp quorū mo

*Primū
dētiū*

*Postea
nō dēti
nō:*

*Stupha
balneo*

*Stomachū
cibum*

*Virginitas
oppilatio
debilis
die:*

8
*Causa
pili in omni*
tū calor naturalis incēdit. Et sic tps noctis est tps pfectiōis digestio
nis. Indigestio. n. & cruditas humorū est cā oppilationis: q̄ oppilatio
est cā febris: secūdū Aui. in. iiii. i pluribus passibus. Secūdū nocu
mētū est pigricies: q̄ ex eadē cā uidet̄ oriri. Ex materia. n. indigesta
& grossa: grossi eleuant̄ spūs: qui moti ad mēbra corpis grauedinē
corpi inducūt: quēadmodū spūs subtiles & leues leuitatē aī & cor
poris iducūt. Tertiū est dolor capitis: qui ēt ex eadē cā puenire ur.
Dolor in
pituita
Ex cibo. n. indigesto i stomacho eleuant̄ grossi spūs cerebrū pturbā
tes: qui spūs sūt cā discoloratiōis ēt faciei qñ ad cutē mouent̄: qui
ubi est materia grossa: necesse est quicquid ex tali materia dissoluit̄
cē grossum: ut inuit Gal. i cōmēto illius amphorisimi. Et qui crescūt
sic inquiēs. Q uicqd. n. de q̄libet re dissoluit̄: ei un̄ dissoluit̄ necesse
est ut assimilet̄. Quartū nocumētū est catarrus: qui similiter ex ca
dē cā ur oriri. s. ex reumate. Reuma. n. dī oīs fluxus materie de mē
bro ad mēbrū in q̄cūq; pte corpis fuerit. sed secūdū q̄ ad diuersas
Reuma
ad pit:
partes corpis fluit. diuersa sortit̄r noīa. Q ñ. n. mouet̄ ad pectus si
ue ad mēbra spūalia uidelicet ad pulmonē. dī catarr⁹. Sed qñ fluit
ad fauces siue ad colatoriū palati. dī brācus. Et qñ fluit ad nares dī
coriza. ut habere in istis uersibus:

Si fluat ad pectus dicatur reuma catarrus:

Ad fauces brancus. ad nares dico corizam:

Preter tñ pdictorū nocumētōrū cās narratas alie pñt assignari mā
gis efficaces. Cā nāq; primi nocumēti. s. febris q̄ aliqñ est effimera
aliqñ putrida. est febris qdē effimere retētio fuliginū i somno diur
no. quaz resolutionē uigilia facere cōsueuerat. quibus acruatis &
spiritibus admixtis i eis accēdit calor extraneus causans febrē effi
merā. Febris uero putride putrefactio humiditatū multiplicatarū
ex somno diurno ad cor effumatiū. Secūdū uero nocumētū. s. pi
gritia cōtingit pp humiditates p somnū diurnū retētas circa muscu

los cordas & iuncturas qbus torpescunt & tarde redunt ad solitos
motus. Tertiū uero nocumētū ex simili cā orit̃. I. ex humiditatibus
& uaporib⁹ p somnū meridianū retētis. q moti uerſus caput & ce
rebrū. dolorē ingerūt. Q uartū uero nocumētū uidelicet catarrus.
quo uniuersaliter oē reuma. significat̃ cōtingit ppter ea. q̃a uapores
& fumi q undiq p cutē hora uigiliaꝝ resolui solēt ī somno diurno
ad caput tēdūt. ubi inspissati recidūt interius reumatizātes. Auic.
aut in .i. c. fen. iii. do. ii. ca. ix. alia sup addit nocumēta somni diurni
quorū primū est generare egritudines humiditas. ut guttas & paralī
ses ex retētionib⁹ humiditatū q̃ de die magis resolui solēt. Secūdū
est corruptio coloris faciei pp humiditates aquosas urine similes in
sanguine multiplicatas ex somno diurno. resolui solitas tpe uigilia
rū. q̃ ad faciei cutē cū sanguine expulse reddūt eā tumidā & decli
nātē ad citrinitatē. Tertiū est generatio splenis. i. plēticę passiōis in
dispositis ad eā. Cuius cā est retētio humoris grossi melācolici ī sple
ne ex somno diurno. sicut. n. iuuāt uigilie motū & libeꝝ trāsītū hui⁹
grossi humoris p cānales strīctos cū calore diei uias apiēte. sic som
nus īpedit maxime diurnus. cū tūc īstet hora secūdū plurimū trāsi
tus melācolie p cānales suos. & maxime p illū cānalē. q̃a splē trāsit
ad orificiū stomachi grā puocationis appetitus p quē splenis sup
fluitas emūdari solet. Nō. n. cōuenit ut de nocte puocet sed de die
potius appetitū cibi. Q uartū est relaxatio neruorū seu remolitio eo
rū. Cuius cā est phibitio resolutionis humiditatū quā facere solent
uigilie diurne q̃ interius retēte neruos imbibūt. Q uintū est debili
tatio appetitus. Cuius cā est phibitio resolutionis q̃ est prima cā fa
mis: alia cā est repletio stomachi ex fumis uaporibus & humiditati
bus remolliētibus & saturātibus orificiū stomachi. Sextū est gene
ratio apostematū. Cuius cā ē. q̃a supfluitates p somnū diurnū mul
tiplicate colligunt̃ sepe ī aliquo mēbroꝝ: & ipsū itumescere faciūt.

Et ulterius dī. Aui. q̄ due de potioribus causis pp̄ q̄s nocet somnus diurnus sunt. prima qdē. q̄a cito interrūpit̄ p̄p̄ea q̄ calor diei trahit uersus exteriora calorē corpis. & ecōtra somnus ad interiora. Vñ motus puenit agitatius. & iō cōsulit̄ tūc dormire uolētibus q̄ in umbra dormiāt. & i tenebroso loco. secūda uero p̄p̄terea q̄ reddit naturā stupidā & q̄si p̄territā retrahētē se ab eo i quo erat. s. a digestionē cibi. Aduertēdū tñ est q̄ licet somnus diurnus generaliter uitupet̄ & nocturnus cōmēdet̄. ex diurno tñ ille minus uitupat̄. q̄a mane est usq̄ ad tertiā. s. ab ortu solis usq̄ ad tertiā post ip̄m. Iuxta illud ypocratis p̄nósticoꝝ secūda dicētis. Somnus ut moris est cōueniēs & naturalis ut noctē nō effugiat & diē nō īpediat est laudabilis. cōtrarius uero est īprobādus. minus tñ si a mane usq̄ ad tertiā tenuerit. Q uāq̄ tñ somnus diurnus & meridianus intrātū a primis medicine inuētoribus detestet̄. moderno tñ tpe nō oīs somnus diurnus est uitupādus. & p̄p̄rie si i eo qnq̄ cōditiōes obseruant̄ ut uult bartrūcius. Prima est ut sit cōsuetus: secūda ut nō sit illico supra cibū: tertia ut nō sit capite depresso: quarta ut nō sit longus: quinta ut nō fiat ab eo subito stupida & repētina expergefactio. sed morosa.

In hoc textu autor ponit q̄ttuor no- Quattuor ex uēto ueniunt in uētre retēto: cumenta pueniētia Spasmus: idrops: colica: uertigo q̄ttuor ista. ex retētiōe uētosita

tis i corpe nō quoz̄ primū est spasmus cuius cā est: q̄a uētositas retēta sepe capit raptū ad iūcturas: & neruos ipsos replēs ex quoz̄ repletionē sequit̄ ipsoꝝ cōtractio q̄ uocat̄ spasmus. Et ab Aui. ii. i ca. de spasmo: spasmus sic diffinit̄: Spasmus est egritudo neruosa: qua mouent̄ lacerti ad principia sua & inobediētes sunt i dilatiōe eoz̄: Et iste spasmus ē duplex: Nā qdā est ex repletiōe i quo mēbrū abbreuiat̄ & īgrossat̄ pp̄ rē īplentē: sicut coriū aut corrigia cū est res

implēs abbreviat & ingrossat. & iste spasmus fit subito: Alius est
ex inanitione i quo cōtrahit longitudo & latitudo & minorat mē-
brū secūdū lōgū & latū: sicut i pgameno: cū apponit igni fit cōtra-
ctio secūdū lōgū & latū & iste spasmus fit paulatī. Secūdū nocu-
mentū est ydropisis: q̄ est morbus materialis causatus ex re frigida
plurima igrediēte & inflāte mēbra aut loca partiū: i qbus regimē. i.
digestio ciborū fit & humorū: ut dicit bartrucius. Idropisis. n. nō ge-
nerat nisi cū sanguis nō generat: ut dicit Gal. yī. pticula amphoris
morū in cōmēto illius. Emorroides sanāti antiq̄s. Et est triplex ydro-
pisis. s. ypozacha: asclites & timpanites: & de timpāite itelligit istud
secūdū nocumētū. Timpanite. n. ut dicit Bartrucius fit a mala cō-
plexione frigida stomachi & epatis phibēte cibū trāsmutare i chila-
lum & humorē benignū aut sanguineū: q̄re cōuertit i rē uētosam
q̄ dū nō expellit p̄ eructuationē aut aliūde opilatione uiarū phibē-
te uel uirtute expulsua: uel sequestratiua seu supfluitatū debili exi-
stēte colligit iter ciphac & mirach uētris & causat ydropisim. Ter-
tiū nocumētū est colica q̄ est egritudo multū dolorosa: facta i ītesti-
no dicto colon: q̄d est unū de ītestinis grossis: quēadmodū ylica est
egritudo dolorosa facta i ītestino gracili dicto ylion: & fiūt iste egrī-
tudines scpe ex uētositate iclusa i dictis ītestinis. Quartū nocumē-
tū est uertigo & est egritudo cū qua uī hoī q̄ oīa uoluant in girā.
Cuius egritudinis cā est uētositas ad cerebrū mora q̄ pp̄ eius i cere-
bro motionē uertiginē facit. Et ista quattuor nocumēta cū qbusdā
aliis pulcre cōmemorat. Aui. xyiii. i. c. de reb⁹ q̄ nocēt colicis dicēs
Et scias q̄ retētio uētositatis multotiēs facit acciderē colicā: p̄pterea
q̄ subleuat eā & reprimat ipsam: ita ut aggreget res una & q̄ facit
accidere debilitatē in ītestinis. Et quādoq̄ pducit illud ad ydropi-
sim. Et quādoq̄ generat tenebrositatē & uisus uertiginē & epilēsiā.
Et quādoq̄ retinet in iunctura: & facit accidere spasmum.

In hoc textu au Ex magna cena. stomacho fit maxima pena
tor ponit unū docu Vt sis nocte leuis. fit tibi cena breuis.
mētū pro cōserua/

tione sanitatis dicēs: q̄ hō ī cena debet eē sobrius & se nō multū ci
bo replere: q̄a nimia repletio nocturna iducit īpedimētū somni: tor
tionē uētris: inquietudinē corporis pustulas ī facie: grauitatē capitis ī
mane. & maliciā oris. Dubiū iā incidit utrū maior quātitas cibi sit
sumēda ī prādīo q̄ ī cena. Pro cuius decisiōe aduertēdū est q̄ secū
dū diuersitatē corporis: maior aut minor quātitas cibi sumēda est ī
prādīo q̄ ī cena: q̄a corpa aut sunt ī morbū decidētia: aut sub latitu
dine sanitatis. Si ī morbū deciderint: aut cū humoris uicio aut si
ne humoris uicio. Si sine humoris uicio: sic est magis cenādū. Cui
rō est: q̄a natura ī talibus solū est ciborū digestiōi itēta: nō aut sup
fluitatū maturationi: carēt. n. eis q̄ si cū humoris uicio patiant cō
ueniētius est prādīo maiore. uñ Aui. i. iii. ī trac. y. c. de cura epileſie.
Ille cuius cōsuetudo nō tolerat ut semel reficiat: diuidat cibū suū q̄
est minor refectione sua ī tribus ptibus: &umat duas tertias ī prā
dio & tertiā ī cena post exercitiū subtile rōne sic psuadet: qm̄ illo
tpe pro quo natura debilis iuuat ī digestiōe calore solari uiuifico:
& resoluunt amplius supfluitates amplior sumēdus ē: hoc aut ma
gis fit ī prādīo q̄ ī cena: ergo &c. Preterea ī die calor uitalis adest so
laris & locis digestiuius cū sit uite principiū: q̄re ad digestiōē diur
nalē tūc duplex opabit calidū: nocte uero nō. Et etiā nocte natura
magis est circa supfluorū digestiōē ī talibus itēta: nō est ergo īpe
diēda multa ciborū exhibitio: quis. n. calor ī plerisq; fortificet ī no
cte spirituū retractione & somni reductione nō tñ pōt hmōi calor
duo: ut alimētū & supfluitates digerere. Cōuenit itaq; ī his cenā bre
uiare. Si uero hmōi corpa sub latitudine fuerint sanitatis: aut sunt
sufficiēter sana robusta supfluitatibus sensibilibus carentia: cū oēs

expellāt sua uia: ut athlete: & hos expedit cena maiorare. Tū qā natura eorū nocte solū est digestioni ciborū itēta: & nō supfluoꝝ maturationi: cū illis fere careāt: Tū quia solū robur corporis itēdūt: qđ & nocte acquirūt magis cū amplior fiat sanguificatio distributio & spiritū in his generatio. Si autē corpā fuerint a dicto tempamēto & robore distātia: sicut sunt plurima usq; ī egritudine nūc deueniētia: talia aut exercitant exercitatio forti cōtinuo & uehementi aut nō: si sicut sunt uictū manibus querētes: melius est eis prādiū sup cenā maiorare. Cuius cā est: quia alimētū nō solū expetit ppter nutrire: sed ppter humectare mēbra ac irrorare ne arefiāt ex forti motu: & resistat resolutioni caloris: ppter qđ oportet plus cibi exhiberi ī prādio: neq; ppter exercitiū talia corpā cessant ab eorū digestionē: cū ita sint cōsueti. Vfus. n. est res ppter naturā. Est & calor uehēmēs ppter exercitiū potēs sup digestionē ī eis: ppter qđ uidemus eos ter ī die cū appetitu comedere & benedigerere. Si aut nō utāt forti & laborioso exercitio cōtinue sicut pdicti: dupliciter illud euenit: quia aut solū qnq; utunt exercitio forti & laborioso & nō cōtinue: aut solū utunt exercitio debili. cū quo stat multiplicatio supfluitatū. si utant exercitio plurimo forti & laborioso ppter occupationes necessarias in uita & ad salutē: sicut ciuiles uiri q̄ plures circa bona fortune negociātes ad salutē iterdū exercitio forti & laborioso mouent: & diu equitātes uel itinerātes aut aliud quoddā fortius a cōsuetu agētes exercitio: & his utilius ē cenā sup prādiū amplius augere. Cuius rō ē: qā si tales prādiū augerēt cū nō sint cōsueti a deo forti & laborioso exercitio agitari ut priores ipsorū: iā corū peref digestio: malorū humorū generatiua. Itē ppter motū supflūū calor horū disseminatione est debilitatus: cuius qđē unio que magis nocte fit q̄ die potissima est fortitudinis & digestionis cā: q̄re in cena istāte nocte alimētū amplius pōt administrari. Itē isti prius

nō laborioso utebantur exercitio:& sic corpus eorū humiditatibus ple-
nū est qbus & paruo cibo sufficiēter pōt resisti resolutiōi & exsicca-
tioni factis p motū ī die occurrētē. Si uero paucis debilibus exer-
citiis & paruis occupatiōibus ī uita utantur: p̄cipiendū est ipsis meli⁹
prādere q̄ cenare. Et declarat sicut istud ni corpibus nūc egrotātib⁹
apparuit. Cū. n. hi sunt debilis digestiōis: ut plurimū iuuantur p calo-
rē solis & lucē: ualde uiuificos: confortantur. n. inde spūs pp suū sile.
Ipse. n. est lux: aut effigiē hēt lucis secūdū Aui. Iuuatur ēt q̄a supflui-
tates: tunc melius expelluntur poris aptis de die q̄ de nocte. Preterea
nocte nō oportet eos multo cibo sed pauco repleri: cū natura tunc
intēta est: magis circa digestiōē humorū crudorū: quos somnus hēt
maxime digerere ac ad benignū reducere. Licet. n. nocte digestiua
fortificetur uirtus nō tñ adeo q̄ ualeat cibū & supfluitates digerere.
Aduertendū est insup q̄ ī exhibitiōe cibi maioris aut minoris ī prā-
dio q̄ ī cena maxime seruādus est usus: q̄a cōsuetudo est res maxi-
ma ī cōseruatiōe sanitatis & egritudine curāda. Secundo regiminis
acutorū: qd̄ oñditur ex eo q̄ eius mutatio & maxime subita uehemē-
ter ē lesiua. Vñ Dama. Mutare cōsuetudinē nociuū est & molestū:
& p̄cipue senibus. Et iō prauae cōsuetudines abolende sunt. sed non
mox. eo q̄ natura nō sustinet repentinas mutationes. Et sicut patet
q̄ uniuersalius maiorādū est prādiū sup cenā. cū plurime egritudi-
nes sunt materiales & plurima corpora lapsa. Si tñ solū semel ī die
comedatur melius est cibū ī cena exhibere nisi oculi aut cerebrū pa-
tiantur tunc. n. melius est ī prādio exhibere cū nō parū egrotātis no-
cet oculis & cerebro. Vterius circa textū est notādū q̄ nō solū re-
pletio nocturna siue ī cena nocet stomacho. imo oīs repletio cibi ge-
nerat. n. opilatiōes febres: putredines: apostemata. & leprā. q̄a est cā-
sa ī digestiōis: q̄ aut oīs repletio nociua est stomacho declarat Aui.
.xiii. ī trac. i. c. de rebus q̄q̄ usu ledunt stomachus & intestina. dicēs.

Ex rebus magis inimicis stomacho est repletio. & ppter illud non
auget corpus gulosi qm̃ cibus eius nō digerit̃. q̃re nō crescit ex eo
corpus. Ille aut̃ q cibo abstinet dū tñ remanet aliqd̃ appetitus eius
auget̃ qm̃ stomachus eius bñ digerit cibū. Et sic ualde cauendū est
ne stomach⁹ torqueat̃ & multū grauet̃ ex cibo ita ut anhelitus an
gustiet̃: & pulsus uelocitet̃ & sifr repletio nauseatiua & fastidiū in
ducens: multū est euitāda: & spāliter ex malis nutrientibus. Nā si fa
stidiū sit ex grossis nutrientibus: pueniūt iuncturaz̃ dolores & re/
nū. & podagra & grossicies splenis & epatis & regulariter egritu/
dines flegmaticæ & melācolice. Et si fastidiū sit ex nutrientibus sub
tilibus pueniunt febres acute & maligne: & apostemata multū acu
ta: igit̃ euitāda est repletio nauseatiua: nō igit̃ tñ est comedendum
quin stomacho maneat aliquis locus uacuu⁹: nec ex toto debet desi
deriū sopiri: sed retineri debent aliq̃ reliquie appetitus: & hoc spāl
iter obseruādū est ī habētibus appetitū fortē. Sunt. n. aliq̃ quoz̃ ap/
petitus naturaliter multū sopitus est: & isti forte debent plus come
dere q̃ appetunt.

In hoc textu po
nunt̃ aliqua p̃cepta
q̃ hō sane cupiēs ui
uere necessario de/
bet obseruari añ sū/
ptionē cibi. Quoꝝ
primū est q̃ hō non

Tu nūq̃ comedas stomachū nisi noueris añ.
Purgatū uacuu⁹q̃ cibo quē sumpseris ante
Ex desiderio poteris cognoscere certo
Hec tua sunt signa subtilis in ore dicta

debet sumere cibū nisi nouerit stomachū suū eē purgatū malis hu
moribus qđ sit p uomitū expellēdo humores putridos & malos in
eo existentes: quia si sumeret̃ cibus p̃dictis malis humoribus ī sto/
macho remanentibus ex cōmixtione taliū humorū cum cibo: cibus
sumptus corrumpet̃. Secundū p̃ceptū est. q̃ hō non debet sumere
cibū de nouo nisi p̃senserit cibū sumptū ī stomacho suo fore dige/

stū & ab eo euacuātū. quia nihil est deterius ī humano corpe q̄ in/
tromittere cibū sup aliū qui non est digestus: sed digeri incipit. Nā
supassumptus cibus prioris digestionē inchoatā īpedit. Et digestio
prioris aū cōplebit̄ q̄ trāsies ad epār p uenas miseraicas ducet secū
cibū supassumptū idigestū. uñ crudi humores ī corpe multiplica/
bunt̄. Vltorius ī textu ponunt̄ duo signa euacuatiōis stomachi a ci/
bo p̄assumpto. Primū est desiderīū certū. i. uera fames. Et pro itel/
lectu istius sciēdū ē q̄ duplex ē fames. s. uera & mēdosa. Verā Gaḷ.
describit. ii. Amphorismoꝝ ī cōmēto illius canonis. ubi dicit. Indi/
gētia nō oportet laborare. dicēs. Certa fames est cū hō cibo indiget
uñ imēsus sequat̄ appetitus. Sed mēdosa fames est cibi appetitus
corpe nō indigēte. Et sic ut uera fames sit ex cōstrictione & corru/
gatione uenarū officii stomachi pcedētibz a succione mēbroꝝ ma/
nitoꝝ cibo indigētium. sic mēdosa fames solet ab his fieri q̄ strin/
gunt & rugāt orificiū stomachi mēbris cibo nō egētibz. ut ab actu
frigidis stipicis aut acetosis. Et istius signi & secūdi pcepti pcedēris
cōmemorat Auic. in. i. doctri. ii. ca. de eo quod comedit̄ sic inquit̄.
Oportet p̄terea ne aliq̄s comedat nisi post desiderīū neq̄ ī hoc tar/
det cū desiderīū ebullierit. i. forte fuerit nisi mēdosū fuerit. ut ebrio/
rum desiderīū. & hñtiū fastidiū: qm̄ tollerare famē stomachū putri/
dis & replet humoribz. Et postea eodē caplo dicit: Et neq̄ ipse neq̄
oēs q̄ sanitatē hñe uolūt aliqd comedāt nisi desiderīū fuerit certū &
stomachus & supiora itestina a priō nutriēte euacuata fuerint: Q d
enī ī corpe existit deterius ē si nutriēs sup nutriēs qd nō ē digestū
mittet̄. Secūdū signū qd significat sup certo desiderio siue certa fa/
me ē subtilis diēta pcedēs. i. pua administratio cibi: qñ. n. illā seq̄t fa/
mes significat eē certa & uera. Sciēdū ē insup q̄ ī una & cadē refe/
ctiōe pessimū est sñ multos & diuersos cōiūgere cibos: ut carnes &
pisces uel pullos & porcū: & postea plōgare tps ī comēdo: q̄a pri/

mus cibis iā digeri incipit cū aduenit ultimus: & sic ptes cibi dissimiles fiūt in digerēdo: sic q̄ p̄sumpte prius digeste sunt q̄ postremo sumpte sue digestionis mediū attigerint: uñ fit q̄ qdā corrūpūt alias. Et istud inuit Aui. in. i. doc. ii. c. de eo qd̄ comedit dicēs. Et nihil qdē deterius est q̄ diuersa nutrimēta simul adiūgere: & post hoc in comedēdo tps p̄longare: cū. n. postremū nutriēs aduenit primū iā incipit digeri: nutriētes ergo ptes i digerēdo nō simulant. Sciēdū est tñ q̄ p̄longatio in comedēdo moderate facta fere una hora: grā bone masticationis & trāsglutitionis est laudabilis & plurimū cōferēs ad cōseruationē sanitatis: q̄a p̄fecta cibi masticatio cū morosa trāsglutitione siue ingluuie est ueluti media digestio: sed mala masticatio uel digestionē cibi ipedit uel uehemēter retardat: sed p̄longatio in cōcedēdo cū interlocutionibus & pausis duabus uel tribus horis est plurimū nociua: & sequunt ex ea nocumenta prenarrata:

In hoc textu tā/
Persica: poma: pira: lac: cascus: & caro salsa, gunt decē cibi siue
Et caro ceruina: leporina: caprina: bouina. alimēta melācholiā
Hec melancolica sunt infirmis inimica. generatiua aut infirmis inimica. Quo-

rū primū est comestio p̄ficor: de qb⁹ Gal. ii. ali. c. xix. dicit q̄ & horū succus & qd̄ uelut caro facile corruptibilis ē: & oīno qdē prau⁹: q̄re nō oportet: sicut qdē ē post aliud alimētū offerre: corrūpunt. n. supnatātia. Meminisse aut oportet huius qd̄ cōe i oibus: q̄cūq̄ caco chima humida lubrica & facile subire potētia: pp hoc oportet ipsa comedere priora aliis: sic. n. ipsa celeriter subeūt: & illis uia faciunt: ultimo aut sumpta simul corrūpūt & alia. Et ita patet q̄ istud dc̄m debet itelligi de p̄ficis comestis post cibū aliū: q̄a ipsa sumpta añ cibū bona sunt stomacho uētrē leniētia atq̄ appetitū puocātia. Iuxta illud Auic. ii. cano. c. de p̄ficis: dicētis. Matura sunt bona stomacho:

& in eis est uirtus faciēdi appetitū cibi. Et subdit Auic. Et oportet
qdē ut nō comedant post aliū cibū: qm̄ corrūpūnt post eū: sed p̄ce
dāt añ cibū. Silr Serapion ī aggre. c. de eis: auctoritate Dioscoridis
ait: matura ex p̄licis sunt bona stomacho & molliūt uētrē. Immatu
ra uero strīgūt & qn̄ desiccant strīgūt fortius: & decoctio siccorū
qn̄. s. bibit phibet fluxū humiditatū ad stomachū & uentrē: & qn̄
trita sup locū puluerizātur un̄ fluit sanguis abscindent eū. Et licet
prenarrata habeāt iuuamēta: qā tñ humorē generāt putrefactibilē:
nocitiua sunt infirmis: & maxime qn̄ indebite sumunt. Et sunt p̄si
ca frigida ī primo gradu & humida ī secūdo. Secūdū est pira siue
comestio piroꝝ. Et cā ei⁹ est qā pira & generaliter oīs fructus recēs
nō coctus replet sanguinē aquositate buliēte ī corpore: & sic p̄parant
sanguinē ad putrefactionē: & p̄ cōsequēs nocēt egris. Pira similiter
ut dicit Auic. ii. cano. ca. de eis: a p̄prietate inducūt colicā. Ipsa tñ
inter ceteros fructus multos impinguat: p̄pterea porci ex ipsis piris
impinguant plusq̄ ab aliquibus aliis fructibus. Et qā pira uētositatē
generāt & sic inducūt colicā. Vsus habet q̄ pira & alii fructus uē/
tositatē faciētia cū carnatiuis. i. uētositatē expellētibus comedūt: ut
possumus obuiare nocumēto ipsoꝝ supbiēdo uinū uetus odorifex
& meliora pira sūt q̄ magis odorifera sunt & magis dulcedinē par
ticipātia. & ēt meliora sunt decocta q̄ cruda: & p̄nt decoq cū aniso
feniculo & zuccaro. Tertiū est comestio pomoz: de qb⁹ dicit Auic.
ii. cano. ca. i. q̄ assiduatio comestionis eoz facit euenire dolorē ner
uoz. Et poma ēt malā habēt p̄prietatē ī generādo uētositatē ī secū
da digestionē: q̄re nocēt egris: & ēt p̄p̄ similē cām illi q̄ dicta est de
piris. Et ista dicta de piris & pomis maxime itelligēda sunt de ipsis
crudis & nō de ipsis coctis. Et nedū isti fructus ab infirmis sunt ui
tādi: imo oēs fructus īplētes sanguinē aquositate ebuliēte: ut fruct⁹
recētes: quoz succus ī humano corpore ebullit sicut mustū: & succus

fructuū ebuliūt extērius in uase:& hoc pp calorē solis derelictū in
eis cū maturabant. Ilti.n.fructus pp ebulitiōnē succi eorū pparant
sanguinē ad putrefactionē: licet pro hora q̄ sumunt iuuamētū pre
stent humectationis. Et de hac cā Auic. febricitātibus phibuit fru/
ctus maxime recētes in. iiii. trac. ii. c. vii. dicēs. Et oēs fructus nocēt
febricitāti cū ebulitione sua & corruptiōe ī stomacho. Quartū est
comestio lactis. Cuius cā est: q̄a lac de leui corrūpit & in fumū aut
acetositatē cōuertit ī stomacho imūdo: sicut ut plurimū est stoma/
chus febricitātis febre putrida: & ergo febricitātibus febre putrida
nō cōcedit. Et si r̄ est malū hñtib⁹ dolorē capitis & siticulosus & plu/
ribus aliis: de qbus loq̄r Ipocras. v. pticula amphorismoꝝ: amphi/
rismo illo. Lac dare caput dolēribus malū & c. Verū est tñ q̄ in ali/
qbus passionibus cōuenit sicut in ptisi & ethica & aliqbus aliis put
et dicit Ipocras amphorismo iā allegato. & et iferius aliquid dicit
ibi. Lac ethicis sanū & c. Et licet lac in p̄dictis passionibus uitupet:
In sanis tñ laudabile ē & hoc si ī stomacho & epate bñ digerāt. tñc
enī intestina lauat sua aquositate. & mūdificat butirositate sua. hu/
moribus uenenosis repugnat. mēbra humectat. caseitate sua uulne
ra pectoribus iuuat & pulmonis gutturis renū quoq̄ intestinorū &
uesice morsurā acutorū humorū in itestinis mitigat q̄a uisceribus in
uiscat: & humorū phibet morsum. Preterea cōuenit lac corpibus tē
peratis. quorū stomachus mūdus est a colericis & fleumaricis humo
ribus. In his. n. lac bñ digestū multū dat nutrimētū: laudabilē san/
guinē generat carnē augmētat. totū corpus laudabiliter humectat.
exteriora pulchra facit. ut refert ysaac ī dietis uniuersalibus. Et ibi
et auctoritate Ruffi dicit q̄ lac bibētes ieiunos eē oportet & bibat
calidū cū exeat ubera. neq̄ aliquid comedat quousq̄ digerāt: & la
bor & nimius motus caueat. Nō est tñ quiescēdū oīno a deambu/
latione sed deambulādū est suauiter quousq̄ in stomachi fundum

descēdisse sentiat. In distēpatis uero corpibus lac nō cōuenit. In calidis. n. corpibus cito mutat in fumositatē & colerā ī frigidis uero in acetositatē & putredinē. In stomacho ē īmūdo lac non cōuenit. quia ī eo corrūpit. Circa electionē aut lactis sciēdū est q magis eligēdū est lac mediocre ī uia nutrimentī & nō subtilissimū sicut lac cameli aut ēt asininū neq; pinguisimū & grossissimū. sicut lac uaccarū & pecudū. Eligēdū est igit lac capre: nō. n. hēt tm aquositatis sicut lac cameli qd nō est aptū ad nutriēdū rōne nimie humiditatis. sed uentris subductiuū. nec habet tm pinguedinis & grossicie seu caseitatis & unctuositatis sicut uacarū & pecudū qd pp grossiciem & unctuositatē est uenarū opilatiuū. uentositatū generatiuū: & difficilioris digestionis quā sit necessariū ī regimine sanitatis. Eligat igit lac capre nō nimis ppinq; partui: nec nimis distātis a partu nō pinguatīs: nutrite ī bonis pascuis & ī tpe quo repiunt meliora pascua. Quintū est comestio casei & pōt itelligi de oī caseo maxime tm de ueteri: Cuius rō est q caseus recēs est frigidus & humidus & grosse substantie & difficilis digestionis & opilatiuus & lapidis generatiu⁹ & nō multū cōpetit uia cibi ī regimine sanitatis: Et caseus uetus est calidus & siccus pp sal. facit cibū digeri & difficulter digerit parū nutrit & male: ī stomacho nocet: & nimis desiccāt: & minus cōpetit q recens. Et si aliqs caseus est medius iter nouū ueterē & uiscosum & frāgibilē durū & mollē & parū declinās ad aliquālē dulcedinē: nō nimis salus: nō lachrymosus: cū icidit saporis delectabilis & boni odoris: cuius ī stomacho mora nō diuturna ex bono lacte cōueniēter factus sufficienter unctuosus: talis utiq; caseus bonus est: & iter alios magis est diligendus: & post cibū sumptus nō multa quātitate: multa uero quātitate stipatus in uia cibi uniuersaliter est malus. stomachū grauās & inobediens digestioni: & opilatiuus. & lapidis ī renibus: & humorū grossorū in corpe & uentositatē generatiuus.

Solū igit̃ ille caseus est bon⁹ quē dat auara manus. Sextū est caro
falsa. Caro. n. falsa siue sole siue fumo exsiccata cuiuscunq; generis
aut aīalis fuerint generat sanguinē grossū & melācolicū: & p cō/
sequens nocet īfirmis: nec est cōueniens sanis. Et istud inuit Aui. ii.
in doc. ii. c. xy. ī fine dicens. Et exēplū spissi pauci nutrimenti mali
chimi. i. mali humoris est caro solita. Septimū ē caro ceruina. q̃ sīlī
est sanguinē melācolicū generās. teste Rasi. ī Almāfore. c. de aīalib⁹
siluestribus & domesticis. Octauū est caro leporina q̃ sīlī sanguinis
melācolici est generatiua. Dicit. n. Rasis de ea loco p̃all. Ipsa. n. plus
aliis melācolie generatiua est. Et de ista ēt dicit Isaac ī dietis uniuersa/
libus q̃ nō cōuenit ī uia cibi: sed solū ī uia medicine. Et est sciēdū
q̃ ista caro leporina & sīlī ceruina cū puenerit ad antiquatē simplī
sunt euitāde. si tñ aliquo mō cōueniant meliores sunt iste carnes cū
partui sunt p̃pinq̃ ut siccitas eorū obtēpet̃ ab etate: & ēt sunt euitā/
de. nisi sint pingues. nā ex ea pinguedine obtēpat̃ siccitas. Nonū est
caro caprina. Decimū est caro bouina: q̃a iste carnes ēt sunt carnes
melācolice. Nā Isaac in dietis uniuersalibus de eis dicit. Caro capri/
na & bouina sunt pessima dura ī digestionē tarda: & digesta grossū
generāt sanguinē & melācolicū. Et Auice. ii. cano. de carne caprina
dicit. Caprina uero nō est bona multū: & ei⁹ humor fortasse est ma/
lus ualde. Et sub istis ēt intellige carnē hircinā & uaccinā q̃ peiores
sunt p̃dictis carnibus. s. caprinis: & bouinis. Nā de eis dicit Aui. ii.
can. c. de carne. Et caro uaccina & ceruorū hircorū siluestriū & ma/
gnarū auiū facit euenire febres q̃rtanas. Et de carne uaccina adhuc
dicit q̃ caro uaccina plurimi nutrimenti est grossa melācolica gene/
rās egritudines melācolicas. Et ulterius dicit q̃ caro uaccina gene/
rat leprā. Et de carne hircina dicit q̃ est mala absolute. Quia iā tex/
tus locutus est de carnib⁹ uitādis: & maxime aīaliū q̃drupedū. Vi/
dēdū est ulterius de carnib⁹ aīaliū q̃drupedū. Et q̃a circa electionē

carniū aīaliū q̄drupedū cōtrouersia uī iter auctores medicīne. Qui
dā. n. dicūt carnes porcinas eē meliores sicut Gal. & qdā alii. Alii ue
ro dicūt q̄ carnes edinas eē meliores: sicut Rasis Auic. & Auer. licet
Auer. v. colliget īponat Aui. q̄ dixerit carnes porcinas eē meliores:
qd̄ tñ nō dicit auctoritate ppria: sed auctoritate christianorū. alii ue
ro laudāt uitulinas pre aliis. Secūdū est q̄ electio & melioritas car
niū aīaliū q̄drupedū pōt multipliciter attēdi. Primo mō ex pte ma
ioris nutrimenti & irrefolubilioris & carnibus humanis sīioris. Et
īsto mō caro porcina ceteris est melior. Primo pp maximā sīilitudi
nē quā hēt cū carnibus humanis: teste Gal. iii. alimētōrū ubi dicit:
porcine aut carnis sīilitudinē ad hoīes addiscere. est ex eo q̄ qdā
comederūt humanas carnes ut porcinas nullā suspitionē hñtes scē
dū gustū ipsarū & odorē. Et Auic. ii. canon. c. de sanguine ait. San
guis hoīs & sanguis porci sunt sīiles in oī re: ita ut qdā fuerūt qui
uēdebāt carnē hoīs ac si eēt caro porci: & occultatū fuerat illd̄ usq̄
quo inuēti fuerūt ī ea digiti hoīs. Et istud idē sentit satis Auerro. y.
colliget. c. de carne. Secūdo q̄a caro porcina ualde nutritiua est. Nā
dicit Galie. iii. alimētōrū. Omniū ediliōrū caro porcorū est maxime
nutritiua: & huius expiētīā euidentissimā hēnt athlete. Et postea eo
dē libro ait: porcorū carne nullū aliud amplioris nutrimenti habebis
sumere. Tertio q̄a generat alimētū stabile fortiter resistēs resolutōi.
Et ista fuit mens Galieni multis passib⁹ ubi nō parū p̄fert porcinas
carnes ceteris carnibus. s. ī octauo de īgenio. ubi dicit. Ceteris carni
bus porcina laudabilior est si porcus montana īcoluerit. post porcū
edus. Et sīlī ī q̄nto teraputice. ubi dicit. Quadrupedū caro laudabi
lior est porcina ī calore & humiditate t̄pata. eiusq̄ cibus plurimus
& sanguis ab ea generatus oī melior est sanguine. Et istud ueritatē
hēt de carne porcorū nō antiquorū. q̄a eorū caro īdigestibilis est. nec
iuuenū siue lactentiū q̄a caro eorū humidissima est. sed etate medio

criū: puta unius anni uel duorū tā domesticorū quā siluestriū. Veri/
similiter tā estimādū est q̄ porci siluestres sunt domesticis meliores
quia carnes porcorū domesticorū sunt plus debito uiscosiores. Et de
carnibus porci siluestris siue apri di. Aui. ii. can. c. de carno. christia
ni uero dixerunt & q̄ eos imitant q̄ melior caro siluestres est. caro
porci siluestris. nā cū hoc est leuior carnibus domestici porci: est for
tis nutrimentū & plurimū. & est uelocis digestionis. & est melior q̄ eē
pōt ī hyeme. Et ex isto ulterius sequit̄ q̄ p̄dictae carnes porcine mul
tū laudabiles sunt corpibus iuuenibus sanis & fortibus. laborantib⁹
nō dispositis ad opilationes: & his qui ip̄guari q̄rūt quia talia corpora
indigēt plurimo nutrimento & difficulter resolubili. Et ergo dicit
Ra. in Almā. c. de uirtute carniū. Caro uero grossa multū laboranti
bus cōueniēs est: subtilis uero his q̄ p̄dictis sunt cōtrarii cōuenit. Et
idē uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit̄ dicens. Exercitati
p̄terea & multi laboris magis sunt tollerātes nutritia grossa. alio
mō. pōt attendi melioritas & electio carniū ex pte tp̄ate. cōplexiōis
earū. facilis digestiōis & sanguinis ex ipsis generati tp̄antiā. ut. s. illa
caro dicat̄ melior q̄ tēpate est cōplexionis. facilis digestionis sangui
nē generās tēpatū in caliditate & frigiditate subtilitate. & grossi
tate. Et isto mō caro edina est melior & laudabilior ceteris. ut uult
Rasis Auic. & Auer. Nā dicit Rasis in Almā. c. de aīalibus siluestri
bus & domesticis. Edina caro est tēpata nullā in se hñs malicie ad
mixtionē q̄ licet tēpatū generet sanguinē: laborantibus tñ nō cōgruit.
cui nulla alia caro p̄ferēda est. Nō est. n. adeo debilis ut ex ea uirtus
minuat̄ neq̄ eius nutrimentū adeo multū est & grossū ut ex eo pue
niat repletio. & grossus generet̄ sanguis. Sanguis quoq̄ q̄ ex ea ge
nerat̄ iter subtile & grossum ac iter calidū & frigidū existit. Et ista
caro nō cōuenit multū laborantibus. sed iuuenibus tēparis exercitio
mediocri utētibus. q̄ ista caro generat sanguinē forti exercitio uel

labore faciliſſimè reſolubile. licet non exercitiū mediocri. Et ſicut quo
ad iſtā intencionē caro edina iter carnes domeſticas. ita caro capreoli
inter carnes ſilueſtres ē melior. Et poſt iſtā carnē edinā plurimi me
dicoꝝ ſicut R. a. & Auer. ponūt carnē arietinā. Et dicit Auer. v. colli
get. c. de carne. q̄ eſt hec opinio maioris ptis medicoꝝ p̄ter gali qui
abominat̄ carnes arietū. Et uī ſibi. q̄a caro uituloꝝ eſt melioris nu
trimēti quā arietina. Et forſan gali. hic attēdit melioritatē nutrime
ti ex eo qđ eſt plurimū nutrire. & nutrimentū dare magis irreſolubi
le: qđ magis uī cōuenire carnib⁹ uitulinis quā arietinis. cū arietine
magis humide ſint. Tercio mō pōt attēdi melioritas & electio car
niū ex pte minoris uiſcoſitatis & melioris odoris earū. Et ſic carnes
uituline ſūt meliores aliis carnib⁹. Et iſtud inuit Auer. v. colliget. c.
de carne dicēs. Et carne uituloꝝ ſunt bone carnes iō q̄a nō hēnt illā
uiſcoſitatē frigiditatē & ſiccitatē quā hēnt carnes bouine ueteres: &
carnes eoꝝ ſunt magis odorifere aliis carnibus. & quātū eſt in hoc
meliores ſunt carnibus edinis: q̄a ī carnibus edinis manifeſtat̄ qđā
muſcillago. i. uiſcoſitas añq̄ coquant̄: ſed carnes edine ſunt meliores
uitulinis: q̄a meliores generāt humores. Et ex iſto patet quō non eſt
tāta cōtrouerſia iter auctores medicine ſup electione carniū quāta
prima facie apparet. Notādū eſt iſup q̄ carnes aīaliū ſicce cōplexio
nis meliores ſunt circa partū q̄ diſtantes multū a partu. ergo edi &
lactētes uituli meliores ſunt hircis & bobus: q̄a ſiccitas prime etatis
humiditate corrigiṯ. Sed carnes aīaliū cōplexiōis humide ſunt me
liores diſtātes a partu. & circa partū deteriores: q̄a ſua nimia humi
ditas p̄ceſſu etatis exſiccātis. ſ. iuuetutis corrigiṯ aut tolliṯ & ab hu
miditate prime etatis creſcit. Et iō iuuenes caſtrati arietes. ſ. unius
anni ſunt meliores & minus uiſcoſi lactētibus agnis: & porci unius
āni uel duoꝝ meliores lactētib⁹ porcillis. Et ergo bñ dicit Aui. iii. c.
de regimine eius qđ comediṯ. Oportet aut ut cib⁹ ſupple ſanitatis

cōseruatiuus sit tales quales sunt carnes:& pprie carnes edor& & uitulor& lactētiū paruor& & agnor& aīaliū. Et ex istis oīb⁹ cōcludit⁹ q̄ carnes hircor& caprar& & arietū & boū & porcor& ātiquor&:& spālīr nō castrator& & porcelloz lactētiū & agnor& lactētiū nō sunt multū cōueniētes in regimine sanitatis sed carnes uitulor& iuuenū & arietū aīaliū & porcor& duor& annor& uel unius ēē castror& sufficiēter cōueniētes sunt cū i regimine sanitatis. Et est diligēter notādū q̄ carnes declinātes ad siccitatē debēt elixari:& declinātes ad humiditatē debēt assari: ut ear& humiditas tēpēt⁹:& iō carnes cuniculor& & lepōrū ceruor& uitulor& & capriolor& debēt elixari:& carnes porcellorū & castrator& arietū assari: elixatio. n. obtēpat siccitatē. Et ex hoc patet q̄ in tpibus & cōplexionibus humidis magis cōpetūt carnes declinātes ad siccitatē ut assent. In tpibus siccis & cōplexione & etate siccis magis cōpetunt carnes declinantes ad humiditatem.

Oua recentia: uina rubentia: pingua iura.

Cum similia pura nature sunt ualitura.

In hoc textu ponunt tria alimēta q̄ in modica quātitate multū nutriūt. Quo

rū primū est oua recētia: q̄a sunt de his q̄ i modica quātitate multū nutriūt: ut inuit Anic. ii. cano. c. de ouis. Et idē uult. iiii. i. c. i. ubi dicit: nutriēs uero parue quātitatis & multi nutritimēti sunt oua & galloz testiculi. Et illd idē i mltis aliis locis repetit. Circa electionē ouorū sciēdū ē oua q̄ galliar& & pdicū & falcenor& iuuenū & pinguiū sunt bona in sanitatis regimine:& aliis ouis simplīr meliora: uñ oua paruula longa sunt bona. uñ filia p̄s b̄ri iubet pro lege teneri. Quod bona sint oua cādida longa noua. ampli⁹ oua tremula. i. p. decoctionē aliq̄liter inspissata: ut i manu tenētis i cortice suo uideant⁹ tremere: sunt meliora duris & sorbilibus. & sunt multi nutritimēti:& facili⁹ & bone digestionis:& generāt sanguinē maxime cordi p̄portio

nabilē. uñ cōualefcētib⁹ senibus & debilib⁹ maxime cōueniūt: &
maxime uitella. uñ Auic. ī trac. de uiribus cordis uult q̄ uitella oua
rū aīaliū bone carnis sicut gallinaz p̄dicū & faſcanoz. licet nō ſint
medicine cordi. multū tñ cor cōfortāt. Et poſtea ſubdit q̄ cito ī ſan
guinē cōuertunt: & poſt cōuerſionē paucā hēnt ſupfluitatē & gene
rāt ſanguinē ſubtilē & claz: & ergo maxime cōfortāt cor generādo
ſanguinē ei p̄portionabilē. Et ulterius dicit q̄ multū ualēt in diſſo
lutione ſubie ſpūs & diminutione ſanguinis cordis. Sorbilis uero
oua facilis ſunt digeſtionis: & leniunt pulmonē: & peccus: uētrē lu
bricāt & minus nutrit quā tremula. Dura uero oua p̄ decoctionē
facta ad digerēdū ſunt difficilia: & nutritiū exhibēt groſſum: &
tarde a ſtomacho deſcēdēs: & tarde penetrariū. Notādū eſt inſup
q̄ ex diuerſitate p̄parationis: ouoz eē acqrit in eis bonitas uel mali
tia: aut. n. ſunt aſſata: aut elixa: aut frixa: aut ī iure ſūt cocta. Aſſata
elixis groſſiora ſūt & ad digerēdū duriora: q̄a foc⁹ ſubālē eoz hūi
ditatē deſiccāt: Et ſiūt duob⁹ modis: aut. n. cū corticib⁹ iter calidos ci
neres ponunt aut ī teſtis frāgūt. In teſtis fracta pciora ſūt aliis. Illa
aut q̄ cū corticib⁹ iter calidos cineres ponunt duob⁹ ſiūt mōis aut
iter cīeres ponūt tota: aut ſup carbōes p̄ti diſcoopta: q̄ ī cinerib⁹ po
nunt tota ſunt peiora: q̄a cū calor foci circūeat: fumoſitates retinet:
diſcoopta ſūt carbōes poſita fumoſitatē emittūt & mūda ſiūt: Elixā
ī aq̄ meliora ſūt q̄ aſſata: q̄a aq̄ humiditas calori foci ī hūiditate de
ſiccāda repugnat. Et ſiūt duob⁹ modis: aut. n. cū corticib⁹ elixant
aut infra aquā frāgunt. Cū corticibus peiora ſunt aliis: q̄a cortices
phibēt diſſolutionē fumoſitātū & groſſicieī. In aq̄ fracta calor aq̄
tēpate penetrat & groſſicieī ſuā ſubtiliat: & aufert ſibi grauitatē ſui
odoris. uñ hmōi laudabiliora ſunt ceteris oībus: frixa ceteris peiora
ſunt: q̄a peſſimos generāt humores: & ſunt ī ſtomacho morātia fu
moſitatē & corruptionē inducētia & faſtidiū faciētia. In iure cocta

inter affata & i aq̄ fracta sunt mediocria. Et ista colligunt ex Isaac
in dietis uniuersalibus. Sciendū est ēt q̄ ouū diuersificat secūdū ei⁹
partes cōponētes. Nā uitellū i caliditate tēparū existit: albumē uero
frigidū est & uiscosum dure digerit: & sanguis ēt ex eo generat⁹ nō
est bonus, ut habet ex Rasi. iiii. Almā. c. de uirtutibus ouorū. Et sicut
oua p̄dicta. s. gallinarū p̄dicū & fasanorū sunt cōueniētia i regimi-
ne sanitatis: ita oua anatū: anserū structionū: & siliū uolatiliū min⁹
cōueniētia sunt i regimine sanitatis: uel simplr euitāda. Secūdū est
uinū rubeū. Pro quo sciendū est q̄ uina diuersificant i colore. Nā q̄
dā sunt alba: q̄dā rubea clara: q̄dā citrina: & q̄dā nigra. Vina. n. alba
debiliora sunt ceteris: minus calida & minus nutritiua. uex sunt mi-
nus ledētia caput & magis urine puocatiua & apperitiua. Quod
sunt debiliora ceteris. patet. q̄a secūdū Gal. sup. i. can. iiii. pte regimi-
nis acutorū. Debile uinū est qd̄ minus calefacit & minus replet ca-
put: cū ergo uina alba minus calefaciūt & minus replēt caput cete-
ris: ut parebit debiliora erūt ceteris. Q d̄ aut uina alba sunt ceteris
minus calida: patet p Gal. in cō. illius can. iiii. pti. regiminis acutorū.
de uino etenī albo: dicētē. Nō est possibile alicui ex uinis albis ut ca-
lefaciat calefactione uehemēti. Et postea subdit. Vinū aut albū est
minoris calefactionis oibus uinis. Et istud est uex cōparando uina
eiusdē territorii adinuicē: & nō aliter: qm̄ uina rubea & ruffa galli-
cana nō sunt ita fortia nec ita calida: sicut sūt multa uina alba q̄ re-
periunt i aliis territoris. Debet igit fieri cōparatio iter uina eiusdē
manerici & territorii. Q d̄ aut sint ceteris minus nutritiua patet p
Gal. i cō. illius amphorismi secūde pticule amphorismorū: facile est
repleri potu q̄ cibo: dicētē. Vinū. n. aquosum subtile atq̄ albū usua-
liter aq̄ est uicinū & illius uirtuti uicinat adnutriēdū: uñ urina p-
uocat: nec corpus inde nutrit. Et sifr i cō. illius amphorismi eiusdē
particule. Eorū q nutriant dicit Gal. uinū aquosum nimis dat cor-

pori nutrimentū cuius liquor est sicut aq̄ subtilissima & color albus. qđ aut nimis ledūt caput p̄ Auic. in. i. doc. ii. c. de regimine aq̄ & uini dicētis. Vinū uero albū & sub talle calefactū est melius: nō. n. capitis efficit dolorē: sed fortasse humectat it & capitis dolorē alleviabit. Et idē ēt uult Gal. in cō. illius can. iii. pticule regiminis acutorū. Potus aut̄ dulcis. rō aut̄ q̄re minus ledūt caput est: q̄a minus fumosa & uaporosa sunt ceteris: qđ aut̄ magis sunt urine puocatiua & apitiua: patet p̄ Ipo. i. canone illo. iii. parti. regiminis acutorū de uino etenī albo dicētē. Sed trāsitus eius. s. uini albi in uesicā est facilior q̄ cuiuslibet alterius potus: cū quo ēt uim apitiuā hīc dinoscit̄. Et ex hoc textu sequit̄ qđ ista uina alba subtilia plus cōueniūt q̄ alia uina calefactis siue a natura sicut colericis & sanguineis naturalibus siue ab accidēte: sicut calefactis ex ira uel mora ī sole. Et sīr magis cōueniūt studētib⁹: qđ debēt uti uino nō turbāte cerebrū & sīr cōueniūt hñtib⁹ cerebrū debile siue naturaliter siue accidētaliter: q̄a hñtes cerebrū debile & forti uino faciliter inebriant̄. ut habet Auic. i. i. loco p̄alle. Et ergo si uti uelint uinis fortibus necesse est ea fortiter limphare. Et sīr cōueniunt hñtibus epar calidū & stomachū calidū & habitātibus ī regiōe calida: q̄a calida uina ī istis facerēt estuationē. Vina uero rubea clara sicut beluacēsia calidiora sūt ceteris. ut uult Galie. cō. illius canonis sup̄ almā. De uino etenī albo. ubi dicit. Verūtāmē cuius calefactio ex uinis est uehēmēs. eius color est rubeus clarus. Et ista uina ēt nutribiliora sunt ceteris: ut hēt Gal. i. cō. illius amphorismi p̄all. Facile est repleri. ubi dicit. grossum uero & rubcū uinū nutribilius est ceteris: īplēs corpa cito obnoxia inanitioni. Et circa istud est intelligendū qđ uina rubea dicunt̄ nutribiliora eo qđ plus eorū ī substantia mēbroz cōuertit̄. Vina tñ nigra pnt̄ dici nutribiliora ceteris: q̄a cōstārius dāt nutrimentū. & tardius a mēbris resolubile. Et isto mō dicit Gal. in cō. illius amphorismi p̄alle. Eorū q̄ nu

triant q̄ uina grossa & rubea nūtribiliora sunt quā aquosa minus
tū quā nigra. Et isto mō ē intelligit̄ dictū Isaac ī dietis particulari
bus ubi uult q̄ uinū nigrū plus nutrit q̄ rubeū. Et ista uina rubea
magis ledūt caput quā alba & minus urine sunt puocatiua. & hinc
est q̄ ista uina q̄a fortia sunt hñtibus debile cerebrū nō cōueniūt: ut
dictū ē: sed bñ cōueniūt hñtibus forte cerebrū: cū forte cerebrū ua
pores eleuatos ad ipsum nō suscipit: ut dicit Auic. l. i. cap. p̄alleg. &
circa istud est sciēdū q̄ ingeniū hoīs fortis cerebri magis clarificat̄
& acuit̄ si bibat uinū bonū quā si nō biberet. ut uult Auic. l. i. c. i. p̄al.
& rō est: q̄a ex bono uino plusq̄ ex quocunq̄ alio potu generant̄ &
multiplicant̄ spūs subtiles clari & puri. & inde est qd̄ theologi cōrē
plari soliti circa altissima bona uina diligūt. & secūdū Auic. l. i. b. i. Ista
uina ualēt hoīb. frigide cōplexionis & fleumaticis. Talia nāq̄ ui
na corrigūt lapsum frigiditatis cōplexionis & apiūt opilationes eue
nire solias frigidis fleumaticis: & digerunt fleumata coopantia ad
cōuersionē eorū ī sanguinē: & digerunt̄ faciliter: & cito penetrāt &
p̄bēt alimētū mundū & spūs plurimos. Vina uero citrina minoris
calefactionis sunt q̄ rubea clara: ut uult Gal. l. i. cō. illius canonis p̄al.
de uino etenī albo. maioris tñ calefactionis sunt q̄ alba. & ergo ma
gis sunt caput ledētia q̄ alba. ut uult Gal. l. i. cō. illius canonis p̄alleg.
Potus aut̄ dulcis. Et ista uina ē minus nutritiua sunt q̄ rubea. ma
gis tñ q̄ alba. Et apud quosdā ista uina ē uocant̄ alba. Et hinc est q̄
aliqui dicūt q̄ uina alba cito calefaciūt multū. Vina uero nigra sunt
minoris calefactionis q̄ citrina. & ergo ē minus ledūt caput q̄ citri
na. Sed q̄a tardioris descēsus sunt ī uētrē. & minus urine puocatiua
q̄ alba. magis ledūt caput q̄ alba. ut hēt Gal. l. i. cō. illius ca. p̄all. Pot⁹
aut̄ dulcis. Et sunt ista uina ē plus nutritiua q̄ alba. & citrina min⁹
tñ q̄ rubea. ut p̄dictū est. Tertiū est sorbilia facta ex iuribus carniū
& maxime ex brodio pullos. Talia. n. brodia nature humane sunt

amica ex quo facillime in sanguinē sunt mutabilia. & bonū sanguinē generāt. & maxime dū fiūt ex simila. i. ex subtilissima pte farine ga simila. & maxime tritici multū nutritiua est & bonū nutrimentū affert. ut hūi pōt ex Ra. in almā. Et ista tria ponit Auic. ii. in doc. ii. sum. in. c. xv. i. sine. ubi dicit. Exēplū subtilis multi nutrimenti boni chimi. i. humoris est ouorū uitelli & uinū & aq̃ carnis. Et ex isto cōcludit q̃ ista tria sunt de genere naturā humanā maxie cōfortatiū.

In hoc textu tā

gunē duodecim res	Nutrit & ipinguat triticū: lac: caseus: infans
corpus humanū nu	Testiculi: porcina caro cerebella. medulle
trietes ac ipingua	Dulcia uina: cibus gustu iocōdior: oua
tes: quare prima est	Sorbilia: mature ficus: uueq̃ recentes.
triticū. i. pāis ex tri	

tico. de quo dicit Aui. ii. can. c. de pane. q̃ ipinguat uelociter & maxime de frumēto nouo. Ra. uero i Almā. de tritico dicit. Triticū tēperamēto uicinū est. licet caliditati parū attineat. Qd̃ aut̃ ponderosius & solidius inuenit̃ maioris est nutrimentū. Oibus quoq̃ hoībus aliis granis pficiēs magis ppriū inuenit̃. Sanguis ēt ex eo generatus oī sanguine q̃ ex aliis generat̃ granis tēpatior est. Et sequenti. c. dicit. Panis q̃ ex tritico fit pluribus hominū cōuenientior est. Circa electionē aut̃ tritici sciēdū est. q̃ electio ei^s pōt sumi uno mō ex pte substātie ipsius. alio mō ex pte pparationis eius. Electionē aut̃ eius ex pte substātie ipsius ponit Aui. ii. cano. c. de frumēto dicēs. Meli⁹ est istud qd̃ est mediū iter duriciē & raritatē. magnū. pigue. recēs. i. nō nimis antiquū. planū. qd̃ est iter rubedinē & albedinē. frumētū uero nigrū mali est nutrimenti. Rasis uero supaddit ponderositatē eius sup electionē eius. Circa electionē uero eius ex pte pparationis eius sciēdū est q̃ oīa q̃ sunt ex farina tritici frixa tarde a stomacho descēdūt. generāt grossos humores. opilat uias epatis: augmētāt sple

nē & generat calculū multū nutriūt si digerant. Triticū uero elixū
est cibus grauis & indigestibilis. sed si digerat. fortiter nutrit & ro-
borat uirtutē. Sed triticū sub forma panis bñ fermentati & assati in
cibano moderato igne est electus cibus: Et oīa ista colliguntur ex
Galie. i. ali. Secūda res est lac: Et pōt illud itelligi de lacte ebutirato
qd apud medicos adohohe dr̄ & apud cōes balbuca: balbuca. n. re-
cēs si comedat cū pane recenti siue calido & iposito maxime ipin-
guat: pōt ēt itelligi de lacte caprino qd ēt multū nutrit de quo pri⁹
latius dictū est ibi: p̄fica poma pira: tertia res est caseus infans siue
recēs: de quo dicit Aui. ii. cano. c. de caseo: q̄ est nutritius & ipin-
guatius. Et licet caseus recēs nutriat & ipinguet. ī regimine tñ sa-
nitatis nō cōuenit: q̄a sequunt ex eo nocumēta prius dicta ibi: p̄fi-
ca poma pira. Quarta res testiculi: & illud maxime intelligēdum
est de testiculis galloꝝ ipinguatoꝝ: de qbus Aui. ii. cano. c. de testi-
culo dicit: q̄ sunt ualde boni nutriti & pulchri & .iiii. in. ca. c. i.
de eis dicit q̄ ī modica quātitate multū nutriūt. Et pōt istud ēt itel-
ligi de testiculis porcoꝝ multū pinguiū nōdū coeūtiū: sicut porcoꝝ
caro: q̄ alioꝝ aīaliū q̄drupedū melior existit: & hoc quo ad hoc q̄ ē
nutritiū p̄bere maius irresolubilius corpi humano filiū: sic ēt &
porcoꝝ testiculi respectu testiculoꝝ alioꝝ aīaliū q̄drupedū: & hoc
diligēter notādū q̄ testiculi aīaliū p̄uectoꝝ in qbus est iā fermenta-
tū semē & generatū nō sunt boni nutriti: sed testiculi aīaliū iu-
uenū adhuc nō coire potētiū qbus adhuc nō est sperma fermentatū:
sunt satis laudabilis nutriti si bñ digerant: & de istis ēt itelligit
dictū prius: Quinta est caro porcina. de cuius electione & effectu
satis ample dictū est prius. ibi p̄fica poma pira. Sexra est comestio
cerebroꝝ: pro quo sciēdū est q̄ cerebrū est stomacho malū nausea-
tiū deiectiū appetit⁹: & grossi humoris generatiū: uic⁹ est tñ q̄
si bñ digerat alimētū dat corpi notabile: sed nullo mō. comedi de

bet post alios cibos: bonū autē est q̄ cū origāno uel calamētō uel cū
aliquibus obtēpātibus eius uiscositatē & frigiditatē ī qbus fit uirtus
īncisiua & calefactiua parēt: Et cauēdū est qđ si comedať qđ primū
tus affet sup carbones: & est aduertēdū qđ nō cōfert illis qbus frigi
de solēt aduenire egritudines sed bñ hñtibus cōplexionē calidā: ut
uult Rasis ī almā. & de uirtutibus mēbroꝝ aīaliū. Et breuiter parū
cōuenit ī regimie sanitatis: sed aliqñ bñ cōuenit uia medicine. sicut
cerebrū capreoloꝝ cōueniēs est cōtra uenena: & cōtra morsum ue/
nenosoꝝ: & cerebrū leporis cōtra tremorē. & secūdū quosdā. cere/
brū puiloꝝ & caponū ad memoriā & subtiliationē īgenii cōferūt.
Circa electionē tñ cerebroꝝ sciēdū est q̄ meliora eoꝝ sunt cerebra
uolantiliū. & pprie montanoꝝ: & ex cerebris q̄drupedū cerebrū arie
tis deinde uituli. ut uult Aui. ii. cano. c. de cerebro. Septima est me/
dulle q̄ multi sunt nutrimentū si bñ digerantē put dicit Aui. ii. cano.
.c. de medulla. & ē facile ī sanguinē cōuertit. hoc tñ malū faciūt q̄
deiciūt appetitū atq; nausēā iducūt. Et ergo Aui. docet eas come/
dere cū pipib⁹. Et ē aliq eas pparāt cū citoniis & pastillis: ut faciūt
lecardi. Et pro electione earꝝ dicit Aui. q̄ cōueniētior est medulla ui
tuloꝝ & cerui. deinde thauri: & postea capraz. deinde ouīū. Et secū
dū aliquos medulle thauoroꝝ iūuenū & pinguiū multū. cōueniētes
sunt. Octaua est dulcia uina de qbus posteri⁹ dicet ibi. sunt nutri
tiua. Nona est cibus gustu iocundior: q̄a talis maxime nutrit: lux/
ta illud Ipo. ii. pte amphorismoꝝ dicētis. Paꝝ deterior cibus & pot⁹
delectabilior qđē melioribus magis delectabilis est appetendus. Et
Gali. ī cō. illius ait. Oīs. n. cibus sapidus ī quo qsq̄ delectat cū acci/
pit a stomacho cōplexus retinet & cū magna delectatione digerit
plus q̄ qlibet alius q̄ sit abominabilis: fugit uñ uomitus fastidiū in/
flatio rugitus generās. Et hinc est q̄ aliq melius ualēt cū malo cibo
q̄ cū bono: q̄a maiorē delectationē hēnt ī malo. Decima est oua sor/

bilis q̄ i modica quātitate ē multū nutriūt. de qbus ē dictū est su-
pra ibi. Oua recētia. Vndecima est ficus mature q̄ pp suā dulcedinē
multū nutriūt & īpinguāt. Circa istud sciēdū est q̄ licet nutrimentū
sic nō existat i robore nutrimenti carnis: & granorū. est tñ uehemētio-
ris roboris q̄ nutrimentū omniū fructuū: ut uult Aui. ii. ca. c. de ficu-
bus. Et ibidē ē dicit q̄ ficus est nutribilior ceteris fructibus. Et idē
uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ comedit dicēs q̄ iter fructus:
fructus magis nutritiui & filiores & ppingores carnibus i nutriēdo
sunt ficus & uue ualde mature & dactili. Circa electionē uero earū
sciēdū est q̄ secūdū Auic. ii. canone. c. i. de ficubus. Melior est alba
q̄ lenior. deinde rubra siue citrina. & deinde nigra. Et q̄ uehemēter
matura est melior est & p̄xima ad hoc ut noceat. Itē humide & re-
cētes ficus magis & uelocius nutritiue sunt q̄ sicce & citius trāseūt
de stomacho ad epar & magis humectāt epar & magis lenificant q̄
sicce: sicce uero sūt minus īflatiue & magis stomacho cōueniētes q̄
humide de siccis dicit Aui. loco p̄all. Sicca qdē i suis opationib⁹ est
laudabilis. uerū sanguis ex ea generatus nō est bonus: & pp hoc facit
pediculos: uerū si sit cū nuce tūc eius chimus. i. humor sit bonus: &
post nucē cū amigdala. Et postea dicit q̄ administratio sicce cū ie-
iuniū adest. est mirabilis iuuamētū i apiendo uias cibi. & p̄prie cū
nuce & amigdala. cū tñ ei⁹ nutrimentū cū nuce sit plus quā cū amig-
dala. Et cōueniūt utreq; ficus i hoc q̄ i ipsis est īflatio & lenificatio
& expulsio supfluitatū ad cutē & p̄uocatio sudoris & remotio aspi-
tatis gutturis: & mūdificatio & lenitio pectoris pulmonis & canne
eius aptio opilationū epatis renū & splenis. Duodecima res est uua
recēs. i. uua dulcis & bñ matura. Pro quo. sciēdū est q̄ uua est tri-
plex. Nā qdā est imatura & acerba. & fit ex ea agresta. & ista strin-
git uētrē & colerā rubrā repremit atq; sanguinē. & multū ualet in
fluxu uētris colerico: alia est matura uiridis & recēs: ex q̄ fit uinū

Et ista spāliter qñ est alba.& sine nūcleis & cortice uētrē laxat & cē
 teris fructibus plurimi & melioris nutrimenti existit sicut & ficus:
 minoris tñ nutrīmēti est q̄ ficus ut hēt Aui.ii.canone.c.de uua.ue/
 rū est tñ q̄ uētositatē generat & īflationes uētris dolorē. Et si remā
 serit p̄ duos dies uel tres post collectionē suspēsa donec cortex de/
 tumescat melius nutrit & minus laxat:nec tñ īflat. Et hñtes stoma
 chū plenū cibo & imūdū malis humorib⁹ nullo mō comedāt uuas
 & spāliter recētes & sine arillis:uociter enī ī stomacho imūdo cor
 rūpūnt & ī stomacho pleno cibis:q̄a nimis cito digerunt:& nō po
 terunt exire de stomacho post eaz digestiōē pp̄ cibū nondū dige/
 stum:q̄re tunc in stomacho corrumpūnt & aliū cibū corrumpūt.
 Et similiter ē intelligendū est de aliis fructibus laxatiuis:& si aliqs
 uelit sumere uuā uiridē & recētē bonum est q̄ primitus infundat
 īn aqua feruenti per horā.& deinde ponat īn aquā frigidā.& post
 umat. Ra. uero īn almā. de uua recēti.& spāliter dulci. dicit q̄ cito
 corpus impinguat & augmentat erectionē uirge & ulterius dicit q̄
 illa uua q̄ est subtilioris corii. i. corticis citius descendit a stomacho:
 illa uero q̄ grossioris tardi⁹. Alia est uua sicca:que passula uocat:&
 ista licet ponat & numerat īter equalia:par tñ caliditati attinet:&
 bñ nutrit secundū Ra.lo.pall.& cōfortat stomachum & epar secū/
 dum Auic.loco p̄alleg.& opilationes remouet. Et dī q̄ epar impin/
 guat ex eis & maxime si mudent ab arillis:Et sic tex. p̄dictus pōt
 intelligi de uua matura recenti:& de uua sicca que passula dicitur.

In hoc textu po

nunt q̄ttuor genera
 lia qbus uina pbāt
 Primū est odor:ui/
 num.n.boni odoris

Vina probant odore:saporem:nitore:colore:
 Si bona uina cupis hec qnq̄ pbant īn illis
 Fortia:formosa:fragrātia:frigida:frisca.
 siue redolēs multiplicatiuū est spūm subtiliū. Et secundū cōstā.y.

theorice bñ nutrit: & bonū sanguinē generat: uinū uero fetidū abominabile est nature humane spūs grossos melācolicos generās: & secundū cōstā. y. theorice malū sanguinē & capitis dolorē ex malo fumo caput ascēdere generat. Gal. uero. iiii. regiminis acutorū cō. i. loquēs de diuersitate uinorū ex odore dicit q̄ ex uino boni odoris est melioris chimi. i. humoris. & secundū illud est multitudo q̄ implet ex eo caput: q̄ est q̄a est subtilius & calidius. Q̄ d' aut ex eis est mali odoris secundū maliciā chimi generati ab eo erit paucitas lesiōis ei⁹ in capite: q̄ d' est q̄a est frigidius & grossius. Illud aut cui penitus nō est odor nō facit oīno aliqd accidere ī capite: q̄a ē uehemēter grossū. Secundū est sapor. sicut. n. cibus lapidior melius nutrit & melius a stōacho amplectit. ut dictū ē ī snia pcedēti ita & uinū. Circa istud tñ sciēdū est q̄ uina in sapore diuersificant: q̄dā. n. sunt dulcia aliis nutritibilia grossum sanguinē faciētia & uētrē humectātia ad digerēdū dura & sitim generatiua. Alia sunt pōtica siue stiptica stōmachū cōfortātia: uētrē cōstipātia: pectori & sue ptinētie. s. pulmōni & cāne eius nociua: i. testinis cōgrua. ad digerēdū dura. Alia sunt acerba q̄ sunt diuterica. i. urine puocatiua. grossos humores nō generatiua: sed dissoluētia. Alia amara minus calida. ut habet cōstā. y. theorice. Tertiū est nitor siue resplēdētia q̄ idicat sup subtilitate uini & sic ex cōsequēti sup subtilitate spiritū ex ipso generatorum. Quartū est color. Ex pte. n. coloris uina diuersificant ī nutritione. Vina. n. rubicūdiora ceteris paribus magis nutritibilia sunt albis: & ideo plus cōueniūt macris quā alba. alba tñ plus cōueniūt pingui- bus. Et de ista diuersitate uini: ex colore dictū est prius ibi. Oua recentia. Deinde ī textu ponunt qnq; spālia qbus pbat bonitas uini. Primū tangit cū dr. Fortia. Fortitudo. n. uini cognoscit ex effectu. Vinū. n. forte ē qd calefacit corpus uehemēter replēs caput secundū Gall. cō. i. iiii. pti. regiminis acutorū. Istud. n. uinū maxime spiritū

*vinū
fetidū*

tristia

stiptica

acerba

amara

*rubicū-
diora*

est multiplicatiuū & multū nutritiuū. Caueāt tñ ab illo nisi sit lim-
phatū q sunt debilis cerebri: q̄a magna effumatio ab ipso ad cere-
brū ipsum pueniret & ipsum lederet. Secūdū tāgīt cū dī. formosa
Vinū. n. formosum siue pulcrū q̄a cū maiori appetitu sumit meli⁹
digerit & melius nutrit. Tertiū tāgīt cū dī. fragrātia. Vinū. n. frā-
grās siue bñ redolēs maxie cōfortatiuū est & spiritūū subtiliū gene-
ratiuū. ut dictū est. Quartū tāgīt cū dī. frigida. Nā uinū debet eē
frigidū quo ad tactū. nō autē quo ad effectū. Vinū. n. calefactū cū
sit rarius & subtilius citius inebriat. neruos debilitat. & caput ledit
nisi ī modica quāitate sumptū fuerit. Quintū tāgīt cū dī. frisca.
Vinū. n. bonū debet eē friscū siue leue. qđ spumādo sonum facit &
habet spumā tenuē de facili labilē. & ī medio existēte. siue qñ in co-
mouent athomi. Vinū. n. nō istius dispositionis pēdulū dici debet:
& maxime si nō sonat uel corpa athomalia non hēat: uel debet dici
debile uel limphatum si spumā hēat cū magnis ampullis: uel ad la-
tus cipi spuma diu maneat.

In hoc textu po
nit unū documētū
de uinis. Et est q̄ ui
na cādida & dulcia

Sunt nutritiua plus dulcia candida uina.

ceteris paribus uel nutriunt reliqs uinis. Et istud uoluit cōstā. loco
pall. & idē uult Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini. ubi dicit. Vinum
quoq̄ grossum qđ est dulce. est melius illi q̄ uult eē pinguis: Et rō ē
q̄a uina dulcia uehemēter a mēbris attrahūt pp̄ eorū dulcedinē cui
natura cōgaudet nā dicit Aui. ii. can. trac. i. c. iii. opationes aut dul
cis sunt digestio & lenificatio & multiplicatio nutrimenti. & natura
diligat ipsum. & uirtus attractiua attrahit ipsum: Et licet iste textus
uerificet de oī uino dulci: eligibile est tñ uinū moderate dulcedinis.
& nō dulce ī sūmo. sicut uinū qđ uulgo muscadellū siue muscade
tū dī: q̄a tale corrūpit sanguinē. Cuius rō est: q̄a natura rapit auide

Muscadellū:

tale uinū a stomacho ad epar prius q̄ digeratur qđ i eo est utile chili/
ficationi & añq̄ maturet̄ eius supfluitas: pp̄ delectationē eius maxi/
mā i cōnaturalitate dulciū: & sic replet sanguinē aquositate idige/
sta: ex q̄ reddit̄ aptus ebullitioni & putrefactioni. Et istud ē itelligē
dū est de aliis cibus dulcibus i sūmo. Pro maiori noticia sciēdū est
q̄ ex usu uini dulcis alioꝝ nutriētū dulciū tria timent̄ nocumēta:
& maxime his q̄ ad ea p̄ni sunt. Primū est fastidiū p̄pterea q̄ dul-
cia suis caliditate: & humiditate leniūt & applanāt orificiū stoma-
chi iducētia illic dispositionē cōtrariā inanitioni & corrugationi q̄
sunt cā famis. Secūdū est uelocitas inflammationis eoꝝ & cōuersiōis i
colerā. nā res dulces cōueniētissime sunt i generatione colere. Et pp̄
hoc mel plus oibus rebus generat colerā: qm̄ ip̄m est dulcius oibus
rebus: & post ipsum uinū dulce: ut hēt Gal. i cō. illius can. iii. pti. re/
giminis acutoꝝ. Mētē leuius pcutit. Et hinc est q̄ iducit sitim nec
cōuenit febricitatibus: nec ēt colericiis. ut ibidē dicit Gal. Tertiū est
opilatio epatis & splēis: q̄a dulcia trahunt̄ ab eis cū fece pp̄ magnā
delectationē quā hēt eis: & maxime epar añq̄ digeratur: q̄re illic leui/
ter iducūt opilationes: coopante ad hoc substātia grossa: i q̄ fundatur
sapor dulcis secūdū Auī. ii. cano. trac. i. c. iii. Et hinc est q̄ uinū dul/
ce minus est urine puocatiuū q̄ alia uina. Et cōtra ista tria nocumē
ta sūme ualēt acetosa: q̄a appetitū sua accetositate puocāt & sua fri/
giditate inflammationē p̄hibēt & subtilitate sue substātie opilationes.
apiūt. Notādū isup q̄ licet uina dulcia & alia nutriētia dulcia opi/
lent epar & splenē: deopilat̄ tñ ipsum pulmonē. Et rō q̄re nō opilat̄
pulmonē sicut epar & splenē est: q̄a a dulcibus i trāsitu suo p̄ meri/
nil nisi subtile ad ipsum resudat. & sanguis genitus ex rebus dolci/
bus ad pulmonē uenit iā purificatus i epate prius & corde subtilia/
tus. Et istud uult Gal. i cō. illius can. iii. parti. regiminis acutoꝝ: dul/
cis potus. Itē uina dulcia minus inebriāt secūdū Ip̄o. iii. pti. regimi

*Vini
dulcis
nec
mētē:*

Opilatio

uina dulcia minus inebriant:

nis acutor: canone illo mentē leuius pcutit q̄ reliq̄ fortiora uina ex
p̄dictis cōcludi pōt q̄ si bibat uinū rōne nutritionis corpis restau/
rationis & ipinguationis. sicut cōtingit ī his q̄ macri sunt: siue natu/
raliter siue accidētaliter: tūc uina dulcia & grossa sufficiēter colora/
ta. Talia. n. uina sunt sufficiēter nutritiua & depditi restauratiua: &
corpore ipinguiatiua: uñ cōueniētiōra sunt ad ipinguādū corpa ma/
cra. Et p̄ oppositū si intēdamus nō nutritionē nec depditorū restau/
rationē nec ipinguationē ut cōtingit in his q̄ sunt multū carnosi &
pingues: tūc cōpetunt uina subtilia nō dulcia: sed sapore amicabili
odorifera ad albedinē declinātia sufficiēter fortia eligēda sunt. Si
uero de^{re} uinū ad sitis extinctionē tūc uinū albū subtile debile est eli/
gibilis. tale. n. uinū magis humectat & ifrigidat: & p̄ cōsequēs me/
lius extinguit sitē: & quāto sitis est maior tāto tale uinū est cōueniē/
ti. Si uero uinū de^{re} ad spiritū cōfortationē & repationē & uirtu/
tis cōfortationē: tūc debet dari uinū subtile odoriferū saporis dele/
ctabilis: mediocris coloris: sufficiētis fortitudinis: & tale uinū debet
sumi cū paucō cibo: & debet eē depuratū ab utraq̄ supfluitate: &
debet sumi pauca q̄ritate. Si uero intēdamus pectoris & pulmonis
mundificationē & uētris laxationē: tūc uina mediocris substātie sa/
pore dulcia sunt magis eligibilia.

In hoc passu po/
nunt duo nocumē/
ta nimie potationis
uini rubei. Primū ē

Si uinū rubeū nimīū q̄doq̄ bibatur.

Venter stipatur: uox limpida turbificatur.

q̄ nimia bibitio uini rubei cōstipat uētrē. i. duos facit recessus seu
difficulter hīc egestionē. Cuius cā secundū aliquos est: q̄a tale uinū
rubeū plus ceteris parib^{us} est calefactiuū & magis nutritiuū. In quā/
tū. n. eius plus est calidū magis exsiccat: & iquātū magis nutritiuū
auidiū a natura retinet. Pōt tñ textus itelligi de nimia potatiōe ui/
uini rubei.

ni rubei stiptici aut pōtici: ex q̄ stipticat' & cōstipat' uēter pp stipti-
citatē & ponticitatē uini. Circa istud tñ sciēdū est q̄ si exhibeat ui-
num ad stomachi & uiscerū cōtentiue fortificationē eligemus uina
grossa pontica uel stiptica rubea uel nigra sicut cōtingit ī hūribus
fluxū uētris pp debilitatē cōtentiue stomachi: & istud uult Ipo.iii.
partī. regiminis acutoꝝ. can. illo palmeus qdē & niger: & sīr Gal. i
cō. illius. Sed si intēdamus cōfortationē digestiōi cōpetūt uina sub-
tilia uel mediocria ī substātia & colore boni odoris & cōueniētis sa-
poris & sufficiētis uigoris aliq̄lis stipticitatis. Secūdū est exaspatio
gutturis siue raucedo quā inducit aliq̄ uina intēse rubedinis pp eo
rū siccitatē & terrestitatē. Et istud nocumētū ē cōtingit ex uinis
rubeis patrie brabātie pp eorū stipticitatē & terrestitatē: & maxi-
me qñ multa sunt uina p̄dicta istud nocumētū secūdū cōtingit: nō
tñ primū: q̄a mustū magne rubedinis solet iducere uētris fluxū pp
feces suas terrestres cū eo mixtas q̄ sui mordicatione mordicāt ite-
stina: ex q̄ mordicatione fluxus uētris causat': & tale uinū nō debet
bibī mustū. i. q̄diu fuerit turbidū & bulliēs: q̄a ex quo ipm est mor-
dicās pp suas feces terrestres: ab eo ē elcua' fumus mordicās: q̄ ad
cerebrū ueniens sui mordicitate mordicat oculos atq; rubificat: Et
istud ē itelligēdū est de istis mustis patrie brabātie siue rubeis si-
ue albis pp eorū terrestitatē: Cā aut q̄re iste fumus est mordifica-
tiuus est. q̄a uinū a quo dissoluit' est mordificatiuū. Iā ut dicit Gal.
i. p̄ti. amphorismo. in cō. illius ampho. & qui crescunt quicquid a
quolibet re dissoluitur ei unde dissoluitur necesse est ut assimiletur.

*fluxus
uētris:*

Raucedo

Mordica

In hoc textu po-
Allea: nux: ruta: pira: raphanus: & tiriaca: nunc sex medicine
Hec sunt antidotū cōtra mortale uenenum ualētes cōtra uene-
nū. Prima est alleū
qd maxime ualet cōtra nocumēta puenire solentia ex mala aq̄: &

maxime ualet cōtra potū male aq̄: de q̄uo dicit Serap. & Aggre. c.
de eo q̄ qñ sumit̄ alleū & post bibit̄ aq̄ corrupta non nocet aq̄ illa
potāti: & idē innuit Aui. ii. can. c. de eo: & in. i. c. de cōseruatiōe iter
agētis a nocumēto diuersarū aq̄arū. Et istud idē ēt opat̄ cepe: ut uult
Aui. ii. can. c. de eo: & sic pōt cōprehēdi sub alleo: de eo ēt dicit Aui.
in. i. loco p̄all. q̄ cepe est ut tiriaca malay aquay: & maxime cū ace
to: q̄a cepe est subtiliatiuū icisiuū abstersiuū cū stipticitate & apert
fortiter. ut uult Aui. ii. can. c. de eo. Et est calidū ī tertio: q̄re calefacit
malas aq̄s phibēs ne sua frigiditate stomacho noceant: & subtiliat
grossas faciēs eas cito penetrare. Et acetū huic pmixtū uigorat uir
tutē eius ī subtiliatione & penetratione aq̄arū & phibet a siti quā in
ducere solet cepe comestū. Et eadē rōne uerificat̄ de alleo. Et ergo
etiā dicit Aui. i. i. primo loco p̄all. q̄ allea comedēda sūt aq̄s grossas
& turbidas: q̄a subtiliāt eas cito descēdere faciūt & phibēt ne sto
macho noceāt & intestinis: & ne uenas opilēt. alleū p̄terea comestū
añ iter & post hoc: ex melioribus rebus est & cōueniētioribus illis q̄
ueniūt ab aere frigido uel q̄ uadūt ad eū: ut inuit Aui. i. i. c. de regē
do iter agētē ī frigore & cōgelatū: Et ex isto sequit̄ q̄ alleū multū
ualet iter agētibus & p̄ diuersas terras euntibus potibus utentibus:
iuxta illud metricū: allea q̄ mane ieiuno sumpserit ore: Hunc igno
rarū nō ledit potus aquay: nec diuersorū mutatio facta locorū. Valet
p̄terea alleū ad pūcturā uermiū uenenosorū & morsum serpētū qñ
bibit̄ cū uino: qđ Aui. ii. can. c. de eo se dicit fuisse exptū: & cōfert
etiā morsui canis rabiosi & qñ fit emplastrū ex alleo & foliis ficus
& cimino sup̄ morsum migalis cōfert ut ibidē dicit Aui. Cepe uero
secundū Auic. ii. can. c. de eo cōfert ēt morsui canis rabiosi cū liniē
sup̄ ipm aq̄ eius aut emplastrat̄ ex eo cū sale & ruta: & cepe qđ co
medit̄ expellit nocumētū uentositatis uenenosorū: Et dixerunt qđā
q̄ ipsum generat ī stomacho humorē humidū plurimū frāgētē no

cumētū uenenosorū: notādū est circa istud q̄ alleū & cepe & sīr ē
porrū uia cibi nō cōpetūt tēpatis corpibus nec calidis: & spāl̄ cru
da: par. n. nutriūt & male nutriūt: generāt sanguinē acutū & pun
gitiuū: grossos humores tñ subtiliāt & uiscosos incidūt: & postq̄ de
cocta sunt: pdūt pungitiuitatē: & adhuc remanet uirtus incisīua &
subtiliatiua: uñ magis cocta cōpetūt q̄ cruda. *Porri. n. sunt calidi &*
ficci & dāt corpī alimētū illaudabile & oculis nocēt & generāt san
guinē nigrū melācolicū: & somnia terribilia & neruos ledunt rōne
pungitiuitatis eorū: nocent dentibus & gingiuis: & nullus colericus
nec melācolicus eis utat̄: & spāl̄ crudis. Cepe calide sunt & habent
humiditatē supfluā terrestre cū humiditate aquosa subtili idigesta:
Si comedant̄ cruda generāt ī stomacho malos humores & putre
factabiles & corruptibiles: & inducūt somnia mala & terribilia &
dolorē capitis: & nimius usus earū disponit hoīem ad memoriā de
pdēdā & pturbat itellectū & pducit ad dementiā. sed si comedant̄
cocte cū aqua laudabiliū carniū laudabiliter iuuāt digestōm & mi
nuunt̄ earū nocumēta & tēpāt cibaria frigida cū qbus decoquunt̄:
sed melius est eis nō uti. Allea calida sunt & declināt ad aliqlē hūi
ditatē. sed minus q̄ cepe: ualēt cōtra uērositatē: & ualēt ī tussī: & bñ
sc̄rare faciūt: sed nocēt uisui & dolorē capitis inducūt: & sunt tiria
ca rusticorū: Et sic p̄dicta solū cōueniūt his q̄ fleumaticū aut grossū
uiscosum humorē habuerint. Colerici uero a p̄dictis abstineāt. Se
cūda est nux de qua dicit Aui. ii. can. c. de ea q̄ ipsa cū ficub⁹ & ru
ta est medicina oibus uenenis & ex ea cū cepe & sale fit emplastrū
sup morsum canis rabiosi. Et istud maxime intelligit̄ de nuce sicca
añ cibū sumpta mō p̄dicto. Et circa istud ulterius sciēdū est q̄ nu
ces sicce peiores sunt recētibus & humidis: q̄ sicce magis unctuose
sunt: rōne cuius incolerā cōuertunt̄: & iducūt capitis dolorē & ocu
los turbāt: & uertiginē generāt: & spāl̄ sumpte post cibū & lingue

porri

Cepe

*Allea
Hui:
Colerici*

vertiginē

paralysim inducūt. uomitū puocāt & uescas in ore faciūt. Et hñtes
stomachū colericū maxime debēt euitare nuces siccas: & q̄to ātq̄o
res tāto peiores sunt. Recētes aut̄ minus male sunt: q̄a nō sunt tāre
unctuositatis: & iō nō generant dolorē capitis aut uertiginē & sīlia
sicut sicce: & rōne humiditatis lubricat̄is laxāt uētrē & si aliquātu
lū torreant̄ & comedant̄ post cibū: cōprimunt cibū sumptū. Et sic
patet q̄ nuces recētes sunt magis cōueniētes corpibus sanis q̄ sicce.

Ruta
Tertia est ruta de qua dicit Aui. ii. can. c. de ea qua resistit uenenis:
& postea subiungit. Et q̄ sibi timet ne ī potu sumat uenenū & pūgi
a uenenosis bibat de semine ei⁹ pondus dragme unius cū foliis suis
cū uino: & pprie si bibat̄ cū nuce & bolo oībus cōtrit̄is & cōmix
tis. Et dicit Ari. in lib. de aīalibus q̄ cū mustela uult pugnare cū ser
pēte tūc cū bufone: ipsa comedat̄ rutā ut īterficiat eū: q̄a odor rute
est inimicus ueneno: uñ comestio rute cū ficibus & amigdal̄is dul
cibus in mane p̄seruat a ueneno. Notādū circa istud q̄ duplex est
ruta q̄. lā domestica & alia siluestris. Domestica melior siluestri est:
q̄a siluestris & maxime sicca. calida & sicca est in quarto gradu. q̄re
plurimū sumere de ea est p̄niciosum. Domestica uero humida: cali
da & sicca est in secūdo gradu. sicca uero ī tertio. & est incisua reso
lutua carminatiua uērositatū. & istud maxime cōuenit sicce. Nam
dicit Serap. c. de ea. q̄ est de rebus magis cōferētibus inflationibus
idest uērositatibus: sed in humida est inflatio. Ite ruta uehementer
acuit uisum: & pprie succus eius cū succo feniculi & melle collirio
facto ex ea aut comesta ut dicit Aui. ii. can. c. de ea. Quia tñ ī succo
rute q̄dā est bauracitas nocēs oculo: iō ruta pōt applicari oculo uē
tilādo: ita q̄ solū uapor siue fumalis euaporatio ei⁹ & nō substātia
ruta ad substātie oculi p̄tingat. Quarta est pira de q̄bus di. Aui. ii.
can. c. de eis q̄ sunt cura fungorū mortificariū. Et qñ quoquunt̄ isti
fungi cū piris minoraē nocumētū ipsorū. Vel pōt iste tex. uerificari

de piris aromaticis q̄ sui aromaticitate spūs cōfortarēt & sic nocu/
mētū ueneni repellerēt. Quia ē raphanus de quo dicit Aui. ii. can. c.
de eo. q̄ cōfert morsui uipe: & cū uino morsui cornute ē: Et semē
eius cōfert uenenis & uermibus uenenosis. Et si ponat̄ fructus eius
sup scorpionē moriet̄: & aq̄ eius est expta in hoc: & est fortior. Et si
momorderit aliquē scorpio q̄ raphanū comederit nō nocebit ei. Et
cōfert ēt puocatiōi q̄ fit a fūgis mortiferis. Vel pōt dici q̄ raphan⁹
ualet cōtra uenenū: q̄a puocatiu⁹ est uomit⁹: & sic p uomitū ltoma
chus purgat̄ a malis humorib⁹ si q̄ i eo sint. Et circa istud sciēdū ē
de raphano & radice q̄ sūt ppinq̄ i cōplexiōe q̄ nocēt corpibus co
lericis generāt. n. sanguinē acutu & pūngitiuū. Et raphanus est ma
lus stomacho faciēs cructuare: & generat humore grossum: & si di
gestiua sit debilia generat humore ciudū hēt tñ uirtutē subtiliati/
uā & incisiuā: qdā aut comedūt radicē & raphanū post alios cibos
ad cōfortādū digestionē. de quo admirat̄ Gal. Vnde uerū est qd ex
periētia docet. Et dicūt sapiētes medici q̄ si comedant̄ post aliū ci
bū iuuāt ad digestionē & descēsum eius & uentrē laxāt. Sed si co/
medant̄ ante aliū cibū ipellunt̄ ad supiora & uomitū inducūt: bo
nū est aut q̄ comedant̄ cū aceto & sale post alios cibos & i modica
q̄ritate. Verū est tñ q̄ oculis nocēt & capiti. Ra. uero i almā. di. q̄ ra
phan⁹ lōgā faciēdo morā i stōacho icidit fleuma. cui⁹ folja cibū di
gerūt & appetitiuā adiuuāt qñ parū sumit̄ de eis. Sexta ē tiriaca. q̄
a toto gñe ualet cōtra uenenū. & iō ualet tā rōabilib⁹ q̄ brutis cōtra
uenenū tā frigidū q̄ calū. Et sub tiriaca pōt cōphēdi metridatū qd
sile opat̄. De tiriaca. n. di. Aui. vi. i tra. iii. c. i. Scias qd canō maxius
i curatōe ueneni ē cōfortatio caloris inati & exercitatio ipm expelē
dū sicut facit tiriaca. De tiriaca uero & metridato filis di. Auic. vi. i
tra. i. c. d medicis cōib⁹ ad uenena sūt medicie q̄ cōtrarie sūt ueneno
q̄re nō pmittūt ipm puēire ad cor & sūt sicut tiriaca & metridatū.

In hoc textu no Aer sit mundus habitabilis ac luminosus
tant' q̄tuor docu/ Nec sit infectus nec plens fetore cloace:
mēra circa electio/

Aer:
nē aeris habitabilis quorū primū ē q̄ hō debet eligere aerē mūdū. i.
nō infectū uaporibus q̄a aer imūdus alterat cor secūdū cōplexio/
nē illius qd sibi cōmiscet: inuit Haly. i. regni i cō. illius can. Oia hoc
enī &c. secūdū est q̄ hō debet eligere aerē luminosum aer. n. turbi/
dus iducit in corpe tristitiā & pigritiē: q̄a aer turbatus cōmiscet hu/
mores: & turbidus ad cor puenit: q̄re ex ipso & humoribus grossi
& turbidi generant' spūs animā tritificātes & pigriciē inducentes.
Nihil ē ergo qd magis iocūdū facit hominē atq; minus grauē quā
in claro aere ambulare uel mane surgere. Tertiū est q̄ hō debet ui/
tare aerē infectū cuiusmodi est aer in quo sūt strages cōiter. n. i lo/
cis in qbus p̄cessit maxima hominū iterfectio sequit' pestis & i locis
uicinis aer. n. ifectus qn̄ ispirat ificit spūs i nro corpe. Quartū ē q̄
hō debet uitare fetorē cloace. Et p hoc inuunt' ifectiones particula/
res aeris. Cuiusmodi est infectio aeris latrinarū uel fouearū quo qne/
uel locorū in qbus proiciunt' cadauera mortua & ossa mortuorū: &
aeris uicini aq̄ i q̄ putrescit linū uel canapus: aer. n. taliter ifectus in/
ficit spiritus nri corporis & maxime cerebro nocet. Et hinc est qd di/
cit Aui. ii. in doc. ii. c. ii. Et aer qdē dū est tēpatus & clarus neq; sub/
stātia extranea cōplexioni spiritus cōtraria ei admiscet' est sanitatē
efficiēs & ipsam cōseruās: & cū mutat' cōtrariū sue opatiōis opat'.
Et pro maiori declaratione p̄dictorū sciēdū est q̄ aer necessarius est
in regimine sanitatis dupliciter. Primo qdē pp refrigerationē cor/
dis. Secundo pp expulsionē fumosarū supfluatū tribulatiū spiri/
tū & calorē innatū: sicut. n. i exterioribus nos uidemus qd gnis sine
euēratione aeris suffocat' & extinguit: sic ēt imaginari debemus qd
spūs & calor innatus indigēt aere ipsum nutriēte cōseruātē & oba

tempante. Obtēpario igit̃ caloris inati fit p aeris attractionē & ei⁹
deputatio fit p aeris expulsionē: primū qdē fit p motū attractionis
& secundū p motū expulsionis: si igit̃ aer attractus sit fetidus & i/
purus corrūpit̃ calor & spiritus innatus aer igit̃ debet eē bone sub
stātie cui nō admisceat̃ aliqd ex uaporib⁹ nec fumositāte extranea:
nō. n. debet eē aer turbidus nec nebulosus nec malis uaporibus: ad
mixtu hic. n. aer humoris cōturbat & animū cōtristat ut dictū est.
Et debet eē discoopi⁹ celo & nō inter parietes & tecta cōstrictus:
& ut sit ad unū dicere: maxime euitādus est aer inclusus & nō cuē
tatus. Verū ē tñ q̃ tpe epidimie ī quo accidit aeris putrefactio cōsi:
eligēdus est aer inclusus. Vñ tpi⁹ illis bonū ē manere ī domibus
& tenere fenestras clausas ne aer putrefactus īgrediat̃: sed alius aer
discooptus melior existit. Euitādus ē p̃terea ī regimine sanitatis aer
cui miscent̃ uapores lacuū & pfunditatū aquā putridā cōtinētū.
& ole⁹ taliū q̃lia sunt caules & eruca & siliā: & arborū uiscositatum
m alarū: q̃les sunt ficus & nuces. Amplius eligēdus est aer ī quo sus:
sant uēti ex terra alta uel equali. Et multū ēt sollicitari debemus q̃
aer nō excedat ī aliqua qualitatū primarū. s. caliditate frigiditate hu
miditate & siccitate. Quod si forsan cōtigerit. obtēpet̃ p artē. quā/
tū possibile est. Et ista colligunt̃ ab Aui. ii. i. doc. ii. c. diuersis.

In hoc textu po

Si tibi serotina: noceat potatio uini
Hora matutina rebibas: & erit medicina.

nit̃ unū documētū
& est q̃ si qs male
ualuerit ex sūptiōe

uini de nocte siue tpe serotino: talis ī crastino debet iterato sumere
uinū. Vñ potatio uini nocturna pōt iducere ebrietatē siue sitim ma
tutinā: uel pōt inducere sup calefactionē corpis: si uero inducat sup
calefactionē corpis tūc maximus error est de mane iterū sumere ui
nū: q̃a est addere ignē igni: si uero hō icurrat ebrietatē cū aliq̃li nau

scat: tunc de mane bonū est sumere uinū q̄a ex sumptione uini de fa-
cili tunc puocat uomitus: ex quo sequit̄ mundificatio stomachi: q̄
mundificatiōe facta: de facili cessat nocumētū ebrietatis & nausea.
Et pp hoc cōsulit Ipo. semel ī mēse inebriari. ut ex ebrietate puocet
uomitū: q̄ est maxime p̄seruatiuus ab egritudinibus chronicis. i. lon-
gis & malis: si ēt ex potatione uini nocturna ledat aliq̄s: & hoc pp
incōluetudinē potādi uinū tunc de mane pōt cōcedi uinū ut assue-
scat: & sic minus ledit̄ a sumptiōe uini. A cōsuetō. n. minor fit lesio
ut uult Ipo. ii. Amphorismoꝝ: ibi. Ex multo tpe cōsuetā & c. Si ue-
ro ex potatione uini nocturna sequat̄ sitis matutina illa est mēdola
q̄ curat̄ potione uini magis tñ sedat̄ potatiōe aq̄: Et q̄a iā dictū est
de lesione & sumptione uini. sciēdū est q̄ hō debilis cerebri & etiā
cuiuscunq̄ alterius cōditiōis sūmope cauere debet a frequēti ebrie-
tate. Frequēs ebrietas secundū Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini in-
ducit sex icōmoda ī corpe humano: quoz / Primū est corruptio cō-
plexionis epatis: q̄a uinū supflue bibitū ad epar ueniēs uel supflue
resoluit calorē ipsius: uñ amittit uirtutē sanguificā. & loco sangui-
nis generat aquositates efficiētes ydropisim uñ icēdit epar & humo-
res eius uñ generat lepra uel mania. / Secundū est corruptio cōplex-
ionis cerebri pp assiduā eleuationē fumoz uini ad ipsū: dispo-
nētū calidū cerebrū manie & frenesi: & frigidū epilēsie litargie ap-
poplexie & subeth. / Tertiū est debilitas neruoz: uidemus. n. bibulos
inebriari solitos tremere caput & mēbra: nō solū ī senio: sed ēt ī se-
nectute & iuuetute qñq̄. / Quartū ē egritudines neruoz sicut spas-
mus & paralisis: q̄a uinū supflue acceptū sepe ī stomacho acceptū
efficit: q̄d ualde nocet neruis. Sepe quoq̄ cōuertit̄ ex defectu dige-
stionis in aquositates indigestas q̄ neruos remolliunt. Et sepe ducit
humores grossos ad neruos qbus distendunt̄ uel cōtrahunt̄. / Quin-
tū est appoplexia pp humiditates cerebri multiplicatas a uino: ita

semel
ī mēse
inebria-
ri: q̄t
minimū
p̄s:

ut totaliter opilet uias spirituum aialium a cerebro in membra / Sextum est
mors subitanea dum. scilicet. stertendo & dormiendo uie anhelitus multitudine
uini uel humiditatum ex eo generatarum clauduntur & ebrius suffoca-
tus / Et licet uinum imoderate superius predicta inducat nocumeta: moderate
tamen superius multa inducit iuuameta. T agitur. n. Aui. c. pal. q. nq. eius
iuuameta. Primum est quod est bonus cibi penetrator in toto corpe. i. facili-
ter efficit penetrationem cibi cui imiscetur ad omnia membra sui caloris sub-
tilitate & conuenientia in proprietate occulta. Secundum est quod incidit / fleu-
ma. & hoc suis calore & subtilitate substantie: resoluit ipsum coaptando
expulsioni uias apiendo: & naturam confortando ad expulsionem. Tertiū
est quod incidit coleram rubeam in urina & aliis euacuationibus ut sudore ege-
stione & resolutione insensibili. Et istud intelligendum est de uino sub-
tili subrubeo uel albo quod uel debile sit ex natura sui uel fortiter lim-
phatum. Alioquin multiplicaret coleram per conuersionem ipsius in eam & super
calefactionem epatis ab eo. Quartum est quod facit melancoliam: quod grossa est
& tardi motus facili ter labi per cannales proprios ab epate ad splenem:
& a splene ad os stomachi: & tandem a corpe cum fecibus exire: & flectit
seu reprimat nocumetum melancolie per contrarietatem in complexione & mo-
substantie & in effectibus. Nam melancolia tristitiam pusillanimitatem &
auariciam parit. Vinum uero gaudium audaciam magnanimitatem: & libera-
litatem. Quintum est quod resoluit omnes modos seu species lassitudinis: nisi
multa qualitas extranea fuerit eis sociata: quia uinum resolutos spiritus abum-
de reparat: uirtutem confortat: humiditates relictas in musculis: neruis
cordis & iuncturis tollit aut minuit. Et si fuerit opus humectatione
ut in lassitudine arefactiua uinum uelociter humectat dum modo limphetur.
Preter hec autem iuuameta plurima alia inducit. Omniū. n. uelociter &
subito nutritiuum est uinum calorem & spiritum naturalem confortat: & totum
corpus calefacit: ingenium clarificat: iram comescit: tristitiam remouet: libi-
dinem icitat: & super omnes potus. semicrudos humores digerit. Et ut sit ad

*iuuam
te uini
moder
in sup*

unū dicere. Vinū reddit hoīem uirile & secūdū aīam & secūdū cor
pūs: unde ceteris paribus nō bibētes uinū sunt effeminati respectu
bibentium uinum.

Hic primo po
nit unū documētū
de uino: & est q̄ ui
nū melius meliores
generat humores &

Gignit & humores: melius uinū meliores.
Si fuerit nigrū: corpus reddet tibi pigrum
Vinū sit clarūq; uetus subtile maturū
Ac bene limphatū salies moderamine sūptū

cā est: q̄a quāto massa humorū est melior tāto humores ex ea geniti
meliores eē debēt. Deinde subdit q̄ uinū nigrū inducit pigritiā in
corpe. Et cā est q̄a uinū nigrū grossius & terrestrius est reliqs ergo
spiritus ab eo geniti grossi sunt. Iuxta aliā auctoritatē Gal. prius al.
Quicqd de aliq̄ re dissoluit ei unū dissoluit necesse est ut assimilet
spūs aut grossi faciūt corp⁹ graue siue pigrū. Deinde ponunt .vii.
documenta circa electionē uini. Primū est q̄ debet eligi uinū clare:
tale. n. q̄a subtile ē spūs subtilis & claros generat. Scdm ē q̄ debet
eē uetus id est nō nouū: nouū. n. uinū siue mustū ceteris paribus fa
cilius inebriat: fluxū uētris puocat: atq; colicā iducit & c. accidētia
posterius dicēda ibi. Impedit urinā: nec est itelligēdū q̄ uinū oīno
debet eē uetus: tale. n. secūdū Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini: est
q̄si medicina: & nō sicut pot⁹. i. magis inest ei uirtus alternatiua cor
poris ad caliditatē & siccitatē q̄ uirtus alterabilitatis a corpe p op⁹
nutritionis & est pauci nutrimenti q̄a est spoliatū a fece & a uiridita
te quā phabuit & pene ignē factū: pp qd in Aggre. scribit. c. de uite
auctoritate Gal. q̄ est calidū & siccū in tertio gradu. Tertiū ē q̄ ui
nū debet eē subtile. Subtile. n. uinū multos spiritus pcreat atq; sub
tiles: grossum autē grossos. Quartū est q̄ uinū debet eē maturū &
nō stipticū. Vinū. n. stipticū abscindit oēs spēs euacuatiōis: ut uult
Gal. i. cō. illius can. iii. particu. regiminis acutorū. Sciēdum etiā & c.

vinū sūptū nouū

Et ergo nocet corporibus indigentibus euacuatione p urinā & oibus
mēbris superioribus: ut ibidē ē dicit Gal. Vex est tñ q uinū stipti/
cū cōueniēs est infirmitatibus accidētibus in intestinis: ut ibidē di:
Gal. & ēt supius dictū est remouet tñ stipticitas a uino p multā cō
mixtionē aq: ut ibidē ēt uult Gal. Quintū est q uinū debet ēē lim
phatū: qā p hoc remittit uinū a sua fumositatē: & sic min⁹ inebriat.
Et istud est uex de uino subtili. Vinū tñ grossū si limphet citius
inebriat: qā p hoc subtiliat & magis fumosum efficit. Et de isto ui
no intellexit Aui. qñ di. i. c. de regimine aq & uini q uinū limpha
tū citius inebriat q uinū purū. Sextū est q uinū debet ēē saliens cū
ppinat. & est de conditionibus boni uini prius dictis. Septimū est
sumptū ex conditione bibētis & nō uini & est q uinū debet tēpate
sumi. qā tēpate sumptū acuit igniū. & iducit iuuamēta prius nar
rata. Ex pdictis oibus cōcludi pōt q uinū eligibilis & melius i sa
nitatis regimine est uinū mediū seu eqle iter uetustatē & nouitatē:
& est clare ad rubedinē trahēs bonū hēns odorē & eqlis saporis qd
nec acre. nec acutū. nec dulce sit. qd nō fumosū nec grossū nec ual
de subtile. sed ad subtilitatē declinās: qd ēt iter fortitudinē & debili
tatē obtinet mediocritatē. qd ēt nō creuit in saxosis & lapidosis mō
tibus. nec in terra simplr plana & arabili sed in terra montuosa nec
sus meridiē discoopta. & in regione nō nimis calida nec nimis fri
gida. Et ista partim colligunt ex Aui. in primo loco pāl. Circa re
gimē uini quoq ad etates notāde sunt tres regule q̄s ponit Aui. i pri
mo loco pāl. Prima est qd dare uinū pueris i potu est sicut ignē ad
dere igni i lignis debilibus: eo q pueri uehemēter rari sunt. & de fa
cili inflamabiles pp abundantiā sui caloris inati & sunt debiliū ner
uor: & debilis cerebri: q̄re ledit eos multipliciter uinū & inflamatio
ne facili & pcussione cerebri & neruor sua penetratione facilima
& fumatiōe copiosa. Cū igit pueris uinū i potu dat calor eius inflā

mabilis calori pueri inflammabili addit i corpe pueri. qd est pauce res
sistētie. sicut debile lignū uel arūdo sicca uel stipula arida an facie
ignis. Secūda regula est qd seni semp pōt dari uinū i potu qm tolle
rare pōt sine nocumēto. s. qm appetit appetitu naturali & regulato.
Sicut. n. ueteres ocree aride & rugate renouant oleo: leniunt & ap
planant: sic corda senū potu uini electi: sicut uini beluacēsis. Senes
enī frigidi sunt & a uino calefiāt: & habēt spūm tristē & abūdāt in
melācolis: sed uinū exhilarat eos & melācolias reprimat. cōiter ma
le dormiūt. uinū uero puocat i eis somnū. Ad opilationes pni sūt:
q̄s uinū apit. eas phibet: Et sic sicut uinū est pueris cōtrariissimū. ita
senibus utilissimū. Tertiū est uinū tēpate dādū est iuuenibus. tēpa
te qdē secūdū mēsurā quātitatiuā & decentē limphationē. Licet. n.
iuuenes sint calidi sicut pueri. tñ habent mēbra solidiora. neruos &
cerebrū fortes qbus potēter resistūt nocumētis potus uini. Cōsequē
ter ēt dict ex potu uini sobrie sumpti iuuamēta plurima: uidelicet
eductiōē colere. corpale robur. & igenii acumē. abūdātiā spiritūū
subtiliū & paruorū.

In isto tex. ponū Non sit acetosa ceruisa sed bene clara.
tur qnq; circa electi De ualidis cocta granis satis ac ueterata
onē ceruisie. Quo
rū. Primū est qd debet eligi ceruisa nō acetosa: qā acetosa nocet sto
macho. Acetū. n. nocet neruis secūdū Aui. i pluribus passibus. Iam
stomachus est mēbrū ualda neruosum. & hoc quo ad eius orificiū.
Secūdū est qd ceruisa debet eē clara: qā turbida opilat atq; calculo
sis nocet nimīū. i. pinguat ac iflationē inducit: atq; breuitatē anhel
tus: & est multorū fleumatū generatiua. Tertiū est qd debet eligi cer
uisa de bonis granis non corruptis. s. de optimo ordo: tritico: t. ue
auena: qā quāto grana sunt meliora: melior ex eis generat humor.
Quartū est qd ceruisa debet eē bona cocta: qā melius digeritur &

amicabilius a natura recipit: & nocumēta q̄ pueniūt ex bibitione
eius melius tolerant. Ceruisia. n. nō bñ cocta uētositates in uētre in/
ducit tortionē iflationē atq̄ colicā. Quintū est q̄ ceruisia debet ēē
anriq̄ & a fecibus mūdara nō nimiū recēs: Recēs. n. ceruisia iducit
eadē nocumēta q̄ ceruisia nō bñ cocta: & cū hoc de se facillime in/
ducit strāguiriam.

De qua potet̄ stomachus nō inde grauctur.

Hic ponit̄ unū
documentum circa

usū ceruisie. & ē q̄ utens ceruisia debet ea uti tēpate sic q̄ nō graue
tur stomachus uel inducat̄ ebrietas. Ebrietas. n. q̄ ex ceruisia puenit
deterior est ea q̄ ex uino est & magis durans cū de ceruisia fumi &
uapores eleuati ad caput sunt grossi: q̄re minus resolubiles sunt quā
q̄ ex uino eleuant̄. Et est hoc sciēdū q̄ ī principio prandii uel cene
ceteris paribus utilius est īcipe suū potū a ceruisia quā a uino. Cui⁹
cā est: q̄a ī principio mēse corpus est famelicū: & sic stomachus añ
principiū sumptionis cibi famelicus erat: & sic traxit supfluitates
a mēbris. Si ergo uinū ī principio mēse daret̄ ex quo natura maxi
me trahit uinū: q̄a de se maxime nutritiū ille supfluitates. s. a sto/
macho tracte simul cū uino ad ptes corporis traherēt: sed natura nō
ita auide trahit ceruisiā. Si s̄r ceruisia lauat humores adherētes ori
ficio stōachi. Et pp̄ illā cām medici cōsulūt q̄ ī maxia fame debeat
prius puocari uomitus q̄ cibum sumat̄ ut ille supfluitates a stōacho
famelico tracte euacuent̄ ne cōmisceant̄ cū chilo. Si s̄r timens sitis ex
nimia potatōe uini d̄bet bibere ceruisiā. Ip̄a. n. sitis mēdosā reprimat̄

In hoc passu de

Temporibus ueris: modicū prādere iuberis:
Sed calor estatis dapibus nocet imoderatis
Autūni fructus: caueas ne sint tibi luctus
De mensa sume: quantū uis tempore brume

terminat̄ de quāti/
tate cibi sumēdi se/
cūdū diuersitatē tē
por. iiii. āni. q̄ sunt

uer. estas: autūnus: & hyems: & dicit tex. Primo q̄ tpe ueris debem⁹
modicū prādere. i. paucū sumere cibū. Et idē uult Auic. in. c. doc. ii.
sc. vi. de regimine tēporū cū rectificatiōe aeris. Et rō huius est ut ibi
dē ēt uult Auic. q̄a tpe hyemis pp̄ gelositatē. exercitiū prauitatē. &
resolutiōis phibitiōē multiplicant humores crudi & maxime fleu
matici q̄ pp̄ pportionabilitatē tēpis tūc maxime generant⁹: & isti ī
interioribus corpis coadunant⁹ pp̄ frigus circūstās. Ver aut supue/
niēs istos humores crudos ī iterioribus coadunatos eliquat & facit
eos currere p totū corpus: q̄re natura tūc multū occupat⁹ circa di/
gestionē eorū. Si ergo tpe ueris daret⁹ magna quātitas cibi natura a
digestione taliū humorū fleumaticorū īpediret⁹ & diuerteret⁹: q̄a per
istos humores & magnā quātitatē ciborū nimiū grauaret⁹: & sic ta/
les humores ī corpe manerēt indigesti & curretes ad aliqd mēbrū
illic egritudinē inducerēt. Et ergo sumope cauere debemus a ma/
gna quātitate ciborū ī uere: q̄a diminutio ciborū tali tpe est unū de
maxime p̄seruātibus ab egritudinibus ueris. ut uult Auic. in. i. loco
pall. Et istud qđ dictū est maxime ueritatē habet de medio & fine
ueris & nō de initio eius: q̄a initiū eius hyemi assimilāt⁹: q̄re tūc hō
pōt nutriri sicut ī hyeme. Et istud ēt ītelligēdū est qñ uer iuenit cor
pus repletū humoribus fleumaticis crudis. Si. n. uer iueniat corpus
tēpatū ī humoribus: cibus ī eo dādus est secūdū mēsurā caloris in
nati & resolutionē q̄ sit a corpe: q̄a tūc ablata est cā: q̄re diminueret⁹
cibus. Et istud uoluit Ipo. i. ampho. dū dixit: Vētres hyeme & uere
calidissimi sunt natura & somni longissimi. In his igit tēpibus ob/
lationes plures dāde sunt: etenī inatus calor est multus: nutrimento
igit īdiget ampliori. Secundo dicit q̄ nimia sumpcio cibi nocet in
estare. Cuius cā est: quia tūc tēpis digestiua uirtus ē debilis cū spūs
& calor inatus qui sunt instrumentū uirtutū multū sunt debiles &
paḡ resoluti pp̄ calorē extrinsecū uehementē trahētē eos ad exterio

ra: & ergo multus cibus nō posset digeri: Et circa istud sciēdū est q
pp uehementiā resolutionis humiditātū tā substātialiū q nutrimenta
liū corpis i estiuo tpe grossior & maior cibus exhibēdus eēt si uirt⁹
sufficeret ad digerēdū talē & tñ sed qa nō sufficit una uice multū
digerere cibū parē sepe & sepe de eo dādū est: iuxta illud Gal. i. am
pho. cō. illius can. Et qbus semel aut bis. dicētis. In estate cibus mul
totiēs erit dādus & parē. multotiēs: qa indiget pp sepiissimā dissolu
tionē. parē pp uirtutis defectionē. Et licet i estate parē de cibo sit dā
dū. multū tñ de potu pōt dari cū tūc resolutio maxima fiat & defic
catio corpis & eleuatio caloris sup humidū & plus sitiat hō q alio
tpe. Verū est tñ q potus uini & p̄cipue uinosi puri minuēdus est: qa
tale uinū est faciliter inflāmabile & calorē tā acutū est uiolēto excā
descere facit: & ergo si bibat uinū miscēda ē multa aq: & dimittat
uinū uetus & forte. Tertio dicit q i autūno debemus cauere a fru
ctibus saltē illius t̄pis ut uiris p̄ficis: ficibus & silibus: uel saltem nō
multū de eis comedere qa tales fructus generāt sanguinē dispositū
ad putrefactionē pp ebullitionē quā i corpe & humoribus faciūt:
& maxime si fuerint i stomacho imūdo uel i cacochimico corpe re
cepti q̄le corpus i autūno sepius occurrit. Et sic male tūc accidunt
egritudines. s. uariolę morbili & pestilētes. Pro maiori tñ noticia re
giminis cibi & potus tpe autūni sciēdū est q tpe autūni debet eui
tari fames sitis & repletio multi cibi i una hora: ut uult Ra. i. almā.
de regimine corpis secundū tpa. Vinū p̄terea qd bibit tpe autū
ni uehementē est limphādū ut corpus humectet & calorē reprimat:
sed nō supflue debet limphari i tñ quātū i estate: neq; supflue debet
tunc bibi: qa tūc natura debilitata nō sufficeret ipm regere & dige
rere & nimis limphatū calorē obtūderet & multiplicaret uētosita
tes qbus colica generari posset. Quarto dicit q tpe hyemali debe
mus sumere cibū tñ quātū uolumus. i. plus quā ceteris tēporibus:

In esta
te ut
bis et p

Vinum i
Autumno

Et idē uult Aui. i. i. loco p̄all. & Gal. i. cō. illius ampho. i. pti. amph.
Et qbus semel aut bis. ubi dicit. In hyeme multus cibus & paulatī
est dādus. Et rō huius est: q̄a calor n̄ri corpis ī hyeme est fortissimus.
tū q̄a unitus: tū quia fortificatus p̄ antipharistēsim. i. iuxta positio/
nem sui cōtrariū: uidelicet frigiditatis aeris n̄ra corpa circūdātis. Et
istud uerū est ī corpibus robustis & carnosīs: & nō ī raris & debilib⁹
quia in talibus corpibus frigus itēsū hyemis nō cōfortat calorē:
sed magis debilitat. Et istud inuit Ipo. i. ampho. dicēs. Vētres hye/
me & uere calidissimi sunt natura: & somni longissimi. In his ergo
tpibus oblationes plures dāde sunt: quia calor est multus: nutrimē/
to igit̄ ampliori indiget: Ex isto ē sequit̄ q̄ nutrimēta grossiora &
durioris digestiōis cōueniūt hyeme q̄ aliis tpibus: quia calor ē for/
tior. Vinū autē quo utēdū est hoc tpe debet ēē roseū nō albū cū aq̄
pauca. Notādū hic q̄ licet cōsideratiōe habita ad fortitudinē calo/
ris & digestiue uirtutis ī hyeme grossiores & dēsiores cibi cōueniāt
quia tñ corpa tūc disposita sunt ad opilatiōes & repletiones ex fleu/
mate plurimo: nec ab eis resolutio multa sit a cōtinēte: tutius est uti
tunc mediocribus cibus inter solidū & rarū: grossum & subtile sicut
carnib⁹ edi uituli & mutonis luciis pecis & cācris: & utētibus gros/
sioribus cibus ut boue porco ceruo cōchis ostreis carpis & silib⁹ ex/
pedit unica comestione ī die cōtinēt̄ uel utant̄ sepe rebus diureti/
cis & apitiuis ut petrosilino nasturcio apio & silibus & forti utant̄
exercitio.

In hoc passu po Saluia cum ruta faciunt tibi pocula ruta
nunt̄ duo remedia Adde rose florē minuit potenter amorem
corrigētia potū ma
lū: quoniam Primū est saluia cui⁹ folia iposita potui corrigūt maliciā
potus sua pprietate: & ē ī se hēnt uirtutē cōfortādi neruos & cere/
brū qbus cōfortatis melius resistūt malis fumis recipiēdis qui pue

folia saluie: ruta: rosas rubras:
ista tria ī uino īfusa: corrigunt maliciā potus:

niunt ex malo potu. Secūdu est rŭta cuius ēt folia itēgra absq; eorū
alia cōtritiōe debēt potui īponi. quia sua caliditate & pprietate cor
rigunt maliciā potus. Et de ruta quō ualeat cōtra uenenū prius dcm̄
est ibi. Allea nux ruta. Postea subdit textus qd istis duobus p̄dictis
pōt addi flos rose. Et hoc maxime debet itelligi de rosa rubea q̄ sua
aromatizitate existēte ī eius sup̄ficie & similiter sua stipticitate cor
rigit maliciā potus.

Nausea nō poterit: quēq; uexare marina In hoc tex. poni
Antea cum uino mixtam si sumpserit illam tur unū remedium
cōtra nauseam siue

uomitū pueniēs ex trāsfretātibus nō cōsuetis dicens: q̄ ille q̄ debet
trāsfretari aŋq̄ nauē intret debet aliquibus diebus miscere aquā mari
nā suo uino. Et istud est remediū pro diuitibus q̄ si paup fuerit de
bet potare aquā marinā ut facilius nauseā euitet. Et cā huius: quia
aq̄ maris salledinē hēt & sic sua salledine & stipticitate q̄ cōsequit̄
salledinē orificiū claudit: & p hoc uomitus īpedit̄. Et circa istud ē
notādū q̄ sicut uult Aui. iii. i. c. de regimine iter agētis in mari: uia
tor in mari nō debet multū conari retinere uel cōpescere a p̄ncipio
nauseā uel uomitū: sed dimittat̄ uomitus ipsius cōtinuari donec p
ipsum fuerit bñ purgatus: hoc. n. p̄seruat a multis egritudinibus: &
nedū p̄seruat: imo ēt curat uel alleviat graues & magnas egritudi
nes ut leprā ydropisim appoplexiā & frigiditatē stomachi & eius
inflationē p̄t uult Aui. iii. i. doc. ii. c. ii. si tñ uomitus uiatoris ī ma
ri sup̄fluxerit sic q̄ uehemēter debilitet ipsum restringēdus est co
mestione fructuū stipticorū & acetosorū sicut sunt citonia maciana
acetosa. Vel poma de capēduto & mala granata acetosa q̄bus orifi
ciū stomachi cōfortatū depellit humores īferius. Et stomachus etiā
cōfortatus ab his humores repellit effluētes ad cū exagitatione ab
undis. Vel pōt semē apii torrefactū bibi cū uino uel abinthiū pōt

comedi aut bibi. Et sifr panis assatus & ifusus in uino bñ redolent
comestus ualet ad idē. Et uniuersaliter ualet nutritio uiatoris ī mari
ex cibis acetosis cōfortātibus os stomachi: & phibētibus uapores &
fumos ascēdere ad caput: sicut sunt lētes cocti ī aceto uel in succo
uee acerbe.

In hoc tex. poni Saluia sal uinū: piper: allca petroselinum.
tur modus faciendi Ex his fit salsa nisi sit cōmixtio false
salsamētū cōe si in
mēsa deficiāt salsamēta spālia. Et pro illo ponunt qnq; ex qbus pōt
fieri salsamētū primū est saluia: q̄ fit cōdimētū ī assatione auce siue
decoctione: uniuersaliter. n. auce assate siue porcelli saluia īplēt ut
humiditates supflue siue uiscositates extrahant: & odor saluie aucis
uel porcellis īmaneat. Post assationē tñ saluia eiici debet & non co/
medi. Sifr ex saluia fit cōdimētū comestibile a rusticis uel cōib⁹ in
comestione auce: terūt. n. alleū cū uino & saluia ad auferēdū aliqd
saporis alii. Secūdū est sulcū & est salsamētū diuitū siue nobiliū.
Ipsi. n. deficiēte sinapio uel ueriuto ponūt ī salserio uinū cui modi/
cū salis admiscēt. Tertiū est pip: & est salsamētū rusticorū: cōmiscēt
enī pip cū fabis & pisīs. Sifr ēt ex pane asso ceruisia uel uino & cū
pipe fit salsamētū nigrū ad modū pultis qđ pip dī: & hoc supflū/
dūt carnibus aut piscibus. Quartū est alleū ex quo ēt fit salsamē/
tū rusticorū miscēt. n. cū molli casco & lacte terēdo alleū: & sic co/
medūt cū cibo siue asso siue elixo siue salso siue dulci & cū ouis du/
ris. Quintū est petroselinū ex cuius foliis cōtusis est ueriuto uel al/
bo uino fit uiridis salsa cū assis comestis. Et circa istud est notādū
qđ salsamēta siue false diuersificant' primo secūdū tpa. Tpib⁹. n. ca/
lidis declināt false ad frigus uel paucā caliditatē. tpibus uero frigi/
dis e cōuerso: Materia igit' salsarū ī estate fit ueritū uel agresta de
summitatibus uitis uel acetū: succus limonū uel citrāguloꝝ grana/

toræ cū zuccara & aq̄ rosarū. Et interdū in falsis q̄ fiunt ī estate pōt
addi aliquātulū serpilli & petrosilini ad obtēpandū frigiditatē p̄di
ctorū: Materia uero falsarū cōpetentiū tpibus frigidis sunt sinapiū:
eruca zinziber: pip̄ cinamomū: gareofili allea saluia: mēta: serpillū:
& petrosilinū uinū aq̄ carniū acetū non forte: sed p̄pinquū nature
uini & in tpibus mediocribus sunt mediocris caliditatis & frigidi/
tatis. Secūdo diuersificant rōne cibariorū pro q̄bus fiunt: nā alia &
alia cibaria indigēt aliis & aliis falsis sicut sciunt dñorū coci: muto/
nū. n. & sifr uitulorū capriolorū falsa cōueniēs ē falsa uiridis. In esta
te qdē ex aceto & agresta cū paucis speciebus & sine alleis cū petro/
silino zinzibere albo & agresta & pane asso infuso ī aceto uel agre
sta: ī hyeme fit eadē falsa cū pluribus sp̄ibus & pauco alleo & opti
mo uino & pauca agresta: uel pōt sufficere sinapiū & eruca. falsa at
pro carnibus bouinis elixis ē pip̄ bullitū qd fit ex pipe & pane asso
& aq̄ carniū & pauca agresta: & ista eadē falsa est satis cōueniēs car
nibus porcinis in hyeme. Pnt ēt carnes porcine: comedi in estate cū
aceto & petrosilino in principio refectiōis. Si aut̄ p̄dicte carnes pa
stillant: & sp̄aliter bouine & porcine: ī hyeme qdē apponat̄ cepe al
bū cū puluere sp̄erū dulci ī parua q̄titate: ī estate uero sine cepis &
cū ueriuro uel pnt̄ apponi cepe parue & ī pauca q̄titate. Si aut̄ pa
stillatura sit ex carnibus subtilioribus nō apponat̄ cepe: sed ī estate
lac amigdalarū cū ueriuro & pauco puluere sp̄erū dulciū: & in fine
pōt apponi ouū cōquassatū cū agresta: sed ī hyeme loco agreste po
nit̄ uinū & plus de sp̄ibus. Assature aut̄ cuniculorū & pulloꝝ iuue
nū cōueniens est falsa in q̄ est cinamomū & mica panis cū agresta
qdē in estate & cū uino in hyeme. Assature aut̄ porci falsa cōueniēs
est liquor descēdēs cōquassatus cū optimo uino & cepis in hyeme
& in estate uiridis falsa supius noiata. Assature aut̄ fasanorū & co/
lūbarū & turturū nulla alia falsa indigēt nisi sale. Caponū aut̄ & gal

linarū elixatoriū cōueniēs salua est aq̄ decoctiōis eorū cū aliquātulo
 pulueris sp̄erū dulciū:& p̄cipue si i p̄dicta decoctiōe addat saluias
 yfopus:petrosilinū:& hoc i hyeme:& i estate sufficit sola aq̄ cū ali/
 quātulo sicci summitatū uitis.Sed pro salsa caponū & gallinarum
 pinguiū pastillādoz nihil penitus est apponendū nisi aliquātulum
 pulueris speciez & in fine agresta supradicta,in estate:optimū uinū
 in hyeme.Pisces uero quāto sunt grossioris carnis & difficilioris di
 gestionis & maioris supfluitatis & humidioris nature:tāto indigēt
 salis calidioribus & acutioribus:& hoc etiā uez est in carnibus.

In hoc textu po
 nunt due cōmodi/
 tates puenientes ex
 lotione manuū post
 cibū sūptū. Prima
 est:qa p hoc palme manus mundant. Secūda est:qa reddit lumina
 acuta.i.pdest oculis & hoc maxime p accidēs:qa manus sunt istru
 mēta mundādi oculos:quare multū cōfert eas eē mūdas. Et de istis
 cōmoditatibus dictum est etiā prius ibi.Lumina mane manus.

In hoc textu po/
 nunt duo uitanda
 circa electionē p̄ais.
 Primū est caliditas.
 Non.n.debet panis
 comedi calidus. Pa
 nis.n.calidus est hu
 m̄ac nature nociu⁹.

Panis non calidus nec sit nimis inueteratus
 Sed fermentatus oculatus sit bene coctus
 Modice salitus frugibus ualidis sit electus
 Nō comedas crustā colerā:qa gignit adustā
 Panis salisatus fermentatus bene coctus
 Purus sit sanus:que nō ita sit tibi uanus

Iuxta illud Aui.ii.can.c.de pane:dicēris.Nō comedat calidus sicut
 est.Panis.n.calidus nō est apud naturā receptabilis & acceptio eius
 q̄ est de furno & reliquoz sibi similiū est mala. Et rō est:qa talis pa

nis multū opilat. Et postea irex dicit Aui. Panis calidus sitim facit
sua caliditate & narat pp suā humiditatē uaporosam: & est uelocis
digestionis & tarde descensionis. Et quis iste panis calidus nō cōue/
niat in regimine sanitatis quo ad esum odor tñ panis calidi multū
cōfert resuscitat. n. sincopizārē: & possibile est aliquos hoīes uiuere
ex odore panis calidi. Secūdū ē q nō debemus comedere panē diu
pistū siue muscidū: qa talis panis nō est cōueniēs pro nutrimentō na/
ture humane: exsiccat. n. corpus ac humores melācolicos generat: &
ex isto relinquit q panis nō debet esse calidus nec uetustate indura/
tus: sed priori die coctus: postea in textu ponunt qnq cōditiones pa/
nis electi. Q uarū prima est q panis debet esse fermētatus bene. Et
istud uult Gal. i. alimē. c. ii. dicēs. Optimi autē panū pro digestionē
sunt q maxie fermētati & q assationē habuerūt a cōmēsurato igne
in clibano Et irex eo. c. dicit q uero penitus infermentatus est: nulli
utilis est. Et secūdū Aui. ii. can. c. de pane. Panis habēs parū fermēti
plurimi est nutrimentū: sed eius nutrimentū opilat nisi illos q sunt plu/
rimi exercitii. Secūda ē q panis debet eē oculatus. i. porosus: & per
hoc denotat q uiscositas eius est ablata. Vex est tñ q iste panis se/
cūdū Aui. loco pāl. uelocis est penetrationis & minoris nutrimenti
& deterioris: sicut est panis opirus q est plurimi furfuris. Tertia est
q panis debet esse bene coctus: qa panis male coctus male digestio/
nis est: & stomacho grauedinē affert. Et Auic. ii. can. loco pāl. dicit
Et ille q nō bene decoquit est plurimi nutrimentū. sed ē nutrimentū
opilat nisi illos q sunt plurimi exercitii. Et panis de patella est hui⁹
generis: eius nāq pars interior raro decoquit bñ. Quarta est q pa/
nis debet esse tēpate salitus. Nimiū. n. dulcis opilat & nimiū salius
exsiccat: moderare tñ salus optimū nutrimentū pbet dū tñ cetera cō/
ditiones assint. Q uinta est: q sit factus ex optimis granis: uidelicet
ex optimo tritico & sana messe collecto. Deinde subdit text. q nos

debemus cauere ab esu cruste panis: quia illa generat colerā adustā si-
ue humorē melācolicū: ex quo. n. ipsa adusta & sicca & humor ab
ea genitus adustus erit & siccus: & ppter ea nobiles q natura coleri-
ci sunt deponere faciūt supiorē crustā panis ac inferiorē quos imi-
tantē plati & deliciofi. Eligat igit mica panis q est melioris maioris
& uelocioris nutrimentū q crusta. Verū ē tñ q aliquā cōuenit sanis ha-
bentibus stomachū humidū & uolētibus demacerari & in fine co-
mestionis plus cōpetit. Iuuat. n. cibi descensum & cōfortat orificiū
stomachi. postea in duobus ultimis uersibus innuit qd panis bon⁹
debet hñe istas quinque cōditiones. s. q. sit salitus fermentatus: bñ coct⁹
purus. i. de mūdis granis & sanus. i. de granis sana messe collectis.
Et istas cōditiones partim inuit Aui. loco pāl. dicēs. Oportet ut sit
panis mundus salitus massam habēs cōfectā fermentatus coctus be-
ne & una nocte permanens. Et circa istud est sciendū q si queratur
nutritio maior & prior mūdificet panis a furfure: & si uelimus uē-
tris subductionē aliquale dimittamus aliquā partē fursuris: fursus
enim pagz nutrit & uentrem subducit & farina econuerso.

In hoc textu cō-

parat autor carnē
porcinā carni ouine
dicēs q caro porci

Est caro porcina: sine uino peior ouina.
Si tribuis uina: tunc est cibus medicina.

na sine uino minus sana est ouina: tñ si caro porcina sumat cū ui-
no ipsa est optimū nutrimentū & medicinā pbens quia multū hu-
meat: & hoc itelligēdū est maxime de porcellis assis siue de apris
optime preparatis. Et circa istud est sciendū q carnes porcine qui-
bus rustici & cōmunes utunt quādo uidelicet sunt salse uel sole uel
fumo exsiccate nullo mō saniores sunt carnibus ouinis ceteris pari-
bus siue cū uino siue sine uino sumant. Sed istud dictū ueritatē
hēt de carnib⁹ porcellogz assatogz uel de carnib⁹ aprinis mō pdicto.

illa porcorum bona sunt: mala sunt reliquorum.

In hoc textu com-
parantur omasa por-

corum omasis reliquorum brutorum. & dicit textus quod omasa porcorum. id est. ite-
stina preualent quo ad esum intestinis aliorum brutorum. Cuius ratio potest esse
ista: quia pauca intestina comedimus nisi illa que replentur sanguine uel
que aialium multum sunt pinguium cuiusmodi sunt porci. Nam solus san-
guis porci propter suam complexionem & similitudinem complexionis cum natura
humana est sanguis quo omasa siue intestina impleantur. Et sicut porci fa-
cilis impinguantur quam aliquid aliorum brutorum: ideo magis sumimus intestina por-
ci quam aliorum brutorum.

Impedit urinam mustum soluit cito uentrem

Hic ponuntur. v.

Epatis emfraxim: splenis generat lapidemque

nocumeta puenientia ex potatione no-

ni uini uel musti. Primum est quod mustum impedit urinam & hoc potest intelli-
gi dupliciter. Primo quia mustum grossum propter suam grossitudinem ex se-
te admixta opilat ipsum epas siue ipsos renes sic quod urina de facili
non potest habere suum cursum. Secundo impedit urinam quo ad debitum modum sicut
facit mustum renescere aliquid & quedam alia uina subtilia: sicut est quia aliquid
mustum renescere cuius feces sunt mordicantes & dum ipsum uenit in uesicam
ille partes terrestres nitrose mordicant uesicam & cogunt urinare sine
ordine debito & modo consueto. Secundum est quod soluit uentre. Et ratio est
quia abstergit uiscera nitrositate siue salsedine sue fecis: & stimulat
ea ad expulsionem. Primo propter mordicationem fecis. Secundo propter multitu-
dinem uerositatis quam inducit tale uinum siue mustum. Tercio lubricando
cito inferius per uiam indigestibilitatis & grauaminis stomachi: quare sto-
machus se relaxat & portas narium compressas aperit. Tertium est quod mu-
stum nocet bone complexioni epatici: quia opilat ipsum propter imixtionem plu-
rimam sue fecis & perducit ad dissenteriam epaticam propter inflationem eius que
debilitat epas. Et istud uult Auicenna. iii. in. c. de regimine aque & uini.

obsequio

Et sic ēt inducit catheciā siue malā dispositionē coloris & malas in-
ducit egritudines epatis. s. diuersas & spēs ydropisis. Quartū est:
q̄ mustū nocet spleni & dispositioni eius pp̄ eādē cām q̄ dicta ē de
epate: q̄a opilat splenē: & sic iducit duriciē eius. Quintū est: q̄ mu-
stū generat lapidē & maxime illū q̄ in renibus est: qui rubeus est: de
facili frāgibilis cā opilationis quā facit & grossitudine sue substātie.
Et istud uerū est de musto uinorū multū dulciū nō hñtes feces nitro-
sas & mordicātes. Mustū. n. hñens feces nitrosas & mordicātes ma-
gis ipedit lapidē: q̄a multū facit urinare sicut mustū aliq̄d renēse fa-
cit apparere arenulas in urina sue grauelā: q̄a facit multū urinare.
Multū. n. urina sua lotionē abstergit arenulas adherentes que cum
ea expelluntur.

Hic ponunt. ii. Potus aque sumptus sit edēti ualde nociuus
nocumēta pueniē. Infrigidat stōachūq̄ cibū nitif fore crudū.
tia ex potu aque &
hoc quo ad edētē. Primū ē q̄ potus aq̄ nocet stomacho edētis. Cui⁹
rō est: q̄a ipm infrigidat & relaxat & maxime dēicit appetitū cibi.
Secundū est q̄ potus aq̄ cū sumit⁹ cibus ipedit digestionē cū cibū
sumptū incrudet. Et istud uult Aui. in. i. c. de regimine eius qd̄ co-
medit⁹. dicēs. Neq̄ post ipm. s. cibū multa bibēda est aq̄ q̄ iter ipm
.s. cibū & corpus stomachi sepationē faciat. & ipsum natare faciat.
Et. c. de regimine aq̄ & uini dicit. Et cū natura indigerēdo nutriendus
studeat facietate aq̄ iā pcedēte sufficiēter. i. si pcesserit facietas aque
sufficiēs ad bonā cibi pmixtionē: aq̄ uehemēter est ipediens supple
digestionē inchoatā. Et idē uult Aui. ii. can. trac. i. c. iiii. dicēs. Est ēt
uitādus potus aq̄ i mēsa nisi rōne adherētie & tarditatis descensus
bucelle. Nō est. n. sumēda aq̄ cū cibo. Et Auer. i. cō. ait. Cā qdē hui⁹
est qm̄ cū sumit⁹ aq̄ sup cibū priusq̄ stomachus calefacierit ipm in-
frigidat & incrudat. Est ēt cā q̄re supnatet cibus sumptus i stomac-

cho: q̄re ēt nō adhereat & uniat̄ eidē q̄ cōterat ipsum sicut̄ exigif̄.
Actio nāq̄ stomachi sup̄ sūptū cibū fit cōterēdo & coquēdo simul.
Vñ sicut̄ cū ifundit̄ simul & ī magna quātitate aq̄ ī olla pp̄ qđ tar
dat̄ cibi decoctio in eadē: sic ēt cōtingit idē ipsi stomacho. Et istud
maxime uerificat̄ de poru multe aq̄. Modica. n. quātitas aq̄ frigide
sugēdo sumpta pōt cōcedi añ descēsū cibi ut p̄ eā cōpleat̄ cibi de/
scēsus ad īferiora: & hoc si sitis infestauerit: & bibere coegerit. Nā
modica quātitas aq̄ frigide p̄dicto mō sumpta stomachū alleuiat
& colligit. alleuiat qđē a siti. alleuiat ēt coopando ad descēsū cibi.
Colligit autē sua frigiditate coadunās ptes stomachi. Et istud colli/
git̄ ab Aui. locis p̄all̄. Notādū q̄ quīs ī sitis extinctione aqua sit cō/
ueniētior potus quā uinū tñ oībus cōsideratis uinū est potus cōue/
niētior in regimine sanitatis quā aqua. nā dato q̄ in sitis repressiōe
que est appetitus frigidi & humidī: aqua uniuersaliter melior sit: q̄
frigida & humida: naturaliter tñ ī cibi pmixtione & eiusdē delatiōe
sue missione ad ptes corpis extremas uinū p̄ualet aqua. nā uinū rō
ne sue subtilitatis ī substātia & actione subtilius pmiscet̄: & spāl̄
q̄ natura magis ī eo delectat̄: iō citius attrahit ip̄m & aliis cibis p/
miscet̄: & spāl̄ q̄ hec mīxtio fit p̄ uia cuiusdā ebullitiōis: quā uinū
magis iuuat rōne uirtualis caliditatis: & aq̄ īpedit rōne frigiditatis.
Et sic patet q̄ uinū p̄ualet aq̄ ī cibor̄ pmixtione. Et silt̄ p̄ualet ī eo/
rūdē delatiōe. nā uinū est optimus penetrator: qđ ei debet̄ rōne sub
tilitatis sue substātie: & rōne caliditatis uirtualis: subtilia. n. & calida
multū sunt penetratiua: & p̄ cōsequēs uinū est magis delatiuū quā
aq̄: ī aq̄ nihil est uirtualiter calidū nec substātie aereitatis: nec ignei
tatis. uñ aq̄ mora trāseūdo īpedit oēm cursū. amplius aqua ex alio
nō est potus ita cōueniēs sicut̄ uinū: q̄ aqua īpedit alimētū nutrire
eo q̄ nō nutrit: quare illud utiq̄ minus nutrit. uñ quāto cibus ē ma
gis aq̄ticus tāto est minus nutritiuū. bonū ē igit̄ q̄ uinū pmisceat̄

cū cibo qđ solū nō īpedit nutritionē imō multū iuuat: qā uinū est maxime nutritiuū & maxime restauratiuū & uelocissime nutrit. ut prius dictū est. Notādū insup qđ nō solū nocius est potus aq̄ edēti siue sumēti cibū imō ī pluribus aliis casibus nocius est. quos narrat Aui. in. i. c. de regimine aq̄ & uini. Primo. n. incōueniēs est ī hoīe ieiuno. tunc. n. bibere penetrat aqua bibita nullo retinaculo īpedita usq; ad intima mēbroꝝ principaliū mortificans suū calorē innatū. Et istud est uerū de hoīe uere ieiuno. Ebrio. n. qñq; p̄ficit neq; ledit ipse si ieiunus bibat aquā: qā ieiunus ebrius nō est oīno ieiunus nec est ī stomacho uacuu: sed adhuc habet reliqas aliquas hēsterne crapule: quāq; nitrositas aqua mitigat & stomachus ab his p̄ aquā abluīt: & repressis uaporibus & fumis p̄parat stomachus ad receptionē noui nutriētis. Secūdo incōueniēs est ī hoīe exercitato forti exercicio: & si sit statī post coitū. nā tūc pori corporis sunt multū apti: quare penetrat aqua ī p̄funda mēbroꝝ mortificās calorē innatū: q post coitū ē debilitatus est. Tertio incōueniēs est post balneationē maxime cū sit hec balneatio uētre uacuo. tunc. n. uie sunt uehemēter aperte: quare ledens penetrat aqua ut dictū est. De isto potu aq̄ di. Aui. in. iiii. sum. ii. c. ulti. Ex potu illius in ieiunio & post balneū & post coitū timeſ corruptio cōplexionis & ydropīſis. Quarto incōueniēs est bibere aquā frigidā cā obediēdi siti nocturne mēdose: q̄ accidit incrapulatis & ebriis. nā p potū aq̄ frigide p̄hibent̄ resolutio & digestio hūoris salū uel fortis uini. uel alterius acuti faciētis siti: & sic cito post potū reuertit̄ sitis ita fortis ut aī. Sed si uehemēs affuerit sitis nimiū uexās & inquietās nec sufficiat aeris īspirati frigiditas: nec ablutio oris cū aqua frigida: bibat sitibūdus aquā frigidā cū uale stricti orificiū. siue gracilis rostri quatenus aqua p̄lixius deſt sup̄ orificiū stomachi ut fortius siti mitiget: & de ea minus sumat̄ ne digerendōꝝ digestionē penitus īpediat. Quinto generaliter malū est

sanis bibere multā aquā frigidā: q̄a extinguit calorē inatū: & pectus
offendit & stōachi appetitū deiicit. & mēbris oībus neruosis obest.
Verū est tñ q̄ aq̄ tēpate frigida aliquādo p accidēs appetitū excitat
& stomachū fortē efficit coadunādo ipsum & stringēdo uillos ci⁹.

In hoc passu au
Sunt nutritiue multū: carnes uituline. tor laudat carnes ui
tulinas dicēs q̄ car

nes uituline multū sunt nutritiue. Et istud innuit Aui. i. i. c. de regi
mine eius qđ comedit. ubi uult q̄ cibus sanitatis cōseruatiuus de
bet eē tales q̄les sunt carnes: q̄a sunt filis nature prius apte fieri san
guis: & maxime carnes edorē & uitulorē paruorē lactātiū & agnorē
annaliū. Et istas carnes uitulinas sūme laudat Gal. iiii. alim. ubi uult
qđ carnes uituli lactātis sex ebdomadāe uł octo assate saniores sūt
multo nimis: facilis. n. digestōis & multū nutritiue sunt. Et de istis
carnib⁹ uitulinis ēt

Sūt bōa gallina & capo turt sturna colūba prius dictū est.
Quistula uel merula phasianus ethigōeta. In hoc passu po
Perdix frigellus orix tremulus amarcellus nunt carnes eligibi
liores pro nutrimē

tō nature humane aīaliū uolatiliū. & enumerant. xiiii. Aues quaz
carnes bone sunt pro nutrimēto hoīs. Prima auis est gallina: cuius
esus siue comestio nature humane cōueniēs est. Haly. n. Aucnzoar
Auer. & me. ut dicit Cōfi. p̄ceteris laudāt pulloz carnes & maxime
q̄ nōdū pepit & galli q̄ nōdū calcauit. Sunt. n. facilis cōuersionis in
sanguinē & supfluitarū pauca: p̄prietatē mirabilē hñtes i tēpādo
cōplexionē & humores cuius brodiū optima leprosis est medicina.
Et de carne gallinarē dicit Aui. ii. can. c. de gallinis & gallo: & caro
gallinarē q̄ sūt pulle intellectu augmētū efficit: clarificat uocē & aug
mētāt sperma. Et melior gallina secūdū eū ibi ē: q̄ nōdū parit oua.

Secūda auis est capō siue galliūs castrāus: cuius carnes ponit Cōsi-
drina. lxxviii. inter laudabiliōres carnes. Et carnes istas & sīlī priores
digerit stomachus a pprietate. Tertia auis est turt q̄ ē ēst boni nutri-
mētī & bonū generās humorē cuius carnē Auic. ii. can. c. de carnes
sūme laudat dicēs. Volucris qdē caro melior nō est quā alduragi. i.
turturus & gallinax & subtilior earū & nō sunt cū nutrimēto car-
niū alcubegi. i. pdicū & c. Quarta auis secūdū aliquos est sturnus:
& ista auis debet comedi in iuuetute: & est auis nota teutonice cyn-
spree. secūdū alios est starna: quā Rasi. iii. almā. p̄ceteris uolatilibus
laudat dicēs: starne caro oī carne auiū leuior inuenit̄ atq; his q sub-
tili uolūt custodiri regimine cōuenientior. Et p̄or p starnā intelligi
auis magna uelut anser grisea cinerea: cuius caro laudabilis est ma-
xime cū iuuenis fuerit: & isto mō itelligit Ali. p̄ferēs istā carnē aliis
Vel p̄or p starnā itelligi maneries pdicis parue quā moyses uī itelli-
gere iudeis inquiēs: sīlī starne nō uident̄ pro dño n̄ro: q̄a uētrē cō-
stringūt. Et istā pprietatē alii attribuūt pdicibus carnes. n. ipsarū uē-
trē cōstringūt teste. Ra. iii. almā. Quinta auis est colūba: q̄ est auis
nota cuius caro est colerica. Et de colūbis dicit Ra. loco p̄all. Colū-
be uemētis sunt caliditatis q̄ sanguinē inflammatū generāt & cito fe-
bricitare faciūt. Et ergo aptius columbe comedi debēt ī pastilis cū
uiuis acerbis q̄ assari. Per uuas. n. acerbis auferē caliditas q̄ sangui-
ni inducūt. Et electiores colūbe pro esu sunt colūbe iuuenes uolare
potētes: q̄a tales sunt leuioris digestōis & melioris humoris. Pulli. n.
nō uolare potētes caliditatē & humiditatē habēt supfluas q̄re gros-
sos generāt humores. ut uult Aui. ii. can. c. de colūbis. Antiq̄ uero co-
lūbe & earū caro pp caliditatē nimīā & siccitatē & digestionis diffi-
cultatē sunt euitāde. Et sīlī ē turtures antiq̄. Sexta auis est q̄stula q̄
ab aliquibus noīat̄ coturnix: q̄a q̄stula ē nomē onomatopeion. s. fictū
a suo tono. Et caro ista secūdū aliquos ē subtilis substācie: bonū ge-

nerāshumorē & multū cōpetit sanis cōualefcētibus. Secūdū ysaac
tū cōturnices ceteris uolatilibus sunt peiores nec nutrīmēto: nec di-
gestioni laudabiles: qā ex comestione carnis earū timet spasmus &
tethanus: put ēt uult Aui. ii. can. c. de eis. subiūgēs rōnē. i. qā i sub-
stātia carnīū earū est uirtus faciēdi hmōi accidētia narrata. & sic nō
pueniūt illa accidētia ex eo solo qā coturnices comedūt elleborū. Et
hinc est q gallici comedunt coturnices cū molli & pingui caseo: &
ide faciūt pastilla. Pōt tū p coturnicē itell gi alia auis a p̄dicta. p̄di-
ce maior. eiusdē fere coloris cū rubeis pedibus & rostro saporis de-
lectabilis. dicta coturnis ytalica līgua. Et isto mō Rasis. iii. almā. ac-
cipit coturnicē qñ p̄fert carnes eius post carnes starne alioꝝ uolati-
liū carnibus. Septima auis est merula. q̄ est eiusdē quāritatis cū stue-
no: sed est ad nigredinē tēdēs. & hēns rostrū subrubeū. & sīr debet
comedi iuuenis. Octaua auis est phasianus. i. gallus siluestris. q̄ ab
oib⁹ medicis enumerat̄ iter aues laudabilis carnis. Caro. n. talis auis
nature humane est cōueniētissima. & est cibus principū & magna-
tū. Cō. lia. or. n. loco p̄all. dicit. siluestriū uero laudabiliores sūt pha-
siani ad sanitatē & ad robur. Et fortassis ēt uniuersaliter domestici
cū gallinis. ppingssimi & eiusdē fere speciei sintq; illis siccioris ac-
ris & alimētī ac exercitiū amplioris. Nona auis est ethigoneta: q̄ est
auis parua ad modū p̄dicis. sed longū rostrū habēs. cuius caro est
optima. Decima est p̄dix cuius caro scūdū Aui. ii. can. c. de cubegī
est de subtilioribus carnibus ipinguās: qā multū nutrit. cor abster-
gēs ydropisī & stomacho cōferēs & augmētū i coitu faciēs: uenē est
tū q stringit uētrē. Et istā carnē Gal. iii. alimē. c. x. Et octauo de ige-
nio. c. ii. p̄fert oib⁹ aliis uolatilīū carnibus. Et dī de ista carne q si
assidue comedat̄ maxime cōfert memorie. Vndecima est frigellus:
& est auis comedēs racemos: uelociter uolās: sīlis sturno: sed melio-
ris nutrīmēti quā sturnus: & multe tales inueniunt̄ ubi sunt uincee:

& inebriant ex esu racemorum: & melior est caro earum circa festum omnium
sanctorum. Duodecima est oryx. Et est secundum aliquos gallina siluestris si
ue gallina phasiani. Vel secundum alios est gallina aethiopica. id est. nascitur in aethiopia
& siue sit femina phasiani siue gallina aethiopica: eius caro est boni nu
trimenti. Decimatertia est tremulus & est avis contra stans prope mare
minor quam gallina: sed est avis fusca alte clamans & velocissime uo
lat: & quando ambulat super terram cauda eius semper tremit: & ideo dicitur tremu
lus: & habet super caput eius longas plumas. Et non est parua avis: longam
habet caudam. quam a medicis uocant cauda tremula. Vltima avis est ama
rellus: & etiam est avis siliqua existens in aquis: siliqua anere: sed ea minor. Et ge
neraliter loquendo inter aues comestibiles plus laudantur ille quam uolaru
uelociores sunt. Et sicut carnes predictarum auium sunt laudabilis nutri
menti: & facilis digestionis: ita et recipiuntur carnes aliquarum auium illau
dabilis nutrimenti: difficilis digestionis: & inequalis complexionis. sicut
sunt carnes anserum & pauonum & malardorum: & uniuersaliter auium ha
bentium collum longum & rostrum longum degenti in aquis: & carnes passerum qui
sunt calidissime: & a temperamento longissime: & multum excitantes coitum.
Circa electionem uero carnis uolatiliu sciendum est: quod secundum diuersas
laudabilioris nutrimenti proprietates ac eius quod nutrit sanitatis uel ro
boris intentionem: carnes laudantur uarie. Vnde Gal. respiciens facile altera
tionem & subtilitatem in carnibus predictam perfert casum. R. a. uero cum ysaac
respiciens subtilitatem sturne ac leuitatem ipsam ceteris pretulit. Isaac et se
cundum diuersas intentiones carnes uolatiliu laudauit diuersas. Aui. ue
ro laudauit carnes turturarum pro ceteris: uel quia respexit ad proprietatem qua
roborant & confortant intellectum: uel quia in terris eius est ipsarum tanta boni
tas quam non est in aliis terris: sciendum est insuper quod carnes uolatiliu plus con
ueniunt quam carnes quadrupedu his qui relicto exercitio corporali uocant
consiliis studiis & contemplationibus: quia digeruntur facilius ab his: iuxta
illud Gal. iii. alimur. Digestibilior est tamen hec caro uolatiliu animalium

& maxime pdiciū:& generant sanguinē claximundū:spumofum:
mentis exercitiis & eleuationi intellectis aptum.

Hic ponunt .ii.

Si pisces molles sunt:magno corpore tolle accidētia ex quoz

Si pisces duri:parui sunt plus ualiturū noticia attēdit de

ctio pisciū. Vñ pi-

sces aut sunt duri aut molles.si molles sunt tūc seniores sunt eligibi-
liores.Cuius cā est ista:qa mollicies puenit ex humiditate q̄ i iuue-
ne pisces idigesta est:& i sene plus digesta:& sic i iuuetute tales pi-
sces sunt generatiui fleumatū:scd senes minus & sic patet q̄ anguil-
la senior sanior est iuuenes:secundū quosdā.si uero tales pisces sunt
duri:tunc iuuenes sunt saniores.i. digestibiliores:cuiusmodi sunt
lucii & pce:duricies enim inquantū huius resistit digestioni:& istā
sententiā ponit Aui.ii.can.c.de piscibus dicens. Et eligit quidē ex
piscibus durā carnem habentibus ille qui est minor:& ex habenti-
bus mollē carnem ille qui est maior ad terminum aliquem.

Hic tangunt .x.

Lucius & parca saxaulis & albica tenca.

pisces eligibiles pro

Sornus plagicia cū carpagalbio truca.

nutrimento nature

humane: quoz. Pri-

mus est lucius:qui est piscis notus:& dr eē tyrānus pisciū:qa nō so-
lū deuorat pisces alterius speciei:scd ēt eiusdē speciei cū eo:uñ uer-
sus.Lucius est piscis rex & tyrānus aquarū.aquo nō differt luci⁹ iste
parc⁹.Est ēt piscis dure carnis & natatu uelox. Secūdus est parca:a
parco parcis:ere:dicta p cōtrariū:qa nulli pisci parcit:imo irata uul-
nerat alios pisces suis squamis quas hēt supra dorsum:nec cā audet
euadere lucius:imo ut narrat Albertus de naturis aīaliū:est natura
lis amicitia parce & lucii.Lucius.n.lesus ab alio difficulter sanat:
scd lesum q̄rit parcā q̄ uidēs eū lesum tāgit & lenit uulnus lucii:sic

lucius sanatus: & est parca filius piscis dure carnis notus: teutonice cyn-
baers. Tertius piscis est saxaulis uel saxaulus piscis marinus: apud
gallicos dicitur iola. Alii dicunt quod est piscis teutonice cyn tunghe: &
est piscis multum sanus inter pisces marinos. Quartus est albica: teu-
tonice & uirinc: & est piscis marinus. Quintus est tenca quod est dulcis
piscis aqua notus: pellē habēs lubricā atque uiscosā ad nigredinē ten-
dens: sed eius caro est dura. unum ab istis tribus piscibus qui sunt luci
parca & tenca post eorum coctionē auferuntur pellis. Et dicitur iste piscis. teu-
tonice cyn tinche. Sextus est sornus: & est piscis minimus. marinus
albus ad quantitatem medietatis prae medii digiti quo ad longitudinem. qui
comeditur cum capite & spinis. & dicitur teutonice cyn gaernact. Septimus
est plagicia & est piscis marinus notus. latus. hinc in una parte sue pel-
lis maculas rubeas. & pellis est tota alba curuū os habens. teutonice
cyn blarys scol. Octauus est carpa quod est piscis dulcis aqua notus. mul-
tum tamen de se est uiscosus. sed a magnatibus decoquitur in uino: & sic ab
eo tollitur eius uiscositas. Nonus galbio: & est piscis marinus notus a
quibusdam dicitur rogetus: teutonice cyn rotbarih: & est piscis dure car-
nis. & sanus. Alii textus habet gouio: & est piscis paruus dulcis aqua
ad longitudinem unius digiti longi: & est rotundus & suauissimus: gal-
lice gouion. Vltimus est truta quod est in carne similis salmoni: nec tamen est
salmo & est longus & non grossus. Et capit in magnis fluuiis & per-
mitte se fricare in aqua: & sic capit: & ex eo sunt pastilla cum speciebus: & est
piscis ualde pretiosus: gallice trutes. Circa electionem uero piscium sciē-
dum est primo quod pisces respectu carniū: ceteris paribus: minoris sunt
nutrimenti: & facili digestionis & numerum eorum est pluriū superflui-
tatum: & fleumaticū & frigidū & humidū: & minus massiuū: & sunt
ad digerendum duri & longā faciunt morā in stomacho. Et quia in eorum di-
gestionē laborat stomachus: & iterdum corrumpuntur in stomacho & quan-
titate quādam suscipiunt putredinalē: situm generant: Et ut sit ad unum di-

cere: carniū laudabiliū nutrimentū melius est nutrimento pisciū. Secūdo sciēdū ē. t q̄ pisces marini sunt meliores ī regimine sanitatis ceteris paribus: piscibus aq̄ dulcis: eorū. n. nutrimentū est minus supflūū & nature carniū magis p̄p̄quū. Sed q̄a ceteris paribus: pisces marini sunt duri oris carnis piscibus aq̄ dulcis: nō sunt difficilioris digestionis & resolutionis & pluris nutrimenti & purioris. Verū est tū q̄ in egris magis cōferūt pisces aque dulcis: p̄p̄ debilitatē digestiue eorū. Tertio sciēdū q̄ ī piscibus tā marinis quā aque dulcis eligēdi sunt quorū caro est alba nō uiscosa: sed frāgil nō multū grossa: sed subtilis: nō grauis odoris: sed suauis: nec cito putrefactiōis: sed sufficiens durationis. nō mali coloris sed boni: & quorū habitatio nō est in lacubus stagnis nec ī locis sordidis: nec ī aq̄s hūitibus malas herbas. Et eligēdi sunt nō ualde iuuenes nec ualde magni: & q̄ sunt uelocis motus & pauce uiscositatis. Et si sint pisces marini eligēdi sūt q̄ capti fuerūt ī fluminibus multū distātibus a mari: & hoc ceteris cōditionib⁹ bonis suppositis. Itē suppositis p̄dictis cōditionib⁹ quāto pisces sunt squamoliore: tāto sunt meliores. Et s̄r̄ intelligit̄ de spinis: q̄a spine multe & squame sercāt puritatē substantie piscis. Itē inter pisces marinos meliores & puriores sunt q̄ capti & nutriti sūt in mari p̄fundiori & magis agitato: ad qd̄ est cursus pluriū fluuiorū. Et ergo capti ī mari septētrionali qd̄ magis est agitatū & magis tēpestuosiū & uelocioris fluxus & influxus meliores sunt captis in mari mortuo uel meridionali. Et s̄r̄ itelligēdū est de piscibus dulcis aque nā ceteris paribus quāto aq̄ est p̄fundior & mobilior tāto piscis ī ea nutritus est melior. Et de his sufficiēter eligi pōt q̄ pisces sunt uitupabiles & q̄ laudabiles: sunt: pisces. n. bestiales sicut porcus carnis marinus: delphin: morua: nō multū cōpetūt ī sanitatis regimine. Sunt n. difficilis digestionis & grossi humoris & multe supfluitatis: nec ī carnis p̄dictorū pisciū apparent cōditiones supius

numerate: puta: albedo subtilitas &c. Et si hos pisces & cōsiles co/
medi cōtingat nō statī sūt coquēdi & comedēdi postquā capti sūt:
sed obseruādi sunt p aliquos dies quousq; corꝝ carnes mollescant &
tremiscāt sine substātie corruptione. Et ēt p̄dicti pisces meliores sūt
semi salī quā recētes aut p̄fecte salī. Inter alios aut pisces marinos
cōsideratis cōditionibus supradictis laudabiliores uident̄ rogetus
& gornatus siue gornus. Nā eorꝝ caro & substātia est purissima. Et
post hoc plagicia & sola. sed horꝝ caro est magis uiscosa & nimis
frāgibilis & minus alba & magis grossa & minus subtilis: nec horꝝ
sapor aut odor est ita delectabilis: & forte piscis merlēgēdus est lau/
dabilior post rogetū. Nō ē. n. tātē grossiciei & uiscositatis sicut pla/
gicia & sola: & eius substātia est satis frāgibilis sed cōsideratis sapo/
re & odore cū colore & substātie puritate & mollitate deficit ī boni/
tate a rogeto & gornato: & sili ītelligat̄ de allece. Et morua iuuenis
satis appropinquat p̄dictis ī bonitate cōsideratis p̄dictis cōditioni/
bus: est tñ grossior & uiscosior p̄dictis piscibus. salmones aut & tur/
boti & maquerelli multū deficiūt ī bonitate. sunt. n. multū grossio/
res & uiscosiores & ad digerēdū difficiliores & magis supfluitate
pleni. uñ cōpetūt nisi exercitātibus fortibus iuuenibꝝ cū qbusdā sal/
sis eorꝝ uiscositati grossiciei & frigiditati repugnātibus: Inter pisces
aut dulcis aq̄ cōsideratis p̄dictis cōditionibus: parca & lucius medio/
cris: primū gradū bonitatis obtinēt supposito q̄ sint pingues: deide
uēdoſia: & deide lopia: & quāuis carpa sit squamosior p̄dictis tñ nō
hēt carnē adeo albā & frangibilē & subtilē sicut lucius & parca: &
sepius reperit̄ ī stagnis: & uniuersaliter ceteris paribꝝ meliores sūt
pisces dulcis aque q̄ capiūt̄ ī aq̄ petrosa currēte uersus septētrionē
p̄funda: multe agitationis: ad quā nō cōfluūt sordicies ciuitatū: ī q̄
ēt nō sunt herbe male. Cancrī aut fluuiales & marini multi sūt nu/
trimētī: & nō facile ī stomacho corrūpūt̄: ueꝝ sunt difficilis dige

tionis: sciendū est insup q; pisces recētes corpus humectāt & lac &
sperma multiplicāt & multū cōpetūt colericis: & nō sunt comedēdi
pisces post forte exercitiū uel fortē laborē: quia tūc de facili in sto-
macho corrūpūt: & caueant ab usu pisciū hñtes stomachū debilē
uel malis humoribus plenū. Amplius sciendū q; pisces grossi semi
salī meliores sunt q̄ recētes pisces: & saliti multi tpis nō sunt boni:
Itē nō sūt comedēdi pisces & carnes simul: nec pisces & lacticia:
nec sunt comedēdi pisces post alios cibos. Itē pisces laudabiles pag-
saliti & in pauca quātitate sumpti reuocāt appetitū & ipsum cor-
roborant si quis habuerit appetitum ad eos

Hic autor sub-

Vocibus anguille prae sunt si comedātur.
Qui phisicā non ignorant hec testificantur
Caleus anguilla nimis obsunt si comedātur
Ni tu sepe bibas & rebibendo bibas

dit qd' anguilla est
piscis insanus maxi-
me nocēs uocibus:
& hoc pbat sermo-
ne medicorū & natu-
ralē philosophiā stu-

dentiū: & rō est: quia anguilla ē piscis limosus uiscosus & maxime
opilatiuus: & multū deficit a cōditionibus boni piscis prius narra-
tis in parte pcedēti. & qd dictū est de anguilla ē intelligēdū est de
lampreda: licet lāprede parue laudabiliore sunt anguillis & minus
piculose cū nō sint tātē uiscositate & grossiciei sicut anguille: ut pa-
tet ad sensum. Vñ salua reuerētia utentiū isti pisces sunt ualde picu-
losi quāuis ori sūt saporosi. Horū. n. pisciū ī aq̄ similis est generatiō
generationi scrpētū ī terra: un̄ multū dubitādū est: qd nō sint uene-
nosi: un̄ corū capita & cauda ī qbus uenenū cōsuevit eē: & similiter
interior spina: nullo mō sunt edenda. bonū est ēt pp earū uiscositatē
qd submergant in uino optimo uiue & dimittant ibi quousq; mor-
tue sint: & deide pparēt cū galētina optimā spēs secūdū qd reci-
magnoꝝ dñorū facere cōsueuerunt. bonū est tñ qd obuliant primo

duabus ebullitionibus in uino & aq̃: & illa abiecta decoquantur ad p
 fectionē: & fiat gallētina uel pastillatura uel assatura cū salsamēto
 appropriato: uidelicet cū salsa uiridi cū fortibus sp̃ebus & uino in
 hyeme: & cū debilibus sp̃eb⁹ & agresta & aceto i estate. Cōmodosi⁹
 tñ est maneriē hmōi pisciū dimittere. Deinde subdit textus: qđ ca/
 seus & anguilla multū nocēt si comedantur: & istud intelligēdū est: si
 in magna quātitate sumantur: quorū cause dicte sunt de calco ibi. Per
 fica poma: & de anguilla nūc dicta est cā. postea dicit tex. qđ si ista
 sumantur cū frequēti potatiōe uini malicia eorū corrigitur. & istud nō
 debet itelligi de uino subtili & penetratiuo nec de uino qđ dat uia
 potus cōductiui qā tale nō debet dari sup cibū generatiuū mali hu
 moris qñ comeditur: nec añ ipsum nec postq̃ fuerit digestus ut uult
 Aui. in. i. c. de regimine aq̃ & uini: qā tale uinū magnū nocumentū
 iduceret: penetrare. n. faceret humorē malū ex hoc cibo genitū usq;
 ad extrema corpis q forte nō sufficeret penetrare sine uini auxilio
 & cōductu: sed itelligēdū est istud de uino forti nō multū penetrati
 uo: sepe & i parua quātitate dato grā pmixtionis ciborū. Talc. n. cor
 rigit maliciā ciborū cōfortat digestionē & digerit fleumaticos hu
 mores & frigidos: q̃re iuuat ad digestionē calci. & anguille: q̃ male
 digestionis sunt.

Hic autor tāgit duo documēta: quo rū primū est. qđ co/ medens i pradio uel cena debet uicissim comedere & bibere multi/ plicādo uices bibitionis: sed pro q̃libet uice paꝝ potus sumere: & fa cere nō debet quēadmodū bruta: q̃ totū cibū capiunt: & postea bi/ bunt: qā si potus melius cibo pmiscetur & cibus exinde redditur remol litus & digestionis capacior. & circa istud est sciendū qđ triplex est potus. s. pmixtiu⁹ delatiuus: & sitis sedatiuus. Istud aut qđ dictū ē:	Inter prandēdum sit sepe parūq; bibendum Si sumas ouum: molle sit atq; nouum.
---	--

intelligēdū est de potu p̄mixtiōe ciborū: iste. n. potus debet uicissim
recipi cū cibo. & saluo meliori iudicio non debet iste potus differri
usq; ad finē comestionis nec debet expectari sitis. Et iste potus ma-
xime cōpetit qñ sumunt cibaria actualiter sicca uł uirtualiter: sicut
patet ī laborātibus comedētib⁹ panē siccū. Sed potus sitis sedatiu⁹
regulariter & in hoibus bñ dispositis debet differri usq; ad finē co-
mestiois tūc. n. est uera sitis pp̄ estuationē cibi calidi & sicci. Nō. n.
multū rōnabile est q̄ simul urgeat sitis & fames: q̄a sunt appetitus
cōtrariorū. Et debet iste potus dari secūdū plus & minus secūdū q̄
maior uel minor ē sitis. Potus uero delatiuus maxime cōpetit cōple-
ta prima digestiōe regulariter: & parā añ horā suscipiēdi aliū cibū
sequētē. Et talis potus spāl̄r cōpetit qñ cibaria primitus sūpra fue-
rint grossa ī substātia. nec debet expectari sitis ad talē potū suscipiē-
dū. nā talis potus p̄parat stomachū ad suscipiendū cibū sequētē &
iuuat trāsītū cibi ad epar a stōacho: nec debet talis potus eē magne
q̄tītatis ut cito possit digeri. Añ. n. eius digestiōe nō trāsīt ad epar.
Et istud ueḡ ē nisi talis potus delatiuus fuerit aq̄. ī q̄ nō oportet ex-
pectare digestiōe añ penetrationē ei⁹ ad epar. Regulariter aut po-
tus cōueniēs delatiu⁹ aut ē p̄mixtiuus nō debet eē aq̄: sed uinū uł
aliqd̄ p̄portionabile uino: puta ceruisia uł cerasiax uel pomeriū uel
mellicratū uł aliqd̄ sile q̄b⁹ oib⁹ uinū ē meli⁹. Sciēdū secūdo q̄ q̄to
cib⁹ ē grossior & siccior & frigidior: tāto pot⁹ p̄mixt⁹ & delatiuus
debet eē maior: & ecōuerso quāto cibus est calidior subtilior & hu-
midior: tāto potus delatiuus & p̄mixtiuus debet eē minor. Et quā-
to cibus est grossior & frigidior & digestiōi inobediētior: tāto ui-
nū p̄mixtiuū uel delatiuū debet eē subtilius & fortius. Et quāto ci-
bus est subtilior calidior & digestibilior: potus debet esse debili⁹:
uel uinū debili⁹. Vñ fortius uinū bibēdū est tā cū carnibus boui-
nis q̄ pullinis: & fortius bibēdū ē cū piscibus q̄ carnibus regulariter:

Secundū documētū est q̄ sumens ouū debet ipsum sumere qñ est molle & nouū: cuius cā dicta est supra.

Hic ponit unū notabile documētū Pisam laudare decreuimus ac reprobare de piscis: & ē q̄ pī Pellibus ablatis est bona pisa satis sa aliquo mō laudātur: & aliquo mō ui-

tuperant. Laudant. n. qñ comedunt ablati corticibus. Vitupant uero qñ comedunt cū corticibus & pellibus: q̄a tūc sūt inflatiua. Et ergo nō est artificiale ea comedere simul cū cortice q̄a medullarū & corticū nature discordāt. Alter. n. laborat ut soluat & exat: alter obuiat ut cōstringat: ut dicit Isaac ī dietis uniuersalibus: q̄re ī corpe fit motus agitatiuus inducēs torturā & inflationē. Et istud nedū ueritatē hēt de piscis: uerū ēt de oībus leguminibus: sicut fabis faceolis: lentulis & similibus. Et spāliter de hñtibus multū corticē sicut fabe & cicera nigra: Cortex ēt in oībus est peioris nutrimenti quā medulla. Et circa istud est sciēdū q̄ est una mancries pisorū alborū rotūdorū hñtiū corticē exteriorē ualde paucū & subtilē: & ista pisa securius pñt comedi cū cortice q̄ alia: quis melius sit q̄ depurent a cortice. Et q̄a dictū pcedēs ueritatē hēt de oībus leguminibus: Sciēdū ē q̄ legumina recentia minus habēt de cortice: & ī eis minor diuersitas ē inter corticē & medullā & facilius digerunt. Et iō dicūt aliq̄ q̄ magis cōpetūt corpibus sanis: sed nō est ita q̄a legumina recentia sunt plurimarū supfluitatū & corruptibilioris substātie: q̄re minus cōueniūt corpibus sanis. Et iō pro ueritate tenēdū est q̄ legumina sicca depilata a cortice exteriori sunt saniora quā recentia nō depilata: sed uiridia sunt saniora siccis nō depilatis. Sciēdū ulterius q̄ q̄a oīum leguminū substātia est inflatiua & difficilis digestionis & eorū nutrimentū malū nō cōpetit ī regimine sanitatis: sed brodiū siue deco-

ctio ipsorū cōueniēs est: q̄a eorū decoctio uētris est subductiua. i. laxatiua. urine puocatiua: & uenarū deopilatiua: uñ satis cōuenit t̄pibus ī q̄bus hoīes utunt̄ cibis grossis & opilatiuis: puta t̄pe ieiuniorū. In isto. n. brodio siue ī ista decoctione cōueniēter facta nō sunt nocumēta q̄ sunt ī substantia: uñ ī ea nō est īflatio: nec difficultas nutritionis & digestionis: nec malicia nutrimenti. Fit aut̄ ista decoctio p̄ istū modū. In sero. n. ponunt̄ cicera uel pisa ī aq̄ feruētī & ī eadē longo t̄pe manibus cōfricant̄. deinde p̄dicta aqua tota nocte tēpet̄ & ī eadē sequētī nocte buliant duabus uel tribus bulitionibus: & postea colet̄ & colat̄ a reseruet̄: & appropinquāte hora refectionis p̄paret̄ cū cynamomo & croco & aliq̄tulū uinū addat̄: & deinde unico feruore buliat & spumet̄ ī principio refectionis. Et brodiū seu purenta ciceorū & pisorū rotundorū alborū est melius & cōuenientius & nature amicabilius: & similiter eorū substantia.

De lacte caprinū & asininū. & de lacte camelinū. Hic ponūt̄ q̄dā. Lac ethicis sanū caprinū post camelinum. documēta circa electionē lactis. Primū Ac nutritiuum plus omnibus est asininū. est q̄ lac caprinū est Plus nutritiuū uaccinū sic & ouinum sanū ethicis. i. cōsūptis & maceratis uñ Si febriat caput & doleat nō est bene sanū habētibus febrē ethicā. Et istū uult Aui. ii. can. c. de lacte dicēs. Lac caprinū & lac asininū sunt bona ethice. Et idē uult. iiii. trac. in. c. de rememoratione medicinarū humectatiū ethicos. Et rō ē: q̄a lac caprinū est tēpatum secūdū Aui. ii. cano. c. de lacte & etiā multi nutriti: ut uult hic rex. Et post istud lac ualet camelinū. Istud. n. subtilē est multe aquositatis & humiditatis: q̄re pōt humectare eos: ueget̄ est tñ q̄ istud lac p̄p̄ suā nimīā humiditatē parū nutrit: q̄re min⁹ eis cōuenit quā caprinū: istud tñ lac camelarū & maxime nouiter setarū cōfert ydropisī ualde & patiētibus dolorē ī epate. & renouat epas

secūdū Aui.ii.can.c.de lacte. Secūdū documentū est q̄ lac asininū plus ceteris lactibus ethicis cōuenit. Et istud uerū est cōpādo lac asininū ad lac aliorū brutorū: q̄a lac asine declinat ad frigiditatē & humiditatē: & est subtilius & citius penetrās & tardius coagulabile q̄ lac aliorū brutorū secūdū Gal. vii. de ingenio. c. vii. Et istud idē uult Aui. in. iiii. loco p̄all. dicēs. Et nō ē lac post lac mulieris sicut lac asine. Et prius dicit. Et p̄prie lac asine eradicat ethicā si fuerit ei eradicatio. Cōparādo tñ lac asine ad lac mulieris minus conuenit. Lac. n. mulieris sugēdo sumptū cōueniētius est oībus: ut uult Auic. in. iiii. loco p̄all. Et rō est: q̄a lac humanū siue muliebre subtilius est frigidius & humidius: & nature humane magis siue: uelocius penetrans: citius digestū & magis nutriens. Et debet istud lac dari ethicis q̄tū possibile est mulieri magis p̄prie lectū infirmi & ei p̄tinus sine mora administrari ne ab aere corrumpat̄. Et circa istud sciēdū est q̄ nō semp cōuenit ethicis lac mulieris aut asine: imo ī aliquibus casib⁹ lac acetosū siue ebutiratū est utilius ethicis quā lac mulieris aut asine. Quorū primus est qñ cū ethica est solutio uētris. Secūdus est qñ ē suspitio de coagulatione lactis ī stomacho uel de ardore uehementis febris: uel q̄a stomachus de se est colericus ut lac in colerā cōuertat. Tertius est qñ cū ethica cōpilat̄ putrida p̄cipue qñ in iteriorib⁹ nō fuerint multe opilationes. Nā lac acetosū restringit uētrē: & nō facilius colerizat̄: q̄a priuatū ē butirositate: p̄ quā facilius lac inflāmat̄: nec ī putrida febre: q̄a cito putrescit p̄prie eādē cām. Quartus ē si stomachus fuerit sordidus: tūc. n. lac ī eo facile corrumpit̄. Quintus si ethicus abominet̄ lac dulce & itegrū: & nō acetosū siue ebutiratū. Tertiū documētū est q̄ lac uaccinū & ouinū sunt magis nutritiua: q̄a pinguiora & grossiora sunt aliis: ut dicit Aui. ii. can. c. de lacte. Et ibidē de lacte uaccino dicit lac oīs aīalis cuius p̄gnatio p̄lixior est p̄gnatione mulieris est malū: q̄ p̄p̄portionabile est illud qd̄ p̄ximū

est sicut uaccinū. Ra. uero ī almā. c. de lacte dicit. Vaccinū. n. lac oī
lacte cuiusq; aīalis alterius grossius iudicat; qđ ēt oibus sui corpib;
pinguedinē adipisci uolētibus cōueniētius existit. Quartū documē
tū est qđ lac nocet hnti febrē & dolorē capitis. Cui⁹ cā dicta ē supra
ibi. p̄fica poma pira;

Lenit & humectat soluit sine febre butirum

Hic autor ponit
pprietates butiri q̄s

ipsum iducit ī corpe humāo. Prima est qđ butirū lenit uētrē siue mol
lificat atq; lubricat; hāc pprietatē facit sua unctuositate. Secūda
pprietas ē qđ butirū est humectatiuū: qā ex melioribus ptibus lactis
cōpositū est & ita sibi cōuenit humectare sicut & ipsi lacti a quo ex
trahit^r. Tertia est qđ soluit uētrē. i. est puocatiuū secessus; & hoc lac
facit: qā lubricitatē iducit ī testinis. Et istas pprietates eius ēt ponit
Aui. ii. can. c. de butiro. Et iducit butirū istas tres pprietates ī corpe
nō febricitātē. Nociuū tñ est corpi febricitātē: qā butirū sola unctuo
sitate de facili īflāmat; & ī febricitātē calorē augmētāt. Circa istud
sciēdū qđ licet butirū inducat p̄dictas pprietates rōne tñ sue nimie
humiditatis & unctuositatis nō cōpetit uia cibi spāl̄r ī q̄titate nota
bili. Primo. n. si q̄s eo utat^r ī q̄titate notabili abominationē iducit &
facit cibū supnatare ī orificio stomachi; & uentrē plus debito laxat
& uomitū iducit. Nullo ergo mō butirū est comedēdū uia cibi ī q̄ti
tate notabili; & spāl̄r nō comedat^r post alios cibos: sed ad cōdimētū
cibarioꝝ satis cōuenit;

Incidit atq; lauat penetrat mūdāt quoq; seꝛ

Hic ponunt^r. iiii.

pprietates seꝛi. i. aq̄
lactis: quarū prima ē qđ seꝛ est icisiuū siue subtiliatuū. Secūda ē qđ
est lauatiuū. i. absterſiuū. Tertia est qđ est penetratiuū: & ista seq̄tur
ex prima. Quarta est qđ seꝛ est mūdificatiuū. i. solutiū siue purga
tiuū. Et tres istas pprietatū narrat Aui. ii. can. c. de lacte; dicēs qđ aq̄

cuius. s. lactis est subtiliatiua lauatiua & solutiua & i ipsa nō est mor-
dicatio. Ra. uero in almā. dicit q sepe colerā rubcā expellit: scabiei
quoq; atq; pustulis: nec nō eis pustulis q in facie nascunt. hystericie
etiā: atq; ei cui fortis uini potus nocuit. auxiliū prebet.

In hoc tex. autor

duo facit. Primo po-
nit. iiii. ppriates ca-
sei: Quare prima ē
q caseus ē frigid⁹. i.

Caseus ē frigidus stipās grossus quoq; dur⁹
Caseus & panis bonus est cibus hic bñ sanis
Si nō sunt sani tunc hunc nō iungito panis
frigide nature & istud itelligēdū est de caseo recēti: q est frigidus &
humidus: & nō de ueteri q est calidus & siccus. ut uult Aui. ii. ca. c.
de caseo. uel pōt itelligi de caseo q fit ex sola coagulatiōe lactis absq;
aliquius alterius rei cōmixtione. Repit. n. caseus calide nature cale-
faciēs stomachū ac linguā mordicās ex cōmixtione rege sibi admix-
tae: sicut est aliqs caseus uiridis q si i magna quātitate sumat mul-
tū calefacit corpus. Secūda pprietas est q caseus ē stipās. i. cōstipa-
tiuus siue durx uētrē efficiēs. Et istud maxime hēt ueritatē de ueteri
& multū coagulū habēte. Tertia ē q caseus est grossus. i. grossi hu-
moris generatiuus: qd ueritatē hēt de oī caseo: qa oīs caseus ex gros-
siori & terrestriori pte lactis fit. Quarta est q caseus est durus. i. du-
ricie uētris efficiēs. Et ista pōt eē eadē cū secūda. Deinde dicit tex.
q caseus quis solus sūptus sit isanus: ex quo male digestionis est. ut
pdictū ē: tñ si i modica q̄titate misceat panis: cū ipso pane digestibi-
lis fit. alias nō: & istud ueritatē hēt i corpe sano. i. egro aut nō. Et de
caseo prius dictū est ibi. Nutrit & impinguat.

In hoc passu au-

tor fingit psonā lo-
quētē i spē casei cō-
tradicētes usū casei

Ignari medici me dicunt esse nocuum

Sed tamen ignorant cur nocumenta feram

Languenti stomacho caseus addit opem.

Si post sumat' terminat ille dapes   esse insanū. Et dicit
Qui philicā non ignorant hec testificantur   loquēs ī psona casei
Ignari medici. i. me
dicinā ignorāres dicūt me caseū esse nociuum supple uniuerſaliter
ignorāt cām cur nature humane nocere dicor. Et post hoc tāgit au/
tor duas utilitates sumptionis casei. Prima utilitas est q̄ caseus cō/
fert egrotāti stomacho. Et circa istud est notādū q̄ si oīs caseus cō/
fert opē oī stomacho languētiū: sed in certis casibus oīs caseus no/
cet. s. stomacho rare texture: & oī stomacho debilitato ex longa egri/
tudine: sed case⁹ recēs & nocu⁹ nō multe uiscositatis opē cōfert sto/
macho calido: q̄a teste Ra. in almā. adustionē & caliditatē eius re/
primit & stomacho ē sicco cōfert pp̄ eius humiditatē. Et talib⁹ sto/
machis multū nocet caseus antiquus siue multū acutus uel multū
coagulū hñs. Sed stomacho hñti multa fleumata eius pelliculis ad/
herētiā multū cōfert caseus antiquus uel multū coaguli hñs: q̄a ta/
lis sui acuitate fleuma incidit & abstergit. Sed tali stomacho maxi/
me nocet caseus recēs & mollis. Et sic patet q̄ in aliquo casū caseus
semp̄ nocet & in aliquo nō: & q̄ aliquñ caseus recens pdest & aliquñ
uetus. Secūda utilitas est qđ caseus sumptus post cibū terminat ip/
sum: q̄a facit cibū descēdere ad illū locū in quo uiget digestio. s. ad
fundū stomachi. Et istud totū sciūt q̄ uerā sentētiā medicine habēt.
Et de caseo acuto dicit Ra. ī almā. Verūtq̄ cū post comestionē pua
ex eo gustat' quātitas os stomachi corroborat: facietatē quoq; nimīā
atq; fastidiū q̄ ex dulcibus & unctuosīs nutriētibus in ore stomachi
proveniūt aufert.

Inter prandendū sit sepe parūq; bibendum   Hic ponit. ii. do/
Vt minus egrotēs nō inter fercula potes   cumēta. Quorū pri/
mū est q̄ prādēdo. i.
comedēdo aliq; debet uicissim post sumptū paſ & sepe bibere: ita

q̄ nō debet primo totū cibū sumere.& postea potū. Et istū uersum
primū aliq nō habet: q̄a reuera idē uersus ī forma prius expositis ē.
Secūdū documētū est qđ inter duas comestionis sicut inter prādiū
& cenā debemus pro posse potū cuitare: & hoc si cibus sumptus in
stomacho nōdū fuerit digest⁹: nisi magna necessitas assit: q̄a talis po
tus sumptus īpedit & interrūpit digestionē cibi primo sumpti: cibū
facit indigestū de stomacho descēdere: atq; appetitū deiicit circa ci
bū in cena sumēdū & corpus grauat: & ad dispositionē ī q̄ hō neq;
sanus neq; eger est īclinat siue ad dispositionē preueniētē febrem.

Hic autor innuit qđ cena debet īcipi Vt uites penam de potibus incipe cenam
a potu. Et aliq expo
nunt metrū istud. Si tu uis uitare penā. i. infirmitatē: prius potes in
principio cene anteq̄ comedas: sed ista expositio nō ualeat q̄a secūdū
medicos regularius est a cibo cenā incipe quā a potu. Et quāuis iste
liber directus sit anglicis: ipsi tñ hāc sentētiā nō obseruāt: q̄a regula
riter q̄cūq; hora diei potū sumūt p̄ponūt morsū panis: iō aliter pōt
exponi uersus iste accipiēdo potū pro cibo liqdo & facile digestibi
li: sicut accepit Ipo: potū. ii. pri. ampho. ibi: facile ē repleti potu quā
cibo: ita qđ sensus istius uersus sit q̄ melius ē cenā incipe a potu. i.
cibo liqdo & facile digestibili: Cuius rō est q̄a si cibus liqdu & faci
le digestibilis post sumat cū ī nocte supueniētē fortificet calor di
gestius cibus liqdu & facile digestibilis longo tpe erit digestus añ
grossum & difficulter digestibilē: & cū nō poterit hīe exitū pp cibū
grossum nondū digestū nimis aduret: uel si exeat grossum secū ra
piet cibū nōdū digestū plene. Melius est ergo ut iste cib⁹ liqdu &
facile digestibilis prius sumat ut tpe quo digestus sit exitū habeat
nullo repugnante.

Hic autor ponit Singula, post oua: pocula sume noua

Post pisces nux sit: post carnes caseus assit aliqua documenta.
Vnica nux pdest: nocet altera: tertia mors est Primū est post sumptionem cuiuslibet

oui recētis suppe & mollis debemus sumere potū: maxime haustū uini: cuius cā pōt cē: qā ouū recēs & molle est optimi nutrimenti & facilis digestionis: & est de his q̄ i modica q̄titate multū nutriunt: & p̄cipue eius uitellus: ut dictū prius ibi. oua recētia: sic ergo uinū qd̄ est amicū nature facit q̄ ouū auidius ad mēbra trahit & ad ei⁹ penetrationē iuuat: & cā alia ēt pōt cē: qā ouū tarde p̄ mery descendit: potus ergo uel uinū iuuat eius descēsu. Secūdū documētū est post comestionē pisciū debem⁹ sumere nuces loco casei: qā nux sua siccitate impedit generationē fleumatis qd̄ generari solet ex piscibus: & hīc est q̄ in q̄dragesima ultimo dant nuces. Tertiū documētū est qd̄ post comestionē carniū debemus sumere caseū & non nuces qā nuces nimīū exsiccarēt & caseus nō: sed facit cibū descēdere ad fundū stomachi quo uiget digestio: & istud est uer⁹ de caseo mediocri inter ueterē & nouū. Deīde subdit tex. i ultimo uersu qd̄ unica nux .s. nux muscata pdest nature humane & p̄ficua est: qā bonū odorē oris efficit uisum cōfortat: & sīlī epar: splenē & stomachū: & maxime os eius: secūdū Aui. ii. cano. c. de nuce muscata: sed altera .s. nux auellana uel cōis nocet. Auellana qd̄ qm̄ istatiua est & generatiua uentositatū in uētre īferiori & facit zoda & tarde est digestionis & excitat uomitū: ut hēt Aui. ii. cano. c. de ea. nux uero cōis: qā ēt facit zoda & difficilis est digestionis & mala stomacho & hoc calido pp̄ eius caliditatē. sed tertia nux .s. nux baliste est mors. i. mortē inferēs: quia p̄ balistā hoīes interficiunt. Vel pōt istud intelligi de nuce melchel q̄ secūdū Aui. ii. cano. est uenenū stupefactiuū q̄re mortifera ē.

In hoc primoluer
Adde potum pironux est medicina ueneno su autor dat unū do

cumētū dicēs   Fert pira nostra pirus:sine uino sunt pira uirus
 q̄ nos debe/   Si pira sunt uirus:sit maledicta pirus.
 mus post esū   Si coquas ātidotū pira sunt:sed cruda uenenum
 piroꝝ sumere   Cruda grauāt stōachū releuāt pira cocta grauātū.
 potū. s. uinū: Post pira da potum:post pomum uade fecatum.
 cuius cā suffi

ciēter dicta est prius:quia pira sūt generatiua uētositatis & de pprie
 tate colicā inducētia & sanguinē aquositate replētia:& ergo cū eis
 debet potari uinū:& maxime forte & calidū qđ est uētositatū car/
 minatiuū & aquositatū cōsumptiuū q̄s inducūt pira. Secūdo dicit
 rex. q̄ nux est medicina ueneno. i. remediū cōtra uenēnū:ut pri⁹ di
 ctū est ibi. Alea nux ruta. Deinde in secūdo & tertio uersibus inuit
 q̄ pira sumpta sine uino sunt uenena. i. nature recētia pp cām dictā
 in primo uersu. Vex est tñ q̄ pira non sunt uirus. i. uenēnū simplr:
 quia si sic comestio eorū mortē induceret:& pirus ea portās eēt ma/
 ledicta. Deinde ī q̄rto uersu autor inuit q̄ pira cruda sūt uenēnū. i.
 nocumētū inferētia:quia faciūt ebullitiōē humorū:colicā fleumata
 & scabiēs:si tñ ipsa coquant̄ sunt anthidotū. i. medicina mō quo di/
 ctū ē supra cū uino & maxime ē post alios cibos sumpta:quia sic
 iuuāt ad expulsiōē fecū. Deinde ī. v. uersu dicit q̄ pira cruda gra/
 uant stomachū:quia ipsum ipediunt a digestiōe & inflatiua sunt:
 sed pira cocta releuant stomachū grauātū:& disponunt ipsum ad
 suā naturalitatē. Et ī ultimo uersu subdit duo. Primū est q̄ nos de/
 bemus post piroꝝ sumere potū ppter causam prius dictā. Secūdu
 est q̄ post esum pomī debemus ire fecatū: idest ad secessum:& secū
 dū Aui. ii. can. c. de pomis: poma dulcia & acetosa quādo in stoma
 cho inueniunt humorē grossum quādoq̄ deponunt ipsum in ege/
 stione. Ratio tamē textus pōt esse: quia poma multū inflatiua sunt
 uentositatem generantia: que in secessu emittetur.

Cerasa si comedas tibi cōfert grādia dona
Expurgant stomachū: nucleūs tibi tollit
Et de carne sua sanguis eritq; bonus

Hic ponunt .iii.
cōmoda ex esu cera
sorū pueniētia. Pri
mū est q; cerasa ex

purgāt stomachū:& istud secūdū quosdā uerū ē qñ sīl cū eis nuclei
terunt: qā sīl hñt qñdā uim absteruā ac mūdificatiuā. Secūdū est
q; nucleūs cerasorū .i. arillus habet uirtutē frāgēdi lapidē renū uī ue
sice si siccus sumat. uel ex eo fiat lac. Tertiū est q; caro cerasorū ē ge
neratiua optimi sanguinis & cōfortās ac īpinguās:& istud expīmē
tū cōprobanē: qā uidemus passerēs q; sunt aues multū comedentes
cerasa q; tpe cerasorū habēt epata multū maiora quā alio tpe: signū
igīt est: q; magnificāt epar & cōfortāt: circa illud est notādū qđ du
plicia sunt cerasa. s. grossa & parua. Grossa autē adhuc duplicia. s.
dulcia & pōtica. Oīa dulcia & parua sunt insana de facili corrupti
bilia ac ī corpibus faciētia uermes: grossa pontica dicunt cina:&
illa sunt adhuc duplicia: qđā sunt rubra & mollis carnis:& talia de
bēt recētia comedi & ī principio mēse: & habēt uim absteruā sto
machi atq; appetitū incitādī: alia sunt cina nigra & grossa satis du
re carnis & inter cetera maxime pontica:& ista debēt comedi ī fine
prādī siue cenci: cuius cā est: qā ista sua pōticitate qñ ī fine mēse su
munt claudūt orificiū stomachi: quo clauso digestio melior ac ue
locior fit.

Hic ponunt due Infrigidāt laxant multū profunt tibi pruna
utilitates pueniētes
ex esu prunorū. Prima est qđ pruna infrigidāt corpus:& iō portega
lenses ī calida regiōe existētes ī decoctiōe suarū carniū semp cōmi
scēt pruna:& maxime damascena. Secūda est qđ pruna laxāt uētrē
& hoc est pp corū humiditatē & uiscositatē secūdū Gal. ii. alimen.
Et istud est uerū de prunis maturis. In crudis. n. q; non sunt matura

est stipticitas & eorū nutrimentū est paucū: ut dicit Auic. ii. can. c. de
 eis. Et ista secūda utilitas licet etiā multū cōueniat prunis damasce
 nis sicut est prima: maxime tñ cōuenit prunis armenis. i. deportatis
 ex terra armenia: qā meliora sunt oībus & uehemētius soluētia se/
 cūdu Aui. loco pāl. & pro maiori declaratiōe istarū utilitatū sciēdū
 est qđ pruna matura sunt usu & nō imatura: pruna aut magis na/
 ture cōueniētia sunt illa q̄ sunt figure oblōge habētia carnē paucā
 & durā aliq̄lē siccitatē declinātia & corticē exteriorē tenuē: & debēt
 esse ī sapore nō uere dulcedinis: sed debet eē eorū dulcedo attinēs. ali
 cui acedini: & hmōi sunt pruna damascena: talia. n. pruna īfrigidāc
 ut dictū est: sunt aut multe alie maneries prunorū quorū usus nō est
 approbādus: sunt ēt qđā prunella siluestria parua q̄ crescūt in siluis
 & nō sunt laxatiua: sed uētris restrictiua & ex his aq̄ q̄ uētris restri/
 ctionē facit: debēt aut pruna q̄ sumunt pp uētris laxationē primo
 poni ī aq̄ frigida: tūc. n. pfectius īfrigidāt & humectāt: & colerā q̄
 inueniūt lubricādo soluūt: & sic stomachus melius disponit ad ci/
 bū recipiēdū: & est diligēter notādū qđ pruna humida recētia sunt
 magis alteratiua quāuis sint peioris nutrimenti & pluriū supfluita/
 tū: sed pruna sicca magis cōfortāt: & melius nutrimentū dant corpis
 & sicut dictū est de prunis sic suo mō itelligat de cerasis: uerū tñ est
 qđ cerasorū humiditas est subtilior & minus uiscosa: unū minus nu/
 triunt quā pruna.

In hoc passu tria
 ponunt documēta.
 Primū est qđ mustū
 est bibēdū cū pscis:

uel pscica comedēda sunt cū musto. Cā prime ptis est qā mustū est
 calefactiuū & ebullitionē faciēs ī corpe nro: hanc aut ebullitionē &
 calefactionē phibēt pscica sua frigiditate: cā secūde ptis est: qā pscica

Persica: cū musto uobis datur ordine iusto
 Sumere sic est mos nucib⁹ sociādo racemos
 Passula nō spleni: tussī ualeat: est bona reni

sunt multū frigida & corpus multū ifrigidatū:ergo sup oīa debet
bibī illud uinū qđ plus calefacit. Illud aut est mustū qđ scit expic-
tia. & de ordine comedēdi pſica multis & aliis dictū est prius ibi:
Persica poma pira. Secūdū documētū est qđ racemi debēt comedi
qñ comedunt nuces & maxime antiq & sicce:recētes. n. nuces sane
sunt p se sed antiq sicce nimiū exsiccat: & pp eorū unctuositatē de
facili iflāmationē i corpe inducūt: qre cū eis comedi debēt racemi
q resistūt iflāmationi & exsiccationi cū humectēt: & de nucib⁹ am-
ple dictū ē ibi: Allea nux ruta. Tertiū documētū qđ passula. i. uua
passa nocet spleni: qā inducit opilationē eius sed uua passa utilis est
renibus: quia exquo ipsa est urine puocatiua: ipsa est lauatiua renū
ex multa enim aquositate ad renes ducta ipsi renes mundificant: &
de uuis passis siue passulis ē dictū est supra ibi: nutrit & ipinguat:

Hic ponunt due

Scrofa tumor glādēs sic⁹ cataplasmate cedit utilitates pueniētes
Iunge papauer ei contracta foris tenet ossa. ex emplastratione si-
cuū. Prima est qđ si

cus decocte i aliquo liquore: uidelicet i aq: & tūc supposite cū hu-
miditate curāt istas tres egritudines. s. scrofolas glādēs & tumores:
p scrofulas intelligunt iflationes sub mēto circa collū & dī scrofu-
la a scroffa: qđ idē est qđ sus siue porca: uel qā ista egritudo multū
accidit porcis pp gulositatē eorū: uel qā eius figura secūdū plurimū
assimilat porcis ut uult Aui. in. iiii. tra. ii. c. de scrofulis: p glādēs ue-
to itelligunt apostemata q cōiter solēt accidere sub ascellis & i igui-
nibus. & p tumorē pñt itelligi inflationes in qlibet pte corpis: Vñ p
istis apostematibus curādis & maxime maturādis debet decoq sic⁹
in aq & ipsi aq debet cōmisceri modicū aceti ut acetū iuuet pene-
trationē uirtutis ficus: & decoctiōe facta debēt teri i mortario: & de-
inde misceri cū modica aqua cū qua bulite [sunt] Vñ cathaplasma

pprie ē medicina facta ex aliqua re & succo eius iuxta illud metrū
tūc cathaplasma facis cū succū pomis & herbā. Secūda utilitas est
q̄ ficus cū papauere cathaplasmate retinēt ossa fracta: & debēt de/
coq̄ insilī cū aq̄ abfq̄ appositioe aceti: & debēt silī teri: & addi eis aq̄
decoctiois earū & tūc supponi: & cā istius pōt eē q̄a papauer est stu/
pēfactiuū: & p̄ illud tollit̄ dolor q̄ accidere solet ī fractioe ossiū: &
puocat somnū: ficus silī facit moueri humiditates ad exteriora: qui/
bus humiditatibus ad ossa motis: ossa pōt retinere ad nascētiā: nūq̄
tñ uere cōtinuari. Aliqui tñ textus habēt loco tenet trahit: & tūc sen/
sus est melior: Vñ papauer est triplex. scilicet albū nigrū & rubeū: rubeū
autē est siluestre & uenenosum & crescit ī bladīs & iuuenes solēt re/
rere flores & facere incaustum ex ipsis floribus.

Hic ponunt̄ due
opationes ficuū. Pri^{ma} Pediculos uenerēq̄ facit sed cuilibet obstat.
ma est q̄ ex come^{stione} ficuū sequit̄ multitudo pediculorū ī corpib⁹ hūanis: & istud
maxime ueritatē hēt de ficibus siccis: ut dicit Aui. ii. can. c. de ficu/
bus. Et cā scdm cū ibi: est pp̄ maliciā & corruptionē humoris gene/
rati ex eis: & alia cā ēt pōt eē: quia ficus puocat multum sudorē: ex
quo sequit̄ generatio pediculorū. Secunda opatio est q̄ ficus icitat̄
appetitum cocundi: quia generāt: uētositatē q̄ iuuat ad erectionē uir/
ge: & silī sunt multaz supfluitatum & sperma augmētantes.

Hic ponunt̄ due
utilitates esculorū. Multiplicāt miētū uētrē dāt escula strictū
Primū est q̄ multi^{ca} Escula dura bona sed mollia sunt meliora
plicāt miētū siue uri^{na}
nā: cuius cā pōt eē: quia indurāt feces: & sic aquositas fecū ē cā mul/
titudinis urine. Vel pōt sumi cā silīs illi q̄ sumit̄ ex illo āphorismo.
Vrina nocturna multū facta: modicū secessum sercat ī die: & ecō/

uerso:q multas habuit cameras nocturnas de mane hēt paucā urī-
nā cuius cā est:qa si multa fiat digestio multū de humiditate q̄ trāsi-
re deberet ad uesicā sīl cū ea exit:& si urina fiat multa:multū de hu-
miditatib⁹ q̄ trāfire deberēt cū egestiōe & eā magnificare cū urina
euacuant. Secūda utilitas est q̄ escula cōstipant uētrē:& istud acci-
dit pp̄ eorū ponticitatē & stipticitatē:ex quo ifert text⁹ q̄ escula du-
ra sunt bona:& hoc qa cōstrigūt uētrē:& ergo pro sūt uētri nimiū
laxato:sed mollia escula sunt meliora duris:qa nutriūt & min⁹ uē-
trē cōstipāt:& circa istud est sciēdū qd̄ escula minus cōpetūt nutri-
mēto:quā poma pira plica ficus & similia:qd̄ satis ostendit auste-
ritas saporis eorū & duricies substantie eorū postq̄ in arbore matu-
rata sunt & ergo ex his parē debet comedi:& magis recipi debent
uia medicine quā cibi:& quia uirtus eorū est stiptica ualde satis cō-
petunt in fluxu uentris:& qa escula in arbore nō mollescent mol-
licie sufficientē ad elum:ideo antequā comedat remollianē:& tunc
sunt magis delectabilia gustui & minus stiptica.

Hic ponunt tres

Prouocat urinā mustū cito soluit & inflat. proprietates musti:
quarū. Prima est qd̄

mustū puocat urinā cuius causa est:qa in musto sunt partes terre-
stres nitrose mordicātes uesicā cū ad eā ueniunt:& ppter earū mor-
dicationē uesica citius nitit eas expellere & ipsum mustum:& ista
pprietas itelligēda de mustis hñtib⁹ feces mordicātes sicut musta
plurima renēha:qa musta hñtia feces grossas nō mordicātes sed ma-
gis opilātes ipediūt urinā sicut prius dictū ē ibi ipedit urinā. Secū-
da est quod mustū cito soluit uel laxat uentrē ppter eādē causam
dictā in prima pprietate. Tertia est qd̄ est inflatiuū pp ebullitionem
quā facit in corpore ex qua pueniunt uentositates. Et cause istarū
duarū pprietatū dicte sunt prius ibi: impedit urinam;

In hoc textu au-
tor duo facit. Primo
pōit octo pprietates
ceruisie q̄q̄. Prima ē
qd̄ ceruisia facit in
corpore n̄o grossos
hūiores: & istud ma-

xime hēt ueritatē respectu uini: & diuersificat ceruisia i generando
grossos humores ex pte suor̄ cōponētū: nā ceruisia ex grossiori sub
stātia grossiores humores generat: & ex minus grossa minus gros-
sos. Secūda est q̄ ceruisia augmētat uires: & istud est itelligēdū de
ceruisia ex optimis granis cōposita: q̄ plurime decoctionis est: cuius
modi ē ceruisia ostiēsis: ista. n. multū nutritiua est: & ergo uires aug-
mētat. Tertia est q̄ augmētat carnē: & istud puenit pp multā eius
nutritionē. Quarta est q̄ multiplicat sanguinē eadem de cā: & iste
tres ultime pprietates hēt ueritatē de ceruisia atq̄ multū decocta
& de optimis granis cōposita. Quinta est q̄ puocat urinā. Sexta ē
q̄ laxat uētrē & iste due pprietates maxime hēt ueritatē de cerui-
sia clara multū lupulēta. i. i q̄ plurimū lupuli iponit: cuiusmōi ē cer-
uisia hāburgēsis q̄ puocat urinā & laxat pp lupulū: ipsa tñ nō ualet
debilia cerebra hñtibus: qa tales de facili inebriant pp multitudinē
lupuli. Septima ē q̄ iflat uētrē: & istud hēt ueritatē de ceruisia mo-
dica decoctiōe cocta: cuiusmōi est coyta holādie q̄ maxime iflat &
opilat: & ppterea plurimū ipinguat. Octaua est q̄ ceruisia modicū
infrigidat: cuiusmōi est ceruisia holādie brabācie hannonie & flan-
dric: & illa q̄ cōis hō utit: & ista pprietas maxie ueritatē hēt respe-
ctu uini: & circa istud est sciēdū qd̄ ceruisia pōt fieri ex auena & or-
deo & ex frumēto. & secūdū qd̄ fit ex alio & alio grano est alterius
& alterius cōplexiōis: q̄. n. fit ex ordeo plus attinet frigiditati: qa or

Grossos humores nutrit ceruisia: uires.
Prestat: & abgmetat carnē: generatq̄ cruorē
Prouocat urinā: uētrē quoq̄ mollit & inflat
Infrigidat modicū: sed plus deficiat acetum
Infrigidat macerat. melā. dat sp̄ma minorat
Siccōs infeltat neruos & impinguiā siccāt

deū est frig idū. Q ue aut fit ex ordeo & auenaminus opilat & mi
nus generat uētolitates & minus nutrit: & q̄ fit ex frumēto plus at
tinet caliditati & magis nutrit: & magis opilat: & quāto ceruīſia eſt
groſſior: tāto eſt deterior: & quāto ſubtilior tāto: melior: & ulterius eſt
ſciēdū qđ peſſima ceruīſia eſt q̄ fit ex reb⁹ inebriātibus: puta ex gra
no qđ noīat loliū: & q̄ iſta maxime dolorē capitis generat & ner
uos ledit: deinde ponit textus quinq; pprietates aceti: Quare prima
eſt qđ acetū exſiccatur: dicit. n. Auic. de eo. ii. cano. qđ eſt fortis exſicca
tionis: & ppter ea medici p̄cipiunt tpe peſtis uti aceto cū cibo & ſi
militer cū potu: dicit. n. Auic. in. i. in. c. viii. doc. v. aceto p̄terea in ci
bo & potu uri in peſtilētia eſt nocumēti ipſius ſecuratio. Secūda ē
qđ acetū, inſrigidat pprietate q̄ in eo eſt. Tertia eſt qđ macerat. i. fa
cit hoīem macrū: & rō eſt q̄a exſiccatur: & iſtud maxie ueq; ē de aceto
in ieiuo ſtōacho ſūpto: ut uult Aui. in. i. doc. iiii. c. v. de extenuatiōe
traſſi. Verū eſt tñ qđ affidu⁹ uſus aceti: maxime in ieiuo: multa in
ducit incōmoda: uiſum debilitat: pectus offendit: tuſſim cōmouet:
ſtomachū & par ledit: neros & iūcturas uehemēter opprimit: has
arteticis doloribus: tremoribus: & paralixib⁹ uexās. Quarta eſt qđ
acetū generat melācoliā eo qđ humores inſrigidat & exſiccatur. Q uo
to eſt q̄ acetū minorat ſperma: ppter ea q̄a exſiccatur: iſrigidatur: & ma
ceratur: & iſtas pprietates aceti ponit Raſi. in almā. dicēs acetū frigi
dū ē & ſiccū: & qđ maciē efficit & uires deſtruit: ſperma quoq; mi
nuit & colerā corroborat nigrā: rubeā uero colerā & ſanguinē debi
litat: cibosq; quibus admisceat ſubtiliat: deinde i ultimo uerſu autor
ſubdit tria. Primū eſt qđ acetū nocet macris & rō eſt: q̄a acetū exſic
cat & ſic addit in macredine: ſiſe. n. additū ſuo ſiſi facit ipſum fure
re: & ē oīs cōplexio lapſa p contrariū medicat⁹: & p ſiſe deteriorat⁹:
Secundū eſt quod acetū nocet neruis: ut dicit Aui. ii. cano. c. de eo.
Tertiū eſt quod acetum macerat: ut dictum eſt.

In hoc passu po-
tunt primo tres uti-
litates rape tpatē co-
cte:& unū ei⁹ nocu-

mētū. Prima utilitas est q̄ rapa iuuat stomachū q̄a bñ digerit a sto-
macho:nec ipse ea grauatur. Secunda est q̄ rapa est puocatiua uētis:
qd̄ patet expimento. Tertia est q̄ rapa est puocatiua urine:pter tñ
istas pprietas uult Auer. qd̄ magnā hēt pprietatē ī cōfortādo ui-
sum:nocumētū uero raparū est q̄ assiduatio raparū nocet dētribus:ī
ultimo aut uersu subdit qd̄ rapa male cocta tortiones facit ī corpe
q̄a multiplicat uētositates:iuxta illud uētū sepe rapis si tu uis uiue-
re rapis.& est sciēdū qd̄ caude raparū fortiter uētrē laxāt:pro maio-
ri noticia sciēdū est qd̄ rape inter radices magis cōueniūt ad corpis
nutritionē:qd̄ satis oñdit ex amicitate sui saporis:hec.n.cōple-
xio est oib⁹ edulis qd̄ amara & pungitiua minus alimētū dāt corpi
& dulcia magis:q̄a ergo rape radicib⁹ aliis sunt dulciores & minus
pungitiue:magis cōpetunt uia cibis:sed generāt sanguinē grossum
& melācolicū si digestiua sit debilis:& bonū est qd̄ depurent a pri-
ma aq̄:& nullo mō debēt comedi crude & incitant ad coitū:& uias
mundificant urinales.

In isto passu no-
tant qnq̄. Primū est
qd̄ cor aialiū come-
stū tarde digerit &
tarde ēt egerit:& rō-
est:q̄a caro cordis ē

caro melācolica q̄ difficulter digerit & tarde descēdit:& nō est caro
bona scdm Aui.ii.can.c.de carne:& nō multū nutrit ut dicit Ra.ī
almā. Secūdū est q̄ stomachus liū ē male digestiōis & tarde descē-

Rapa iuuat stomachū:nouit pducere uentū
Prouocat urinā:faciet quoq̄ dente ruinam
Si male cocta dat hinc torso tunc generat

Egeritur tarde cor:digerit quoq̄ dure
Similiter stōachus melior sit ī extremitates
Reddit lingua bonū nutrimētum medicine
Digeritur facile pulmo cito labitur ipse
Est melius cerebrū gallinarū reliquarū

tionis cuius rō est q̄a stomachus est mēbrū neruosum cartilaginō-
sum q̄re difficile digerit & ergo ē nō generat bonū sanguinē de in-
de subdit tex. q̄ stomachus ī eius extremitatibus. s. quo ad eius fun-
dū & orificiū melius digerit cuius rō est q̄a ī illis p̄tibz magis car-
nosus est & magis pinguis. Tertiū est q̄ lingua est boni nutrimentū
& hoc quo ad eius radicē ut uult Aui. ii. can. c. de carne & rō est q̄a
est facilis digestiōis & carnosā & iter reliq̄s linguas porcelli q̄ abla-
ta eius pelle eq̄pat carnī ap̄ri ut sciūt scindētes añ principes. Ligua
tñ bouis nō est multū sana pp̄ eius nimiā humiditatē leccatores tñ
linguis uti uolētes añ eay assationē iponūt gariofilos quibus humi-
das linguaz minuit & sic aptiores sunt esui. Quartū est q̄ pulmo
facile digerit & facile egerit & istud ē pp̄ eius raritatē & molliciē.
Vex est tñ qđ eius nutrimentū nō est cōueniēs nature humane quia
paruū est & fleumaticū ut dicit Aui. ii. can. c. de eo & circa istud ē
sciēdū qđ pulmo arietis quāuis nō sit bonus cibus est tñ bona me-
cina q̄a sanat excoriationē calcanei ex calciamēto si ponat sup ip-
sam calidus: ut dicit Aui. loco p̄al. Quintū est qđ cerebrū galline
inter oīa cerebra est melius: de quo dicit Aui. ii. can. qđ phibet flu-
xū sanguinis nariū: debet tñ cū sale aut cū sp̄bus comedi: q̄a de se
uomitū puocat: & circa istud sciēdū est q̄ de cerebro pulloz dicūt
medici q̄ augmētāt memoriā: cerebra uero porcoz nature nō sunt
cōueniētia: sed cerebrū ouis leporis uel cuniculi cū sale uel sp̄bus
comedi pōt: & de cerebro amplius dictū ē ibi. Nutrit & ipinguat.

Hic ponit unū
Semē feniculi fugat & spiracula culi documētū: & est qđ
semē feniculi: qđ dī
maratrū: expellit uērositates aut eas dissoluit. Et rō est q̄a est calidū
& siccū & carminatiuū. Et circa istud est sciēdū q̄ a cōibus q̄tuor
tangunt utilitates pueniētes ex csu maratri siue seminis feniculi.

Prima est q̄ cōfert febribus. Secūda est q̄ pellit uenenū. Tertia est q̄ mundificat stomachū. Quarta est q̄ acuit uisum. Et de isto solēt dari isti uersus cōs: bis duo dāt maratrū febres fugat atq̄ uenenū. Et purgāt stomachi lumē quoq̄ reddit acutū: & istas q̄ttuor utilitates rāgit ēt Aui. ii. can. loquēs de feniculo. Et circa q̄rtā utilitatē nota qd̄ Aui. loco p̄all. de semine feniculi dicit. Democritus existimauit qd̄ uenenosi uermes pascūt feniculi recentis semē ut corū uisus cōfortet: ut uipe & serpētes fricāt oculos suos cū egrediunt de cauernis suis post hyemē sup̄ ip̄m ut illuminent oculos eorū: sciendū ulterius qd̄ feniculus tarde digerit male nutrit & parū: & ergo non cōpetit uia tibi: sed magis uia medicine: nō igit̄ utēdū est eo in regimine sanitatis: nisi ad correctionē malicie quorūdā aliorū ciborū: sicut iterdū cū lactuca comedimus petrosilinū ad resistēdū frigidi-
tati & humiditati lactuce: sic ēt cū cucurbitis pōt decoqui fenicul⁹: & similiter cū rapis ad corrigendū maliciā earum.

Hic ponunt̄ due utilitates anisi: quare
Emendat uisum stomachū cōfortat anisum
Prima est qd̄ anisū Copia dulcoris anisi sit melioris.
cōfortat uisum. Secūda est q̄ anisum cōfortat stomachū: cuius cā est: q̄a anisum mūdat stomachū a fleumatibus: & ip̄m calefacit & p̄pterea ēt confert uisui: q̄a nihil est qd̄ uisui magis noceat quā imūdicia stomachi: q̄a a stomacho imūdo eleuant̄ fumi imūdi q̄ oculis nocent p̄turbādo spūs uisuiuos: & ista duo iuuamenta facit anisiū dulce. Et p̄ter istas utilitates Auic. ii. cano. c. de aniso plures alias utilitates anisi ponit. Vult. n. ibi qd̄ anisum est apitiuū: dolorū sedatiuū: est uērositatū resolutiū: sedatiuū sitis: cāne ex hūiditatib⁹ salis apitiuū & opilatio nū epatis & splenis generatā: ex hūiditatib⁹: & silr̄ renū uesice & matricis: puocatiū urine & mēstruorū: & mundat matricē a flu-

xu humiditatū albaꝝ & est motiuum coitus: Hic ponit̃ unū
Si cruor emanat spodiū. sumptū cito sanat est qđ spodiū sūptū
sanat fluxū sanguis:

cui⁹ cā pōt eē: qā spodiū hēt uirtutē ppriā cōfortādi epar: & sic for
tificato epare qđ est fons & origo sanguinis sanguis ab eo meli⁹ re
tinet̃: & dicit Aui. ii. cano. c. de spodio: qđ spodiū est radices cānaꝝ
aduste. Dr. n. quo ipse adurunt pp frictionē suāꝝ extremitatū cū
uētus eas pflat: Simō tñ ianuēlis dicit qđ spodiū ē res cuius origo
nos latet: res tñ adusta ur̃ & diuisiones cānaꝝ adustaꝝ: & nedū spo
diū cōfert ī nimio fluxu sanguinis: imo ēt ī nimio fluxu uētris &
uomitu: ut dicit Ra. in almā. & cōfert ēt ī febribus acutis: cōfortat
cor & tremori eius: & sincopi facte ex effusione colere ad stomachū
auxiliat̃: ut uult Aui. loco p̃all. & ē sciēdū circa p̃dicta qđ sicut spo
diū hēt respectū ad epar & pprietatē cōfortandi ipm: ita sunt aliq̃
medicīe q̃ hēnt similit̃ aspectū & similit̃ pprietatē cōfortādi aliq̃ alia
mēbra spālia: sicut macis cor: muscus cerebrū liqiritia pulmonē: cap
pes splenē: & galāga stomachū: ut patet ī his uersibus.

Gaudet epar spodio: mace cor cerebrū quoq; musco:
Pulmo liquiricia: splē. cap. stomachusq; galanga.

In hoc textu tria
Vas condimenti preponi debet edenti fiunt. Primo ponit̃
Sal uirus refugit: & nō sapidumq; saporat. unū documētū ge/
Nā sapit esca male que datur absq; sale nerale quod obserua
Vrunt per salsa uisum: spermaq; minorant apud oēs: & est qđ
Et generant scabiē pruritum siue uigorem uas cōdimēti. s. salis
qđ cōi noīe salinum
dī debet p̃poni ī mēsa ipsi edēti iuxta illud cōe mētrū: sal p̃rio poni
debet primoq; reponi. Oīs mēsa male ponit̃ absq; sale. Secūdo tā/

gunt duo iuuamēta salis. Primū est qđ sal resistit ueneno: cuius du/
plex pōt eē cā: Vna ē: qā sal exsiccatiuū ē: & sic sua siccitate exsiccat
humiditates ex qbus pōt sequi corruptio. Alia cā est: quia sal exsic/
cat & cōprimit humiditates a corpe extrahēdo: Et sic claudit poros
& p cōsequens phibet penetrationē ueneni q fieri deberet p poros.
Secūdū iuuamētū salis est qđ sal inducit saporē ī cibariis: nā cōiter
uidemus ad sensum qđ nulla cibaria sapiūt sine cōmixtiōe salis: ut
dicit tertius uersus. Tertio ponunt. iiii. nocumēta salis siue cibario
rū ualde falsorū. Primū est qđ cibaria ualde falsa urūt uisum. i. dep/
dunt uisum uel nocēt uisui: cuius cā pōt eē duplex. Prima est: quia
res nimīū false inducūt nimīā siccitatē. q est cōtraria oculis. qui sunt
instrumēta uisus: cū oculi sint de natura aqua: ut dī in defensum &
sensato. Secunda cā est: quia cibaria multū falsa sunt pruritiua &
mordicatiua: mō ut supius dictū ē a cibariis mordicatiuis ī stoma/
cho existētibz eleuant fumū mordicatiui: qui sui mordicatiōe ocu/
lis nocēt ac ipsos multū rubificāt. Et ergo uidemus qđ buliētes sal
rubeos cōiter hēnt oculos. Secūdū nocumētū est q cibaria multū
falsa minorāt sperma: & rō est quia cibaria multū falsa multū exsic/
cant oēs humiditates corpis qre ēt sperma exsiccat & sic minorat.
Tertiū nocumētū est qđ generāt scabiē. Cuius rō est: quia sal gene/
rat humorē acutū mordicatiuū adustū qui ēt est cā scabiei. Quar/
tū nocumētū q augēt pruritū. Et rō est quia generāt humorē mor/
dicatiuū & pruritiuū: & ista quattuor nocumēta cōmemorat Rasis
in almā. de sale dicētes: eorū p̄terea sanguinē qui multā ex eo sumpse/
runt quāritatē adurit uisum quoq; debilitat atq; minuit sperma &
generat pruritū & scabiē: & p̄ter ista nocumēta p falsa. i. multū sal/
fa inducunt serpigines & impetigines: morpheā leprā indispositis
& uias urine excoriant cum diu cōtinuant. Moderate tamen falsa
fastidium auferunt appetitū excitant atq; acuunt.

Hic feruore uigēt tres: falfus amarus: acutus
Alget acetofus fic ftipans ponticus atq;
Vnctus & inlipidus dulcis dāt rēperamētū.

In hoc textu po-
nunt q̄litates cuiusli-
bet faporis. Et prio-
r dī qd̄ ifti tres fapo-

res. f. falfus. amarus & acutus calefaciūt corpus fumētis ipfos. Se-
cūdo dī q̄ ifti tres fapores. f. acetofus. ftipticus & pōticus ifrigidāt.
Terrio dī q̄ ifti tres fapores. f. unctuosus inlipidus & dulcis fūt tpa-
ti: nec inducūt ī corpe caliditatē aut frigiditatē & pro itellektu am-
pliori sciētiū est q̄ fcdm Aui. ii. can. trac. i. c. iii. octo funt ueri fapo-
res q̄ fequunt̄ inlipidū: & funt dulcedo: amaritudo: acuitas: falfedo:
acetofitas ponticitas: ftipticitas: & unctuoſitas: enumerādo tñ ī pī-
dirā ē pro fapore ficut textus facit hoc: tūc funt nouē fapores & ca-
piē hic fapor pro oī eo q̄ gūftu iudicat̄ & iter iftos fapores tres fūt
calidi ut dicit hic rex. f. falfus amarus & acut⁹: & fcdm Aui. lo. p̄all.
Acutū est calidus: deinde amarus: & deinde falfum: qm̄ acutū est for-
tius ad refoluēdū incidēdū & abftergēdū quā amarus: & inde falfū ē
ficut amarus cōfractū cū humiditate frigida. Et tres de iftis faporib⁹
funt frigidi. f. acetofus ftipās. i. ftipticus & ponticus. Ponticus tñ ce-
teris frigidior deinde ftipticus: & poſtea acetofus & pp̄ ifd̄ ī oībus
fructibus q̄ dulcefcūt prius est ponticitas uchemētis in frigidatiōis
deinde poſtq̄ p̄ calorē ſolis digeftiuū aliquo mō digefti fūt fructus
appet in eis ftipticitas: & deinde declināt ad acetofitatē ficut agreſta
& poſtea dulcefcūt: & licet acetofum fit min⁹ frigidū q̄ ftipticū: tñ
pp̄ ſui ſubtilitatē & penerrationē ī pluribus est maioris ifrigidatio-
nis. Et fcdm Aui. loco p̄all. Ponticū & ftipticū funt ī fapore p̄pinq̄:
ſed ftipticū nō cōtrahit linguā niſi quo ad ſupficiē apparētē: ſed pō-
ticū cōtrahit & exaſpat qd̄ appet ī lingua. f. ſupficiē: & occultū. f. in-
teriora eius: & tres de iftis faporibus funt tpati. i. nō excedētis calidi-
tatis uel frigiditatis: ficut dulcis: unctuosus: & inlipidus. Licet. n. dul-

ce sit calidū: tñ ī eo nō appet fortitudo caliditatis: sicut dicit Rasis
in almā. Et est sciēdū ulterius qđ unicuiq; sapore pprie debent op
ationes: ut uolūt Auic. & Rasis locis p̄all. Opationes. n. dulcis scđm
Aui. sunt digestio & lenificatio & multiplicatio nutrimenti: & natu
ra diligit ipsum: & uirtus attractiua attrahit ipm. Et secūdū Rasis
dulce est generatiuū multe colere rubee & opilationū ī epate & sple
ne & flegmōis p̄cipue si p̄dicta mēbra ad hoc fuerint appata. & uē
tris fluxus ex ipso sequit̄ & mollificat stomachū & confert pectori
& pulmonī: corpus īpinguat & augmētū sp̄matis tribuit: opatiōes
uero amari secūdū Aui. sunt absterſio & exasp̄atio. Et secūdū Ra.
amarū calefacit & desiccāt fortiter: cito sanguinē ad aduſtionem &
maliciā pducit: colerā quoq; rubeā & sanguinē augmētāt: opatio ue
ro pontici secūdū Aui. est cōtractio si ponticitas sit debilis: aut ex
p̄ſſio si sit fortis & scđm Rasis ponticū corpus īfrigidat & desiccāt
carnis & sanguinis minorationē facit: si multotiēs aliq; eo utat̄: sto
machū quoq; cōfortat & frequēter uētrē cōstringit: & sanguinē gene
rat melācolicū: opationes uero stiptici scđm Aui. sunt cōtractio: ip̄is
ſatio: iduratio & retētio. Et secūdū Rasis opatiōes eius sūt sicut pō
tici licet debiliores: qā ipse ur̄ cōprehēdere stipticū sub pontico: qā
de stiptico nihil dicit exp̄ſſe: opatiōes uero unctuositatis scđm Aui.
sunt lenificatio lubrificatio & coctio. i. digestio parua. Et scđm Ra.
unctuosū stomachū mollificat & uētris facit fluxū: & facietatē añq;
hō sibi quātitatē sibi necessariā assumat adducit: & calefacit: maxie
tñ febricitantes & hñtes epar & stomachū calidū. Corpus ē hūme
ctat & lenit: ſleuma uero auget: & cognitionē ebetē reddit: & auget
ſomnū. Opationes uero acuti sunt resolutio inciso & putrefactio se
cūdū Aui. & scđm ablutio Rasis. Acutū calorē auget & corp⁹ cito
inflāmat & sanguinē adurit & ipm prius in colerā rubeā mutat: &
postea ī nigrā: opatiōes ſalsi secūdū Aui. sunt absterſio exſiccatio &

phibitio putrefactiōis: & scđm Rasis dicte sunt in tex. imediete p̄ce-
denti: Opatioēs uero acetose sunt secūdū Aui. infrigidatio & icisio:
Et scđm Ra. acetosū colerā rubeā & sanguinē reprimīt & uētrē strī-
git si stomach⁹ & itestina mūda fuerint. Si aut̄ fleumatis ī eis fuerit
multitudo uētris facit fluxū & corp⁹ ifrigidat: uirtutē quoq; dige-
stiuā debilitat & pprie ī epate. Neruis uero & neruosis mēbris nocu-
mētū affert & corp⁹ desiccāt: uirtutē aut̄ appetitiuā excitat: De opa-
tionibus uero ispidi dicit Ra. q̄ aliqd̄ est ispidū qđ magis nutrit. s.
qđ eq̄lirati magis uicinū est: aliud est qđ tpate calefacit: & aliud qđ
tpate infrigidat: & si cū ipso fuerit multa humiditas humectabit: si
uero siccū fuerit desiccabit.

Bis duo uipa facit: mundat dētes: dat acutū   Hic ponunt̄. iiii.
Visum: q̄ minus est implet: minuit & abūdat   iuuamēta uipe. Pri-
mū est q̄ uipa mū-
dat dentes. Cuius cā est: quia pp panē diutius inherētē dentibus q̄
uinū solū sine pane: limositas illa dentibus adherēs a qua dentes lu-
rididicunt̄: a uino melius cōsumit̄ & abstergit̄. Secūdū ē qđ acuit
uisum quia phibet malos fumos ad cerebrū ascēdere qui offusca-
rēt: spūs uisuos p̄ eorū imixtionē: & istud facit ex eo: q̄a digerit ma-
terias malas ī stomacho existētes. Tertiū ē qđ min⁹ digestū facit di-
geri: q̄a facit clausiōē orificiī stōachi & cōfortat digestionē. Quar-
tū ē q̄ supflue digestū ad mediū reducit̄: et totū istud maxie uerita-
tē hēt de uipa panis cū uino: dūmō panis primo assatus sit: aut su-
pra prunas exsiccat⁹.

Omnibus assuetā iubeo seruare dietam.   Hic ponunt̄ aliq̄ do-
Approbo sic esse: nisi sit mutare necesse.   cumēta: quorū. Primū ē
Est Ipocras testis: qm̄ sequit̄ mala pestis.   qđ oībus bonū ē seruār
Fortior est metha medicine certa dieta: dietā cōsuetā: et p̄ dietā
Quā si n̄ curas fatue regis et male curas   intelligit̄ administratio

cibi & potus: & rō huius documēti est: q̄a trāsgressio a cōsuetudinē nocet nocumēto magno: cōsuetudo. n. est altera natura: sicut igit̄ naturā custodire oportet: sic & cōsuetudinē: & spāl̄ si cōsuetudo fuerit laudabilis. Et sicut oportet seruare cōsuetā administrationē cibi & potus: ita ēt oportet seruare cōsuetudinē ī aliis rebus nō naturalibus pp̄ eādē orōnē. Vñ si aliq̄s fuerit cōsuetus multū laborare: & uelit hāc cōsuetudinē omittēre & ī ocio uiuere uel multo minus laborare uel aliā spēm laboris assumere & aliud tēpus uel aliū modū pculdubio multū ex hoc debilitat̄. Et si s̄r itelligit̄ ī cibis & potibus somno & uigiliis & euacuationibus & aīe accidētibus. In oībus. n. multū obseruāda est cōsuetudo si sit laudabilis uel par̄ laudabilis uel indifferēs ī bonitate & malicia respectu huius ad qd̄ debet fieri pmutatio. Et circa istud sciēdū est qd̄ assueti exercitare uel labore qbusdā laboribus cōsuetis: dato q̄ tales sint debiles uel senes minus ledunt̄ & fortius laborāt quā si eēnt iuuenes ī cōsueti: & istud uult Ipo. ii. ampho. dicēs. Assueti assuetos si r̄re labores: & si fuerint ibi ex cilles aut senes ī cōsuetis fortibus & iuuenibus facilius ferūt. Et rō est: q̄a isti hēnt maiorē inclinationē & cōsuetudinē ad istos labores: nā cōsuetudo prius habita leuior est ut dī ī cōmēto p̄dicti ampho. Et ista est cā q̄re uidemus hoīes debiles: ut senes q̄ ex consuetudine aliqñ exercēt opus mechanicū facere aliq̄ q̄ facere non possent eius fortiores & iuniores: aut minus ab eis ledunt̄: sicut uidemus moli- torē debilē facilius saccū eleuare quā eo fortiorē: & fabrū antiquū minus ledi malleatione quā iuuenē fortē nō cōsuetū. Secūdū documētū est qd̄ mala pestis. i. magnū nocumētū sequit̄ ex pmutatione diete cōsuetē: ut uult Ipo. Nisi fuerit necesse eā pmutare. Est aut̄ necessariū eā pmutare. Primo qñ est illa laudabilis: sic qd̄ ex ea pueniret̄ ad pessimas egritudines: sicut cōsuetudo comedēdi malos cibos ī fine ex necessitate pducētes ad malas egritudines. Talē. n. cōsuetuz

dinē & siſes neceſſe eſt corrigere & pmutare uſ totaliter uel ſaltē in
fra terminos latitudinis earū ſed hoc debet fieri paulatī & ſcđm quē
dā ordinē nā oīs ſubita mutatio uehemēter nocet & ſpālī a cōſuetō
ad incoſuetū. Secūdo neceſſe eſt eā pmutare ut aliq̄s minus ledaſ
ex incoſuetā ſi poſtea ad eā ſe trāſtulerit ſi. n. q̄s ad oēm dietā ſe aſ
ſueſcat minus ab oī ledeſ cū ſe ad eā trāſtulerit. Et iſtud ē itelligē
dū eſt in aliis rebus nō naturalibus. Et iſtud eſt qđ dicit Ipo. ii. am
pho. Ex multo tpe cōſuetā & ſic fuerint deteriora incoſuetis minus
moleſtare cōſucuerūt oportet igit̄ ad nō cōſuetā trāſmutare & cir
ca iſtud eſt ſciēdū qđ q̄ſq̄ debet ſibi cauere ne unius rei quātūcūq̄
bona ſit ſibi cōſuetudinē faciat q̄ ipm ſeruare ſit neceſſariū. Verbi
grā: ſq̄s uno cibo cōſueto ſemp utat̄: uel aliquo potu: uſ totaliter ab
eis abſtineat: uel dormire uel moueri uel coire totaliter aſueſcat: ad
hoc grauiter aſtringit̄: maximū enī incurret nocumētū ſi iterdū ab
eiſdē oportet abſtinere: ſic igit̄ qđlibet corpus ſe diſponere debet ut
calorē & frigus pati poſſit & ad motiōes & ad q̄libet nutriētia apt⁹
reddat̄: & ut ſomni & uigiliarū horas: māſiones: & domos lectos &
indumēta ſine leſione pmutare poſſit. Quod qđ poterit fieri ſi cō
ſuetudo nō obſeruet̄ ad unguē: ſed interdū ad icōſuetā trāſeamus:
Oportet igit̄ ad incoſuetā aliqn pmutare: & iſtud uult Raſis. iiii. al
mā. c. de cōſeruatiōe cōſuetudinē. Tertiū documentū eſt qđ fortior
& potior metha in medicādo egrū eſt adminiſtrare dietā certā: quā
ſi medicus nō curauerit: & aliā indebitā adminiſtrauerit fatue regit
egrū & male eū curat: & circa iſtud ē ſciēdū qđ triplex eſt dieta. ſ.
groſſa: q̄ eſt q̄ſi dieta ſanorū: & tenuiſſima: q̄ eſt nihil dare uel q̄n: &
media: q̄ abſolute tenuis dī: & iſta diuidit̄ i dietā tenuē declināre ad
latus groſſe: ſicut aq̄ carnis oua ſorbilia: & pulli parui: & declināre
ad tenuiſſimā: ſicut aq̄ ordeī: mellicratū: & uinū granatorū: & mediā
q̄ certa noīat̄: ut priſana nō colata: & extremitates pulloꝝ: & iſta die

ta certa in pluribus cōuenit egritudinibus: nō tñ in oibus: nō. n. cō/
uenit ī egritudinibus longis: qā in talibus oportet uirtutē longo tpe
eē aīquā pueniat ad uictoriā: & uirtus cū diēta certo tpe nō posset
pdurare sine magna debilitate: oportet ergo ī tali egritudine cibū in
grossare: sīlīr nō cōuenit in acutissimis egritudinibus. s. in illis q̄ ter/
minant ī q̄rto die uel aī: qā in talibus cōuenit diēta tenuissima: ut
uult Ipo. i. ampho. ibi. ad ultimas egritudines ultime curationes ad
perfectionē sunt potētes.

In isto tex. ponū Q uale qd & qñ: quātū quotiens ubi dando
tur sex a medico cō Istā notare cibo debet medicus dietando
siderāda in admini/

stratione diēte. Primū est q̄le. i. cuius q̄litates debet eē cib⁹: qā ī egrī/
tudine calida debemus egrū dietare frigido cibo: & ī frigida calido:
in humida sicco: in sicca humido. Verūtñ qā naturalis cōplexio diē/
ta sibi sīlīr cōseruari debet: ut uult Gal. in tegni: ibi: calidiora calidio/
ribus īdigēt adiutoriis: frigidiora frigidioribus & c. Secūdū ē qd. i.
cuius substātie debet eē cibus: qā athlete & rusti fortibus exercitiis
suppositi debēt dietari cibo grosso: quia ī eis uis digestiua est fortis:
& sic nō debēt ut cibis subtilibus: ut pullis: caponibus: carnibus ui/
tulinis seu edinis: quia iste carnes ī eis adurerent: aut nimis cito di/
gererent: q̄re necesse eēt eis sepe comedere: nobiles uero & ī ocio ui/
uētes debēt uti diēta subtilis substātie: quia ī eis uirtus digestiua est
debilis: nō potēs ī grossos cibos: cuiusmodi sūt carnes porcine false
& bouine: pisces sole exsiccati: sīlīr ī egris: egrotātes egritudinib⁹ acu/
tis debēt uti subtiliori diēta quā egrotātes egritudinibus cronicis. i.
longis sicut quartanis. Tertiū est qñ. i. quo tpe diēta debet dari: quia
in sanis maxie debet attēdi cōsuetudo. Vñ ī estate hoīes surgētes &
cōsueti bis solū ī diē comedere: debēt comedere hora. x. uel modicū
aī & nō expectare mediū diei pp nimiū diei calorē: sīlīr debēt cena

re hora.vi.uel modicū post:ī hyeme uero debēt prādere hora.xi.ue
.xii.pp longitudinē somni:& deinde cenare hora.vii.uel modicum
post:& maxime seruāda est cōsuetudo:ī egris uero ēt cōsiderādū est
t̄ps:quia in febribus in paroxismo uel statī añ paroxismū uel statī
post:nō est dāda dieta:quia si statī añ paroxismū uel in paroxismo
det:natura diuertit a digestionē materie febris:p hoc qđ debet di/
gestionē cibi eē itēta:& nō debet dari statī post paroxismū:quia uir/
tus adhuc multū debilitata est ex paroxismo īmediate pcedēti:de/
bet igit dari dieta añ paroxismū tāto tpe qđ possit digeri añ aduē/
tū paroxismi:uel debet dari aliquo tpe post paroxismū:& hoc ē ue/
rū nisi timeat magna debilitas uirtutis:tūc.n.dādus est cibus quo/
cūq; tpe:accidētibus.n.uirtutē dissoluētibus cibus illico dādus est:
ut uult Gal.in cō.illius ampho.i.pti.cōtēplari aut oportet. Quartū
est quātū.i.quātitas cibi sumēdi:quia ut dictū est prius:quātitas ci/
bi estate comedēdi pro qualibet uice debet eē pauca:quia calor natu/
ralis tūc debilis est pp nimias resolutiōes:ī hyeme uero cib⁹ una ui/
ce sumēdus debet eē multus:quia uirtus digestiua tūc fortis est cū
calor naturalis sit unīus pp frīgus circūstās ut dictū ē pri⁹ ibi. Tpi
bus ueris. Quintū est quotiēs.i.quotiēs ī die fit cibus dādus:quia ī
estate debet sepi⁹ dari q̄ ī hyeme:autūno uel uere licet modicū pro
qualibet uice:ut ēt pri⁹ dictū ē:sifr uirtute digestiua existēte debili
sepe & modicū de cibo est dādū:uirtute uero existēte forti:pōt mul/
tū dari & paucis uicibus. Sextū est ubi.i.ī quo loco:quia cib⁹ nō ē
sumēd⁹ ī loco frigido mltū:nec mltū calido sed magis ī loco tpatō

In hoc tex.autor di

Ius caulis soluit:cuius substātia stringit	cit tria. Primū ē qđ ius
Vtraq; quādo dat uenter laxare paratur	caulis.i.aqua & maxie
	prie ebulitiōis caulium
si buliant soluit uētrē:cuius cā est iga in foliis & ptibus exteriorib⁹	

cauliū est uirtus qđā nitrosa absterſiua debilitet inherēs & facile se
parabilis p modicā decoctionē siue ebullitionē q̄ sparsa p aquā ip/
sam laxatiuā reddit & hinc ē qđ priā aq̄ decoctiōis caulū magis
laxat quā secūda qā ista uirtus nitrosa absterſiua p primā decoctio
nē plurimū sepat. Secūdū qđ dicit est qđ substantia cauliū & hoc
post decoctionē eorū stringit uētrē & cā est iqa oīs uirtus q̄ laxaret p
decoctionē ab ea ablata est & manet substantia terrea sicca q̄ uentrē
stringit. Tertiū qđ dicit est qđ utraq; simul sūpra. s. aqua decoctiōis
cauliū & substantia eorū laxāt uētrē & rō est iqa uirtus absterſiua &
nitrosa i aq̄ manet i ḡra cuius totū laxat. pro maiori noticia sciēdū ē
primū qđ caules generāt humorē melācolicū & somnia mala malī
sunt stomacho paꝝ nutriūt uisum obtenebrāt somnū iducūt men/
strua & urinā puocat ut pt. m. Auī. ii. cano. & pt. a. Rasī. iii. almā
colligit. Secūdo sciēdū qđ comestio caulis siue decoctiōis siue semī
nis eiꝝ phibet & retardat ebrietatē ut uī inuere Arist. iii. pt. i. pbleu
ma. q̄rēs p qđ caulis soluit crapulā. Et idē uolūt Ra. & Auic. locis
p̄alī. Cuius cā pōt eē ista scđm aliquos iqa p comestione caulis ele/
uant fumi ualde grossi i grossantes fumositates uini i q̄ i grossitate ipe
diunt penetrare ad cerebrū p eorū grossitudinē. Philo. uero pbleu
mate p̄dicto aliā dat cām istā. s. qā qđ trahit humidū uinosū ad se
ac a corpe repellit & corpus i frigidat i curat crapulā sed caulis ē hu/
iusmodi ergo curat crapulā. Qđ aut caulis sit hmōi pbat iqa p suc
cū caulis q est diureticus trahunt humiditates uinose indigēte a to
to corpe & in uesicā deferunt & p substantiā eius frigidā stipticā &
terreā i stomacho relictā nō potēt penetrare i frigidat totū corpus.
Et p cōsequēs curat crapulā hoc mō qm̄ supfluitates subtiles q̄ non
pōtērāt deorsum tēdere p caliditatē uini mouēt eas ad supiora ut
ad cerebrū ferunt replelle deorsum & uirtute succi trahunt ad ue/
sicā. Est. n. diureticus & menstruorū puocatiuus ut dictū est.

Dixerunt malua ueteres quia molliat aluu

Malue radices rase dedere feces.

Vuuluam mouerunt & fluxu sepe dederunt.

DE MALVA

ua mollificat uentre: quia est unum de remollitiuis. Sunt. n. quattuor remollitiua. s. malua: bis malua: braca ursina & mercurialis: ex quibus coniter fit clistere lenitiuum & mollificatiuum quod ualet ad fecum induratum educationem. Et est duplex malua: quidam. n. est hinc sanguineos flores: & alia hinc albos flores. Et in ista est maior proprietas mollificandi quam in prima. Secundus effectus est quod radices malue abraase educunt feces: & hoc est quoniam ex ipsis fiunt suppositoria sicut solent fieri de radice mercurialis. Tertius effectus malue est quod facit fluxum menstrui in mulieribus: & hoc est propter nimiam eius humectationem & lubricationem: quod uene misticis facilius a sanguine acuto fundunt. Et dicit platearius quod certo expi

De Menta

Mentitur menta si sit depellere lenta

Ventris lubricos stomachi uermesque nocuos

Hic ponunt. iiii.

pprietates siue effe

ctus malue: quorum:

Primus est quod mal

mento menstrua puocat.

Hic autor ponit

unum documentum de

menta dicentes: quod menta non debet denotari hoc nomine menta si non habeat uim statim auferendi uermes ventris & stomachi. Menta. n. magne & fortis est aromaticitatis & magne amaritudinis: & ideo quemadmodum absinthium uermes interficit sic & menta. Et debet dari decoctio eius sicut & ab absinthio & non subia. Aduertendum tamen quia multum calida est & sicca sanguinem adures non competit uia cibi in regimine sanitatis: bene tamen conuenit uia medicine: quia stomachum confortat & ipsum calefacit & sedat singultum & digerit: & prohibet uomitum fleumaticum & sanguineum: & ad coitum incitat propter inflationem quam est in ipsa & humiditatem ortolanam: & prohibet sputum sanguinis & confert ad morsum canis rabiosi: & est propria ad illud: & si frustra ipsius in lacte dimittunt non caseat: ut colligitur ex Auic. ii. cano. c. de menta.

In hoc tex. autor
principalr tria facit.
Primo inuit magnā
utilitatē saluie q̄rēs
p modū dubii. Cur
hō moriat̄ ī cuius or
to crescit saluia: ad
hoc r̄ndet̄ in secūdo
uersu sic q̄ nulla est

medicina crescēs ī ortis q̄ phibeat mortē q̄uis ī ortis bñ crescat me
dicina phibēs putrefactionē corpis & humiditatē naturalē defen/
dēs ne cito dissoluat̄: & istud inuit Aui. in. i. c. singulari dicēs: & ars
qdē sanitatē custodiens nō est ars q̄ a morte securos nos faciat neq̄
corpus ab extrinsecis nocumentis muniat neq̄ unūqdq̄ corpus ad
ultimā uite longitudinem pducatur q̄ est scđm hoīem absolute: sed de
duabus rebus securitatē p̄bet putrefactiōis penitus phibitiōe & de/
fensiōe humiditatis: ne cito dissoluat̄. Secūdo ponit tres effectus sal
uie: quorū. Primus est q̄ saluia cōfortat neruos: q̄a exsiccat humidi/
tates q̄bus īpediunt̄ & relaxant̄ nerui. Secūsus est q̄ remouet tre/
morē manuū: cuius cā est q̄a cōfortat neruos ut dictū ē. Iā oē cōfor
tās neruorū tremorē remouet: cū tremor causct̄ ex debilitate neruo
rū: & p̄pterea senes aliqui & uetule spāl̄r īponūt potui: siue cibo eo
rū folia saluie. Tertius est qd̄ remouet febrē acutā. i. īpedit eā ne cō/
tingat cuius cā pōt eē: quia exsiccādo hūores īpedit eorū putrefacti
onē: ad q̄ posset sequi febris acuta. Et pro maiori notitia sciēdū ē q̄
saluia est calida: & sicca: & iō nō multū cōpetit p se uia cibi: quia tñ
īpsa saluia multū cōfortat neruos: hoīes ī sanitate multū utunt̄ sal/
uia dupliciter. Priō quidē cōponendo ex ea uinū saluiatū quo uino
hoīes ī latitudine sanitatis utunt̄: spāl̄r ī principio mense: & cōpetit

DE SALVIA

Cur moritur homo cui saluia crescit in orto
Contra uim mortis nō est medicamē ī ortis
Saluia cōfortat neruos manuūq̄ tremorem
Tollit: & eius ope febris acuta fugit
Saluia castoreū lauendula premula ueris
Nastur: athanasia sanāt paralitica menbra
Saluia saluatrix nature consiliatrix

hmoī uinū paraliticis & epilēticiſ moderate ſūptū:& pcedēti purga
tiōe aīcedētiſ medicīe. Secūdo utunt ſaluia ī ſaliſ:nā excitat appe
titū & ſpāīr cū itōachus fuerit repletus malis hūoribꝫ crudis & idi/
geſtiſ:& ē duplex ſaluia. ſ. dōeſtica:& hēt lata & folia magna. Alia ē
q̄ uulgariter nobiliſ dr̄:& hēt minora & ſtrictiora folia:& apđ medi
cos dr̄ lilifagus. Tertio enūerat autor ſex reſ medicīaleſ ualēteſ ī cu
ratiōe paliiſ:& dr̄ q̄ ſaluia caſtoreū lauēdula p̄mula ueliſ naſturciū
& athanaſia curāt & ſanāt mēbra palitica. i. paliiſ tacta ſiue debilita
ta. De ſaluia aut cā patet ex dictiſ:q̄a ut dcm̄ ē:ſaluia cōfortat ner/
uoſ:q̄ ī paliiſ debilitati ſūt & ēt q̄a ſaluia calida eſt & ſicca cōſumit
materiā fleumaticā ibibitā neruiſ ex q̄ ſūt paliiſ. De caſtor patet:q̄a
caſtoreū eſt maxie cōfortatiuū calefactiuū & exſiccatiuū neruoꝝ:
dicit. n. Aui. ii. can. c. de eo qđ ſubtiliſ & fortiꝫ oī qđ calefacit & ex
ſiccāt:& poſtea dicit q̄ cōfert neruiſ & calefacit & cōfert tremori &
ſpāſmo hūido & ſtupori & paliiſ:& poſtea adhuc ſubdit qđ nō ē ali
qđ magiſ iuuatiuū uetoſitatū aure q̄ ipm cū ex caſtorio accipit q̄tū
eſt lēſ una & diſſoluit ī olco nardio & diſtillat ī eā:plureſ alioſ eſſe
ctꝫ hēt caſtoreū:quos Aui. narrat lo. p̄al. & ē caſtoreū teſticulꝫ cuiuſ
dā aīaliſ marini:q̄ dr̄ caſtor:& olcū de caſtore ēt mltū ualet ī paliiſ
ſicut caſtoreū poſt euacuationē materie:q̄a tūc illā materiā q̄ reſidua
ē cōſūit & neruoſ cōfortat:đ lauēdula ēt patet q̄a ſua aromaticitate
cōfortat neruoſ:& ſua calefactiōe cōſūit materiā paliiſ d̄ p̄mula ue
riſ ēt patet:q̄a ſua aromaticitate & calefactiōe cōfortat neruoſ:et dr̄
p̄mula ueriſ q̄a ē d̄ p̄miſ aromaticiſ ī ueſ creſcētibꝫ:đ naſturcio pa
tet:q̄a naſturciū ē calū & ſiccū ſubtiliatiuū & icifiuū & reſolutiuū
q̄re aufert mām paliiſ:& di. aui. ii. ca. c. d̄ eo q̄ cōfert oī molliſicatōi
neruoꝝ:q̄a calefac & eduē fleūate:et mūdificat neruoſ a fleūate:&
iō cōſulūt medici ut naſturciū ī q̄drageſima edatꝫ p̄p̄ea q̄a cibi q̄dra
geſimaleſ ſūt fleūatici:& ē naſturciū herba cōiſ creſcēſ ī lociſ frigi

diffimis. s. in locis petrosis & aquosis ubi sunt multi fontes: de atha-
nasia uero q̄ alio noīe dī tanacetū: teutonice tente uel reynuaē: patet
q̄a ista herba hēt uirtutē purgādi fleumate & sua caliditate exsiccat
neruos: & hēt uirtutē purgādi uermes & materiā ex q̄ generant: &
iō gallici cōiter ī diebus paschalibus utunt̄ athanasia frixa cū ouis
ad purgādū fleumata ex piscibus ī q̄dragesima generata ex q̄bus fa-
cile generant̄ uermes ī dispositis: & ī fine tex. autor subdit qđ salua
dī q̄si saluatrix nature.

DERVTA

Hic ponit autor	Nobilis est ruta: quia lumina reddit acuta
quattuor effectus ru-	Auxilio rute uir quippe uidebis acute.
te. Primus ē q̄ acuit	Ruta uiris coitū minuit: mulieribus auget
uīsum & pprie suc-	Ruta facit castū: dat lumen. & ingerit astū
cus ei⁹ ut dicit Aui.	Cocta facit ruta de pulicibus loca tuta.
iii. ca. c. de ea: & pri⁹	

dictū est ibi. Allea nux ru. Secūda est q̄ ruta minuit desiderīū coeū
di uiris sed in mulieribus auget: cuius cā pōt eē ista: q̄a ruta sua cali-
ditate & exsiccatione sperma in uiris minorat: qđ subtile ē & aereū:
sed in mulieribus subtiliat & calefacit: q̄a in eis sperma est aquosū
& frigidū: & ergo eas magis ad coitū incitat pp subtiliationē & ca-
lilitatē spermat̄is ex ruta. Tertius effectus eius est q̄ ruta facit astu-
ciā. i. facilē apprehēsiōē & inuētiōē alicuius mediī ī cā subtili: q̄a
pp calefactionē & exsiccationē subtiliat spūs: & sic īgeniū clarificat
Quartus effectus est q̄ decoctio rute effugat pulices: & hoc si ex ea
irroret̄ domus: quia interficit eas secūdū q̄ cōiter dicunt medici &
secūdū Aui. in. iiii. trac. iii. c. de effugatiōe pulicū: qñ aspgit̄ domus
cū infusione coloquintide salūt pulices & fugiunt: & sūl̄r ex deco-
ctione rubi. Et postea subdit Aui. & dixerūt quidā qñ ponit̄ sāguis
hirci in fouea in domo aggregat̄ pulices apud eū deīde moriunt̄:
& sūl̄r aggregant̄ sup lignū linitū ex adipe erici: & fugiūt ex odo

*Contra
pulices.*

re caulis & folioꝝ oleādri. Et secūdu aliquos nihil magis deiectiuū
est pulicū q̄ res fortis odoris & ergo ruta ualet mēta mētastrū lupu
lus & sup oīa feces uel urina eq̄. Itē domus irrorata ex decoctione
seminis rape occidit pulices. Et si fumigent domus ex cornu tauri
no fugiēt pulices. Pro captione tñ earū nihil melius est quā imposi
tio pauci bombicis in lecto quia in illo aggregantur.

DE CEPIS

De cepis medici nō cōsentire uidentur.

Colericis non esse bonas dicit Galienus

Fleumaticis uero multū docet esse salubres

Presertim stomacho pulcrūq̄ creare colorē

Contritīs cepis loca denudata capillis

Sepe fricās poteris capitis reparare decorē

Hic loquitur autor

de cepis & dicit. v.

Primū est qđ medi

ci dissentiūt nature

ceparū q̄ aliquibus uī

qđ cepe bone sunt

fleumaticis aliq̄ ue

ro qđ eis nō ualent

sicut forsan Ra. uult quia dicit eas. iii. almā. generā humores sup

fluos ī stomacho & fleumaticos. Secūdu ē qđ Gal. dicit cepas mul

tū obesse colericis cuius cā est quia ut dicit Auic. ii. cano. c. de cepe

Cepe est calidū ī tertio & ergo nocet calidis ut sunt colerici. Tertiū

est qđ cepe multū ualēt fleumaticis quia snnt calide incisive subti

liatiue absterſiue & apitiue q̄re fleumaticos humores & uiscosos in

fleumaticis multiplicatos digerūt incidūt subtiliant & abstergunt.

Quartū est qđ cepe ualēt stomacho quia mūdificāt ipm a fleuma

tibus & ipm calefaciūt. Et ergo dicit Auī. loco p̄all. qđ istud qđ ex

cepe comedit pp suā caliditatē cōfortat stomachū debile & pp istd

etiā decorāt colorē faciei quia nō est possibile colorē faciei esse uiui

dū stomacho existente multū fleumatico aut repleto malis humori

bus crudis & fleumaticis. Quintū est qđ loca depilata. i. loca pilis

priuata: pilos siue crines recuperant si cōterant cepe cocte & ex eis fri

cent loca depilata & istud uerū est qñ depilatio accidit pp opilatio

nē pororū & corruptionē materie sub cute: quia cepe apiūt poros & resoluūt materiā malā que sub cute est & bonā ad locū attrahunt. Et ergo fricatio cū cepis ualet ad alopecia multū: ut uult Aui. ii. ca. .c. alle. & .vii. iiii. c. de cura alopie. Et pp istud infert textus qd capitis decor poterit repari p istā fricationē cū cepis: quia capitis decor pili sūt: pro maiori noticia effectū ceparū sciendū est qd cepe excitant coitū: appetitū puocāt: faciē rubificant: cū melle uerrucas eradicāt: sitim faciūt: intellectui nocēt: quia humorē malū grossū generāt saluā multiplicāt: & succus earū cōfert aq̄ descēdēti in oculū: & abstergit uisum: sicut colligit ex Aui. ii. can. c. alle. Sciendū ulterius qd cepe trite cū melle & aceto cōferūt morsui canis rabidi: & ergo quidā supaddūt textui pcedēti istos duos uersus.

Appositas phibent morsus curare caninos:

Si trite cū melle prius fuerint & aceto.

Et de isto ēt prius dictū est ibi. Allea nux ruta.

Hic autor duo fa

DE SINAPIS

cit. Primo ponit cōplexionē ipsius grani sinapis dicēs: qd

Est modicū granū ficcū calidūq; sinapis

Dat lacrimas purgatq; caput: tollitq; uenenū

granū sinapis est modicū granū calidū & ficcū: qd uerū est: qā est calidiū & ficcū usq; ad quartū gradū scdm Aui. ii. can. c. de sinapi. Secūdo ponit tres pprietates siue effectus grani sinapis. Prim⁹ effect⁹ est qd cōmouet lachrymas: cuius cā est: qā suā caliditate nimia subtrahit & dissoluit humiditates cerebri: ex quibus tūc pp earū fluxū pueniūt lachryme. Secūdus effectus seminis sinapis est: qd expurgat caput. i. cerebrū mūdificādo & abstergēdo humiditates fleumaticas a capite: expurgat ēt caput naribus ipositū puocādo sternutationē sua mordicatione: & iō iponit naribus appopleticorū: p sternutationē aut expellunt nocumēta cerebri: & sūr semē sinapis sua calidita

te subtilat fleumata:& dissoluit illa q̄ opilāt meatus cerebri ex quo /
rū opilatione sequit̄ appoplexia:& sic relinquit̄ q̄ semē sinapis est
ualde incisiuū fleumatis & cōsumptiuū & mondificatiuū. Tertius
effectus est tollit uenenū:& istud cōcordat cū dicto Aui.loco p̄all.s.
qd̄ fugiunt ex fumo eius uermes uenenosi.

DE VIOLE

Crapula discutit̄ capitis dolor atq; grauedo
Purpureā dicunt uiolā curare caducos.

Hic ponunt̄ tres
pprietates siue effe-
ctus uiole. Prim⁹ ef-
fectus ē: q̄ uiola hēt
propriatē. sedandi

ebrietatē: cuius cā pōt esse: quia uiola odorē hēt tpatū atq; suauē:&
talis maxime est cōfortatiuus cerebri: forte. n. cerebrū nō patit̄ cito
ebrietatē: sed debile:& ēt uiola est frigida q̄re cerebrū infrigidat:&
sic ineptificat ipm ad recipiēdū fumū calidū. Secūdus effectus eius
est: qd̄ uiola est sedatiua doloris capitis atq; grauedinis:& istud ē ue-
rū de dolore capitis ex calida cā: ut uult Auic. ii. cano. c. de uiola:&
sifr Ra. iii. almā. & Me. Et rō est: quia uiola est frigida:& sic repu-
gnat cause calide. Tertius est: q̄ uiola dī curare caducos inde ē: epi-
lenticos:& dī notāter ī textu: dicūt: quia cōes auctores nō attribuūt
istū effectū uiole:& ergo si iste effectus cōueniat uiole: cā ei⁹ pōt eē:
quia pp aromaticitatē uiole cerebrū cōfortat̄: quo existente forti a-
modicis nocumētis nō ledit̄:& p cōsequēs ēt nō incurrit epilēsiā: q̄
dī parua appoplexia ex opilatiōe neruorū sensatiuorū constringens.

DE VRTICA

Egris dat somnū. uomitū quoq; tollit ad usū
Compeffit tussim ueterē: colicisq; medetur
Pellit pulmonis frigus uētrisq; tumorem
Omnibus & morbis subueniet articulorum

Hic ponunt̄ se-
ptē effectus urtice:
quorū. Primus est: q̄
urtica dat egris som-
nū: q̄a ē subtiliatiua
& icisiua & abster.

ua fleumatis & grossiorū hūorū naturā grauantiū & sōnū īpediētiū:

Secūdus effectus eius est q̄ tollit uomitū & usum uomitus & rō ē: q̄a uomitus & nausea multū accidūt ex humore uisoso cuius urtica est incisua. Tertiū est qđ urtica sedat tussim antiq̄ & maxie mel in quo tpata fuerint semina urtice q̄a urtica de pectore fleuma expellit uisosū scđm Ra.iii.almā. & sifr eius semina cū maxie sint incisua abstersiua & subtiliatiua & dicit Aui.ii.can.c.de urtica q̄ cū bibit cū aq̄ ordeī mūdificat pectus & qñ decoquunt folia eius ī aq̄ ordeī educit humores grossos qui sunt ī pectore sed eius semē ē fortius. Quartus est q̄ cōuenit colicis. i. colicā patiētibus q̄a urtica est incisua subtiliatiua resolutiua & abstersiua humiditatis fleumatice aut uēositatis grosse ex qbus puēit collica plurimū & ē colica egritudo dolorosa ī ītestino dicto colō sicut iliaca egritudo dolorosa ī ītestino dicto yliō. Quintus est qđ urtica pellit frigus pulmonis & hoc pp̄ sui caliditatē. Sextus est qđ urtica ē sedatiua tumoris uētris q̄a resolutiua est uēositatis ex q̄ ut plurimū fit tumor uentris: Septimus est qđ urtica subuenit doloribus articuloꝝ. i. iuncturaꝝ sicut artetice sciaticę & podagre. Et hoc ueꝝ est qñ pueniūt a materia frigida fleumatica grossa cuius cā est q̄a urtica ē calefactiua īcisua subtiliatiua materie fleumatice grosse & pp̄ istos effectus secūdū Aui.ii.cano.c.de urtica excitat coitū pp̄rie semen eius cū uino & apit orificiū mīicis & soluendo educit fleuma & humorē crudū sua abstersiōe & nō cū uirtute solutiua q̄ sit ī ipsa. Ne tñ aliq̄ ī gutture ex urtica aut eius semine ledat bonū est q̄ post eius sumptio nē bibat aliquid de oleo rosaceo & est urtica calida ī principio tertii gradus & sicca ī secūdo scđm Aui. loco p̄alē.

DE ISOPO.

Isopus est herba purgans a pectore fleuma
Ad pulmonis opus cū melle coquat yfopus
Vultibus eximiū fertur reparare colorem

Hic ponunt effe

ctus yfopi quorum.
Primus ē q̄ yfopus
purgat fleuma a pe /

ctore: Cuius cā: est q̄a yſopus eſt herba calida & ſicca ī tertio: multū
abſterſiua diſſolutiua & cōſumptiua humiditatis ſcumatice & hēt
reſpectū ſingularē ſup ptes pectoris & p̄terea ypoſus. p̄p̄iſſime dī
purgare ſleuma a pectore. Secūduſ effectus eſt q̄ ēt ualeat ad purgā
dū pulmonē a ſleumate: eadē de cā. Et p̄p̄ie ſi coquat̄ cū melle: q̄a
mel ēt abſterſiuū & abſterſione mellis augmētāť abſterſio yſopi &
iſtud idē uult Aui. ii. ca. c. de yſopo. dicēs q̄ yſop⁹ cōfert pectori &
pulmoni patiētibus ad iſnia ī tuſſi antiq̄: & eius decoctio cū ſicubus
& melle ſiſr. Tertiūſ effectus eſt qđ facit bonū colorē faciei: & iſtud
etiā uult Aui. loco p̄all. dicēs q̄ eius potus efficit colorē bonū. Et p̄p̄
iſtos effectus ſoluēdo educit ſleuma & uermes: ut uult Aui. ibidē: &
ſcdm Plateariū uinū decoctionis eius matricē mūdicat a ſupfluis

DE CERIFOLIO.

humoribus & abſtergit:

Suppoſitū cācris tritū cū melle medetur	Hic ponunt̄. iiii.
Cum uino potū poterit ſeparare dolorem	effectus cerifolii. Pri
Sepe ſolet uomitū uentrēq̄ tenere ſolutum	mus eſt: q̄ cerifoliū
	tritū cū melle & ſup
poſitū cācro curat ip̄m: & iſtud idē dicit Pla. c. de cerifolio: & ē cā	
cer apoſtema mellācolicū corrodeſ ptes corpis tā carnoſas quā ner	
uoſas: & dī cācer q̄a pcedere uī ut cācri. Secūduſ effectus eſt: q̄ ce	
rifoliū bibitū cū uino abſcindit dolorē uētris: cuius cā eſt: q̄a uētris	
inflationē de groſſa uētoſitate ex q̄ puenit: dolorē mitigat: cū ſtoma	
chi uētoſitatē & oīum uiſcere ſoluit & opilationē apit: & ad hoc ēt	
coadiuuat uinū. Tertiūſ effectus eſt: q̄ cerifoliū cedat uomitum &	
fluxū uētris: cuius cā eſt: quia cū cerifoliū calidū eſt in tertio gradu	
& ſiccū in ſecūdo materiā illā digcrit & exſicat: ex qua puenit uomi	
tus & iſtud maxie uex ē qñ uomit⁹ aut ſolutio uētris pueniūt a ma	
teria frigida ſcūatica: & p̄ter iſtos effect⁹ puocat urinā & mēſtrua	
& ſoluit dolorē lateris: renū: & ueſice: & p̄cipue datū cū mellicrato:	

Hic ponūt duo

effectus enule cāpa
nei quorū. Primus est
qd enula cāpana cō
fortat p̄cordia. i. ori

ficiū stomachi qd p̄prie p̄cordiū dī siue mēbra spūalia. i. mēbra an
helitus: q̄ uicina sunt cordi: & spāl̄r radix eius. Q uod aut confortet
orificiū stomachi patet: q̄a cū radix enule sit odorifera cōfortat mē
bra neruosa: orificiū aut stomachi mēbrū neruosum est. Q d aut cō
fortet mēbra spūalia patet q̄a uinū factū ex enula qd uocat uinū
enulatū mūdificat pectus & pulmonē. ut uult Aui. ii. can. c. de enula
& enula etiā scdm ipm ibidē deglutita cū melle adiuuat ad expuē/
dū: & est ex eis q̄ letificāt & cōfortāt cor. Secundus effectus est qd
succus enule cū succo rute maxime ualet ruptis. i. patiētibus ruptu
rā siue descensū itestinoꝝ ad bursam testiculoꝝ: & hoc maxime qn̄
ruptura est pp uētositatē: q̄a illa dissoluūt succus rute & enule: & p̄
ter istos effectus enula bona est stomacho malis humoribus repleto
& apit opilationes epatis & splenis: ut uult Ra. iii. almā. & cōfert oī/
bus lesionibus & doloribus frigidis & cōmotionibus uentositatū &
inflationis: secundū Aui. loco preallegato.

Hic ponūt duo

effect⁹ pulegii quo/
rum. Primus est: qd
pulegiū & principa

liter aq̄ eius sūpta cū uino purgat colerā nigrā. Secūsus est: q̄ pu/
legiū hēt p̄prietatē curadi podagrā ueterē: ex quo hēt p̄prietatē li/
quesfaciēdi & dissoluēdi fleuma ex quo podagra sepius generari so
let: & circa istud est notādū qd ut dicit. Pla. pulegiū ē cōlim & siccū
in tertio gradu. subtilē hēt substātiā uirtutē hēt cōfortatiuā ex aro/

DE ENVLA

Enula campana reddit precordia sana
Cum succo rute si succus sumitur huius
Affirmant ruptis nil esse salubrius istis.

DE PVLEGIO

Cum uino colerā nigrā potata repellit
Sic dicunt ueterē sumptū curare podagrā

maticitate:apitiuā ex substātia & q̄litate:attractiuā ex ignea substā
tia uł natura cōsūptiuā ex calore & siccitate:& solū uinū decoctiōis
ei⁹ ualet cōtra dolorē stōachi & ītestinorū ex frigiditate uł uētositate

DE NASTURCIO

Hic ponūt .iii. ef

Illius succo crines retinere fluentes.

fectus nasturcii:quo

Allitus asseritur dentibꝫ curare dolorem

rū. Primus ē: qꝫ na

Et squamas succus sanat cū melle punctus

sturciū hēt p̄prietatē

retinēdi crines de

fluētes:& hoc si caput unguat cū succo eius:uł si aq̄ uł succus ei⁹ bi
bat & hūc effectū tāgit Aui.ii.ca.c.de nasturcio dicēs. Retinet ca
pillos capitis cadentes bibitū & linitū. Scds eius effectus ē: qꝫ curat
dolorē dētiū:& hoc maxie ex cā frigida: qꝫ nasturciū ē icisiuū reso
lutiū & calefactiuū: ut patuit prius ibi. Cur morit hō. Tertius effe
ctus eius qꝫ succus ei⁹ hēt p̄prietatē curādi squamas pelli adherētes:
qñ sumit cū melle:& ex eo linit locus:& cā ē qꝫ tales squame gene
rant ex fleumate falso. Nasturciū aut: ut p̄dictū est: oē fleuma pur
gat:& ergo p̄ intus sūptū p̄hibet cām squamarū:& ab exteri⁹ linitū
sua absterfiōe eas abstergit:& maxie cū melle: qꝫ hoc ē absterfiuū ē
& sic iuuat absterfiōē nasturcii:& p̄ter istos effectus nasturciū exsi
cat putredinē uacuitatis uētris: mūdificat pulmonē:& cōfert asma
ti:& ī medicis asmatas ponit p̄ illud qꝫ est ī ip̄o de icisiōe & subti
liariōe: calefacit stomachū & epar & cōfert grossicie splēis:& p̄prie
qñ ex eo fit emplastrū cū melle & facit euomere colerā:& educit cā
solutiōe: augmētū efficit ī coitu:& soluēdo educit uerimes:& puocat

DE CELIDONIA

mēstrua ut uult Aui.ii.ca.lo. p̄all.

Cecatis pullis hac lumina mater yrondo

Hic ponit unū

Plinius ut scribit: quāuis sint cruta reddit.

notabile de celido

nia:& est qd qñ pulli yrūdinis excecati fuerint tunc mī affert celi
doniā & cū ea fricat oculos pulli excecati:& sic uisus restituit:& p

hoc dat innuere autor qđ celidonia maxie cōfortat uisum & istud etiā manifeste patet qđ i medicis ualētibus cōtra debilitatē uisus cōmuniter ponit̃ & est celidonia herba nota glaucū hñs succū tēā aut quare ipsi yrundini data est uirtus cognoscēdi celidoniā plusq̃ aliis auibus pōt eē ista: qđ pulli yrundinis sepius cecitatē patiunt̃ q̃ pulli aliarū auium: qđ feces yrūdinū hēnt uim exsiccatiuā oculorū & sepius patiunt̃ a fecibus matrū: & est sciēdū qđ scđm Platea: celidonia est calida & sicca i tertio gradu. Et ex qualitatibus suis & substātia hēc uirtutē dissoluēdi cōsumēdi & attrahēdi. Et radices eius trite & i uīno decocte ualēt ad purgādū caput & uuluā ab humore frigido & humido: si patiēs fumū p eos recipiat & postea uinū gargarizet.

Hic autor tria di

DE SALICE.

cit de salice. Primū est succus salicis auribus infusus interficat uermes auri:

Auribus infusus uermes succus necat eius
Cortex uerucas in aceto cocta resoluit.
Pomorū succus flos partus destruit eius

istd pōt cōueniē pp stipticitatē & exsiccationē eius & ē hoc sciēdū qđ scđm Aui. ii. ca. c. de salice: nō est aliud magis utilissimū quā succus foliorū eius i cura saniei q̃ currit ex aure. Scđm ē: qđ cortex salicis. i. extrema ps eius i aceto decocta resoluit uerrucas: Aui. uero lo. p. all. dicit qđ eius cinis eradicaat uerrucas linitus cū aceto: & istud est pp uchemētē exsiccationē cineris eius: pro deletiōe tñ uerrucarū: nō ē ali qđ magis abscindēs uerrucas quā fricatio portulace sup uerrucas: & facit hoc portulaca sui pprietate & nō q̃litate scđm Aui. ii. ca. c. de portulaca. Tertiū ē: qđ flos salicis & succus pomorū. i. fructuū ci⁹ nocēt ptui: qđ pp stipticitatē & exsiccationē eorū reddūt ptū difficilē

Hic ponunt aliq

DE CROCI

iuuamta croci quoq
Primū ē qđ croc⁹ cō-

Confortare crocus dicatur letificando.
Mēbraq; defecta cōfortat epar reparando

fortat corpus hūanū letificādo: & circa istud est sciēdū q̄ crocus tā
tā pprietatē hēt letificādi q̄ datus ī maiori q̄titate q̄ debeat iterficir
letificādo siue ridendo. Vñ di. Aui. ii. ca. c. d̄ croco. Tres aurei de ip̄o
iterficiūt letificādo: & ē aureū pōd⁹ dragma unū & semis. Scdm ē
q̄ crocus cōfortat mēbra defecta & principaliter cor. Cōfortat ēt sto
machū pp suā stipticitatē & caliditatē: & eādē cām ēt reparat epar:
& maxime pp stipticitatē: q̄ nō pmitit dissolui epar: nimius tñ usus
eius iducit nauscā & deicit appetitū: & istud inuit Aui. lo. p̄all. di/
cēs: ipse facit nauscā & deicit appetitū: p̄pterea q̄ appositus est ace
tositati q̄ est ī stomacho ex q̄ est appetitus: & p̄ter istos effectus ē fa
ciēs somnū & obtenebrās sensus & cū bibit ī uino inebriat abster
git uisum: & phibet fluxū ad ip̄m: facit anhelitū facilē: & cōfortat ī
strumēta āhelitus: excitat coitū: & puocat urinā: ut uult Aui. lo. p̄all.

DE PORRO

Reddit fecundas permāsum sepe puellas
Isto stillantem poteris retinere cruorem

Hic ponūt duo
iuuamēta porri. Pri
mū est q̄ porx pmā
sum. i. p̄ comestione

eius: Reddit puellas sepe fecūdas. Cuius rō pōt eē: q̄a scdm Aui. ii.
cano. c. de porro: cōfert coartationi m̄icis & duricieī q̄ est in ipsa: q̄
pnt eē īpedimēta cōceptiōis. Scdm ē: q̄ porx abscidit fluxū sāguis
nariū idē uult Aui. lo. p̄all. & plures alii effectus eius dicti sunt pri⁹

DE PIPER

Quod pip est nigrū nō est dissoluere pigrū
Fleumata purgabit digestiuāq̄ iuuabit.
Leuco pip stomacho prodest tussiq̄ dolori
Vtile preueniet motū febrisq̄ rigorem.

ibi. Allea nux ruta;
Hic ponūt mul
ta iuuamenta pipis:
& Primo tria pipis
nigri: quorū. Primū
est: q̄ p pip nigrum

nō est pigrū ī dissoluēdo. i. resoluēdo pp fortē eius caliditatē & siccī
tatē: est. n. calidū & siccū ī q̄rto. Scdm ē: q̄ purgat fleumata: q̄a at/

trahit ex interiori corpe fleuma & ipsum consumit. sicut fleuma in pectore
& stomacho inuiscatum remouet: ipsum calefaciendo subtiliando & dissol-
uendo. Tertiū est: quod est iuuamentū digestiue: & istud patet per Aui. ii.
ca. c. de pipe: dicere quod pip ē digestiuū facies appetitū: & istud maxie
intelligendū de pipe longo: quod est magis cōueniēs digestiōi crudorū hu-
morū quā albū uel nigrū: ut testat Gal. iiii. de regimine sanitatis. c. vii.
Secūdo pōit. v. iuuamēta leucopipis. i. pipis albi quorū. Primū est quod
pip albū cōfortat stomachū & istud patet per Gal. lo. p̄al. dicere quod est
cōfortās stomachū sup̄ alia duo pipa: & idē uult Aui. ii. ca. c. de pipe
dicens: & albū magis cōueniēs est stōacho & uehemētius cōfortat.
Secūdo est: quod pip confert tussī maxie ex materia frigida fleumatica:
quia illā calefacit dissoluit & icidit: & istud uult Aui. lo. p̄al. dicens quod
quādo administrat pip in electuariis est cōueniēs tussī & dolorib⁹ pecto-
ris. Tertiū est: pip albū cōuenit dolori & pōt istud intelligi de dolori-
bus pectoris sicut ex Aui. allegatū est uel de dolore uentoso: tali enī
cōuenit oē pip quia oē pip sui uētositate carminatiuū est uentositatū
& sic educit uentositates: Aui. uero lo. p̄al. dicit pip albū & sicut lon-
gū cōuenire in dolore uētris pungitiuo si bibat cū melle & foliis lau-
ri recentibus. Quartū est: quod utiliter pōt puenire motū febris. i. acces-
sionē siue paroxysmū febris & hoc febris frigide: quia in tali pip aliquo-
mō materiā calefacit & digerit. Quintū est: pip albū ualet in rigore fe-
briū cuius cā est: quia pip sua caliditate cōfortat neruos & materiam
sparsā sup̄ eos cōsumit: & Aui. dicit quod fricādo fit iunctio ex ipso cū
unguento & cōfert rigori: & ista iuuamēta quicquid ēt pōt cōueniri aliis
generibus pipe: ut ex Aui. lo. p̄al. patet & p̄ter istos effectus pip ca-
lefacit neruos & lacertos adeo quod in hoc nō est aliud ei par: mūdicat
pulmonē: puocat nrinā paucū de ipso: sed multū de ipso soluit uen-
trē: ut colligit ex Aui. lo. p̄al. & circa istud sciendū est quod triplex est
pip. s. pip albū: quod dicitur leucopip: pip longū quod dicitur macrop: & pip nigrū

quod dicit' melanopiper:albū dicit' qd' est uiride multū humidū:&
quādo illud est desiccātū aliquātulū ita qd' apparet quedā disconti
nuatio inter eius partes nō tamen sit pfecte maturatū dicit' pip lon
gum:sed qñ est pfecte maturatū tunc dicit' piper nigrum.

DE AUDITVS

Et mox post escam dormire nimisq; moueri.
Ista grauare solent auditus ebrietasq;

Hic tangunt
tria grauedinem
auditus inducen
tia.Primū est im
mediatus somn⁹

post cibū:sumptū:& hoc usq; ad repletionem:cuius cā pōt esse ista:
quia somnus imediate post cibū sumptū facit idigestionem cibor:
cibi autem indigesti grossos ac indigestos fumos procreant:qui sua
grossicie meatus auditus opilant:& etiā spiritus auditionis ingros
sant & pturbant.Secundū est nimius cōmotus post cibū sumptū:
qa talis etiā ipedit digestionem & clausionem debitā orificii stoma
chi.Aliqui tñ textus loco nimishabent minus:& tuuc sensus est qd
nullus motus post cibū sumptū etiā grauat auditū:cuius rō est:qa
tūc orificium stomachi nō ita facile claudit' sicut p paucā deambu
lationem:qua cibi descendunt ad fundū stomachi:iā stomacho non
existente clauso fumi multi ascendunt ad caput grauātes auditum.
Tertium est ebrietas:qa ex ebrietate pcreant' fumi multi & uapores
qui ascendunt ad caput & ad organum auditus:sp̃m eius pturbātes
& auditum grauātes:& nō solum ebrietas inducit nocumentum au
ditui:sed etiā uisui:& oībus sensibus pp eādem cām:ut etiā prius di
ctum est Aui.uerō.iiii.in.c.ii.de cōseruatiōe sanitatis auris etiā dat
tria nocentia auribus:& dicit.& ex eis qdem q̃ nocent auri & reliqs
sensibus sunt fastidium & repletio & pprie somnus sup repletionē:
& est sciendum qd aliqui tex.adhuc hñt istum uersum cōtinentē ad
huc alia iducentia grauedinē auditus:& est iste:balnea sol uomitus

affert repletio clamor|quia ista iducunt et grauedine auditus|maxi
me tñ tinnitū|qa dicit Aui.iii.i.c.de cura tinitus oportet ut oēs iste
uident solē & balneū laboriosū & uomitū & clamorē & repletionē.

Hic tangunt se/

DE MENTV

ptē inducētia tinni/
tū i aure.i.sonū quē
hō uī audir̃ exteri⁹.

Metus:longa fames:uomit⁹:pcussio:casus
Ebrietas:frigus tinnitū causat in aure.

Quorū|Primū ē metus|& scdm alios motusicā est de metu|qa i me
tu spūs & humores mouent̃ ad iteriora.s.uersus cor subito|ex quo
motu facile motus generat̃ uētositasq̃ penetrādo ad organū audi/
tus tinnitū causat. De motu et patet|qa ex motu corporali et cōmo/
uent̃ humores & spūs ex q̃ cōmotiōe etiā generat̃ uētositas facile q̃
ueniēs ad aures tinnitū causat|qa tinnitus causat̃ pp̃ aliq̃ cōmotio/
nē uaporis aut uentositatis circa organū auditus cōmouētū aerem
cōnaturalē i organo auditus existētē.Scdm est longa fames|& rōnē
subiungit Aui.iii.i.c.x.dicens|& illud est pp̃ agitationem cadētē i
humoribus sparsis i corpe q̃escētibus i ipso & cū nō iuenit natura ci
bū aliquē cōuertit̃ ad eos|& resoluit ip̃os & mouet eos. Tertiū ē uo
mitus quia i uomitu q̃ est motus laboriosus mouent̃ maxie humo/
res ad caput|signū cuius oculos & faciē uidemus fieri rubeos|& ui
sus fieri nocumētū|& sic etiā facile mouent̃ i uomitu uapores & uē
tositates ad organū auditus. Quartū est pcussio spe i capite & ma/
xime i aure|cuius cā est|quia ex tali etiā accidit uehemens cōmotio
aeris cōnaturalis i organo auditus existētis qa natura aliquo mēbro
leso imediate mittit ad ip̃m spūm & sanguinē qui sunt istrumenta
nature|ex quibus tūc accidit in aure cōmotio. Quintū est casus|&
maxie supra caput|pp̃ cadē cām q̃ dicta est de pcussione|& etiā ex
casu quocūq; uehemens sit cōmotio humorū i corpe. Sextū est ebrie
tas|cuius cā est|quia i ebrietate caput replet̃ fumis & uaporibus|ex

quibus ad organū auditus uehentibus facile cōmouet aer cōnatura
lis ī organo auditus existens. Septimū est frigus: ex forti. n. frigore
debilitat organū: q̄re ex leui cā facile patit̄ uel cōringit tinnitus ex
forti frigore: q̄a forte frig⁹ causat uētositates. Et nō solū ex istis cau
sis cōtingit tinnitus aurīū: imo ex pluribus aliis sicut ex uētositate ī
capite generata & ī ipso mota: aut ex sonitu saniei q̄ generat̄ fortas
se ī ipsa: & ex feruore puris ī partibus eius aut ex motu uētositatis
accidētis multoties ī meatibus eius: sicut fit ī febribus aut ex reple
tiōe supflua ī corpe & pprie ī capite: aut ex materia uiscosa relolu
ta ī paucā uētositatē: aut ex medicinis quaz̄ pprietas est ut retineāt
humores & uētositates ī t̄pibus cerebri: ut colligit̄ ab Aui. loco p̄al.

Hic ponūt. xxi.

Balnea uina uernus uetus piper allea fumus	res nocue oculis. Pri
Porri cum cepis lens fletus faba sinapis	ma ē balneū siue hu
Sol coitus ignis labor ictus acumina puluis	midū siue siccū qđ
Ista nocent oculis sed uigilare magis.	stupha dīprio q̄a ca
	lesfacit eos calefactio

ne multa: & sic ledit eorū cōplexionem: cū naturaliter sint frigidi de
natura aq̄. Secūdo q̄a exsiccāt & resoluūt humiditates subriles ocu
lorū: q̄bus spiritus uisui q̄ sunt ignei habent refocillari & tempari.
Et pp istud plures reperiunt̄ ceci supra renū: ī q̄bus cōitas utit̄ stu
p̄is & balneis: quēadmodū etiā plures reperiunt̄ leprosi ī holādia
q̄ in aliq̄ alia regiōe: pp īdebitū regimē. Secūda res est uinū: & hoc
īmoderate sumptū: tale. n. debilitāt oculos & uisum: q̄a caput replet
fumis & uaporibus: & ergo etiā heberat oēs sensus: Tertia res est ue
nus. i. nimius usus coitus: q̄ ab oībus medicis fert̄ debilitare multū
uisum. Et Aristo. iiii. p̄bleu. p̄ri. iii. assignat cām istā dicēs: q̄a. s. p̄ coi
tū aufert̄ qđ oportunū est oculis. Oportet. n. humidū aqueū subtile
cis iesse: ī quo uisibiles spūs fulciant̄: nā oculus naturaliter ē talis. s.

humidus. Vñ de sensu & sensato: & .v. de gene. aiali. dr: oculū esse de natura aq: sed euulsiis humidis & euacuaui puenit supiora deficciari pp qđ oculi a sui recedūt natura q humiditate uigebāt: & merito oculi uigēt humiditate: qā p spūs igneos q sunt ī multo motu euacuerēt nisi humido sustēarent: & ex isto manifestū est: q coit^s exsiccat ptes supiores subtrahēdo humidū ad qđ sequit^r lesio acuitatis uisus. Quarta res ē uērus: & maxie meridionalis: de quo dicit. Ipo. iii. ampho. āphorismo illo: austrini flatus: qđ est caliginosus. i. caliginē & obscuritatē ī oculis inducēs: qđ puenit qā talis uērus caput replet humiditatibus hebetātibus sensus & spūs obfuscatibus. Quinta res ē pip: qđ puenit pp sui acuitatē q generat fumos oculos mordicātes. Sexta est allea q ē nocēt uisui pp corū acuitatē & uaporositatē: ut ē prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Septima est fumus q ē nocet oculis pp sui mordicationē & exsiccationē. Octaua est porri: qā ex esu ipsorū generant^r fumi grossi melācolici: qb^s uisus obūbratur: ut ē prius dictū est ibi. Allea nux ruta. Nona est cepe: quaz comestio nocet oculis pp earū acuitatem. Decima est lens: de quo dicit Aui. ii. can. c. de lente: qđ illius q plurimū eius comestioe utit^r uisus obtenebrat^r pp uehemētiā exsiccationis eius. Vndecima res est fletus nimius qui debilitat oculos ex eo qđ inducit debilitatē retētiue oculorū. Duodecima est faba cuius usus generat fumū grossum melācolicū obreuebratē spūs uisuiuos sicut porri: & ergo ē comestio fabaz inducit somnia terribilia. Decimatertia est sinapis: cuius usus inducit debilitatē uisus pp ei^s acuitatē. Decimaquarta est aspicere solē: & hoc est pp eius uehemētē nitorē & splēdorē quibus destruit^r uisus: ut patet ad expiētiā: & hoc iō: quia uehemēs sensibile nō pportionatū sensui sicut radii solares corrūpūt sensū. Decimaquinta est coitus & maxie post nimiā repletionē: uel magis post nimiā uacuitatē & inanitionē: & de ista dictū est. Decimasexta est ignis: cuius in

Spectus causat siccitatē uehemētē ī oculis: & sic ledit uisum: & ēt le-
 dit pp claritatē eius: & ergo cōiter uidemus fabros & illos qui cōti-
 nue corā igne opant' rubeos aut debiles hñe oculos. Decima septima
 nimi⁹ labor: quia talis ēt uehemēter exsiccāt. Decima octaua ē p⁹ cussio
 cōtra oculos q̄ ledit oculos & uisū quia facit sanguinē fluere spūm
 uisuiū pturbātē: & aliqñ apostema generātē. Decima nona ē: nimi⁹
 usus reꝝ acutarū uidelicet uti diuersis salsamentis acutis: & hoc pp
 acuitatū fumorū ex ipsis generatorū. Vicesima est puluis siue ambu-
 lare ī locis puluerulētis ī quib⁹ de facili puluis ad oculos puenit &
 uisum obfuscat. Vicesima prima: & iter ceteras magis ledens oculos
 & uisum: est nimiū uigilare: quia uigilie nimie nimiā siccitatē ī ocu-
 lis inducūt. Et ī generali oīs repletio nocet oculis: sñr oē q̄ exsiccāt
 naturā: & oē q̄ turbat sanguinē ex rebus falsis acutis & aliis: & oīs
 ebrietas. Vomitus uero cōfert ei inq̄tū purgat stomachū & nocet ei
 inq̄tū mouet materias cerebri expellēdo eas ad ipm: Et ergo si fuerit
 uomitus necessarius debet fieri post cibū cū facilitate: Et sñr somn⁹
 supfluus nocet uisui: & somnus statī post repletionē: & multitudo
 flebotomie: & pprie cū uētosīs cōtinuis: & istud colligit' ex Aui. in
 viii. trac. iiii. c. de rememoratiōe reꝝ uisui nocētiū: ubi ēt Aui. plures
 ex causis ī tex. narratis exprimit.

Feniculis uerbena rosa celidonia ruta   Hic tāgunť .v. res medici-
 Ex istis fit aqua q̄ lumina redit acuta.   nales: q̄q̄ aq̄ confert uisui.

Priā ē feniculis: cuius suc-
 cus ī oculo positus acuit uisū scđm Ra. iiii. almā. Secūda ē uerbena
 cuius aq̄ a cōibus medicis ponit' ī receptis ponētibus cōtra debilita-
 tē uisus. Tertia est rosa: cuius aq̄ cōfortādo spūm aīalē pōt cōforta-
 re uisū. Quarta est celidonia: & est herba habēs succū citrinū: & dī
 celidonia q̄si celica dona donās. Quinta ē ruta: & est herba cōis: &
 aq̄ istarū duarū herbarū sñr ualēt: ut ex cōibus autoribus medicīe pa-

et: & de plurib⁹ istar⁹ herbar⁹ prius i diuersis passib⁹ dictū ē apli⁹.

Hic ponunt^r aliq⁹ medi
cine ualētes ad dolorē dē/
tiū: & dicit tex. qđ semina
porroꝝ & iusquiamus si/
mul usta ualēt i dolore dē/
tiū: & debēt sic administrari: succus iusqami cū seminibus porroꝝ
debet simul cōburi & fumus istor⁹ p embotū recipi i illa pte i q̄ est
dolor dētis: Iusqamo. n. est uirtus stupefaciēdi: & sic ex stupore do/
lor nō pcipit^r: & in fumo seminis porris est uirus itersficiēdi & eiiciē
di uermes qui aliqñ i cōcauitatibus dētiū existētes intolerabilē fa/
ciūt dolorē: & istud dicit Aui. ii. ca. c. de porro: & est porrū herba no/
ta: & iusqamus ē herba stupefactiua hñs lōga folia pīgia & fetida.

Sic dētes serua porroꝝ collige grana.
Ne careas iure cū iusqamo simul ure.
Sicq; p ēbotū fumū cape dēte remotū

Hic ponunt^r sex cause

raucedinis uocis: quarū

Prima est nux. i. come/
stio nucū: qā nuces mul

Nux oleū frigus capitis āguillaq; potus:

Ac pomū crudū faciūt hoīem fore raucū

tū exsiccāt: & ergo uocē exasperāt & faciūt eā similē uocib⁹ gruū.
Secūda est oleū: cuius usus pōt iducere raucedinē: qā ptes eius aliq⁹
uiscoſe adherēt ipsi cāne pulmonis faciētes raucedinē: tēcūdo pōt in
ducere raucedinē i corpibus colericis: qā oleū i talibus cito iſlāmat^r:
& sic in ducit ex tali calefactiōe exaspationē & raucedinē: priā tñc ā
uī melior. Tertia est frigus capitis: cuius cā est: qā ex frigore capitis
fit cōpressio cerebri: ex cuius cōpressionē fluum: humores deorsum
uersus guttur & cānā pulmōis iducētes raucedinē pp nimia hūme/
stationē cāne. Quarta est anguilla siue comestio anguille: qā ex esu
eius fleumata uiscoſa multiplicant^r q̄ ueniētia ad cānā pulmonis il/
lic adherēt iducētes raucedinē. Quinta est potus nimius: & maxime
qñ itur dormitū: cuius cā est: qā ex tali cānā pulmonis ē multū hu

meat' :iā uehemēs humectatio cāne pulmōis potissima ē cā rauce/
dinis uocis scdm oēs medicos. Sexta ē pomū crudū: qā iqtū crudū
multiplicat fleumata: & si sit cū hoc imaturū stipticū siue ponticū
guttur exasperat.

Ieiuna uigila caleas dape ualde labora
Inspira calidū modicū bibe cōprime flatū
Hec bene tu serua si uis depellere reuma:
Si fluat ad pectus dicat' reuma catarrus
Ad fauces brancus ad nares esto corisa.

Hic tāgunē septē
qbus curat' reuma. Pri
mū est abstinentia siue
ieiuniū: qā p hoc mate
ria reumatis diminuit'
qā abstinentia exsiccat

& materia melius maturat' & cōsumit': qā natura nō hñs materiā ci
balē inq̄ agat agit ī materiā reumatis & cōsumit eā & caput minus
replet': & ergo dicit Aui. y. in trac. i. c. xiii. & oportet qdē ne patiens
catarr' & corisā repleat uētrē cibis q̄re repleat caput eius. Scdm est
uigilia: qā illa ēt est exsiccatiua cerebri & phibitiua ascēsus multoz
uapoz ad caput. Tertiū est cibi calidi qui ēt iuuāt ī reumate cū est
ex materia frigida: qā p illos ēt tūc digerit' materia frigida. Quar
tū est multū laborare: quia p hoc ēt cōsumit' materia reumatis: quia
labor multus exsiccat supfluitates corpis: & loco istius dictiōis ual
de: quidā tex. hñt ueste: & tūc sensus est qd ī cura reumatis ēt ualet
calere uestibus: & hoc ēt uerū est maxie: tñ qñ materia reumatis est
frigida. Q uirtū est inspiratio aeris calidi: & hoc maxie in catarro ex
materia frigida: quia p aerē inspiratū calidū tunc calefacit materia
& maturat'. Sextū ē modicū bibere & pari sitim: quia p hoc ēt ma
teria reumatis cōsumit' cū sitis siue modica bibitio exsiccet: & ēt p
modicā bibitionē nō replet' sicut p multū potū. Septimū est cōpr i
mere flatū. i. retinere anhelitū: istud. n. ualde bonū est in catarro ma
xie a cā frigida: quia p istā retētionē āhelitus calefaciūt pectoralia:
& sic melius digerit' materia frigida fleumatica faciēs catarrum: &

plima istoꝝ & alia tāgit Aui.lo. p̄al. dicēs q̄ oportet ut assiduct calefactionē capitis & elōgationē eius a frigore: & minuat ip̄m a septē triōe: & pprie post austrū: auster. n. replet & rarificat & septērio cōstringit & exprimit & minorat potū aq̄ cōgelate. neq; dormiat ī die & siciat & famē pariat & uigilet q̄tū pōt qm̄ sunt initiū curc: Rasis uero. ix. almā. uult q̄ patiēs reuma debet cauere ne iaccat supinus: & rō est: ne p̄ illū decubitū materia fluat ad ptē posteriorē: & cū ps posterior nō hēt māifestos meatus p̄ quos materia fluat timeat ne fluat ad neruos & faciat spasmū uel palisim: & si l̄r debet abstinere oīno a uino: q̄a uinū ē uaporosū: & cū multū calidū sit dissoluit materiā & auget reuma: & si l̄r nō debet stare ad solē aut ad ignē: quia sol aut ignis dissoluēdo materiā augēt reuma: deinde tex. ī duobus ultis uersibus pōit dñā iter ista tria noīa. s. catarrus: brācus: & corri/za. & stat dñā in hoc qd̄ est fluere materiā ad aliā ptē: uñ reuma est nomē cōe ad oēm fluxū materie de uno mēbro ad aliud. Et ergo dñ reuma q̄si ruēs materia: ī cōi tñ usu capit solū pro noīe cōi ad oēm fluxū materie a capite & cōtinet sub se istas tres spēs. s. catarrū brāchū & corisam: uñ si illa materia fluat ad p̄ctus uel mēbra uicina dñ catarrus: si uero ad fauces brācus: sed si fluat ad nares dñ coriza.

In hoc tex. pōit au
tor medicinā curatiuā
fistule dicēs q̄ empla/
strū sc̄m ex auripig/
mento sulphure calce
& sapōe simul mixtis

Auripigmentū sulphur miscere memento
His decet apponi calcem cōmisce saponi
Quattuor hec misce cōmixtis q̄ttuor istis
Fistula curat quater ex his si repleatur

curat fistulā: cuius cā est: quia ī istis est uirtus exsiccatiua & mūdifi catiua q̄ irētiōes necessario requirunt ī curatiōe fistule. de auripig/ mēto dicit Platea. q̄ est calidū & siccū ī q̄rto gradu dissoluit attra/ hit cōsumit & mūdificat: & sulphur & sapo sc̄dm cū etiā calida sūt

& sicca: sulphur tñ uehemētius: quia ē calidū & siccū ī q̄rto gradu
Sapo uero nō. de calce dicit Aui. qđ calx abluta est exsiccatiua sine
mordicariōe & cōsolidat: notādū circa istud qđ fistula ē uulnus assi
due & piodice fluēs. i. scđm diuersa tpa uel scđm diuersas lunatiōes
auripigmētū uero est illud quo utunt̄ sculptores: quo faciūt adhere
re es siue metallū lapid b⁹. Sapo uero. i. smigma est illa p̄guedo alba
siue nigra q̄ mulieres lauāt & mūdāt uestes. alia uocabula nota sūt.

In hoc tex. autor pōit
num̄x ossiū dētiū &
uenax̄ humani corpis
& dicit. Priō qđ hō cō
stat ex ducētis & nouē

Ossibus ex denis bis cētenisq; nouenis
Cōstat hō denis bis dentibus ex duodenis
Ex tricētenis decies sex quinq;ueq; uenis

decī ossibus: scđm tñ solēnes medicine doctores ut Ipo. Gal. Rasis.
Auer. & Aui. Ossa hoīs sunt ducēta & .xlviii. licet ī pticulari enume
ratiōe ossiū discōueniāt: & istud uult ille cōis uersus. Ossa ducētna
sunt atq; q̄ter duodena. Secūdo dicit qđ hō debet h̄re triginta duos
dētes: & istud itelligēdū est cōiter & ut plurimū ī hoibus p̄fectis: ali
qñ. n. cōtingit aliquos hoīes nō h̄re dētes q̄tuor extremos qui sunt
post molares: & ī talibus dentes sūt. .xxviii. tñ: & aliqui carēt his dē
tibus ultimis ī pueritia tñ: alii ī pueritia & ī iuuentute ita qđ nō eis
nascunt̄ dōec sint senes: alii tota uita: circa istud sciēdū est qđ scđm
Aui. in. i. doc. v. sū. c. de anathomia dentiū. Inter oēs dentes duo uo
cant̄ duales: & sūt duo dentes anteriores: & duo q̄drupli iūcti duali
bus a dextris & sinistris & tā duales quā q̄drupli sunt duo ī supiori
mādibula & duo ī īferiori: & sūt oēs ordiati ad icidēdū: & iō a qui
busdā icisores uocant̄ & spāl̄r duales: & post istos dentes sunt duo
dētes qđ uocant̄ canini supius & duo īferius īmediate cōiūcti q̄dru
plis: & officiū eorū est frāgere dura: & post illos sūt q̄tuor dētes mo
lares a dextris & a sinistris quattuor tā ī supiori q̄ ī īferiori mādibu

la & post istos i aliquibus est dens unus sensus tā a dextris q̄ a sinis /
stris & tā i inferiori q̄ superiori mādibula i aliquibus uero nō & sunt isti
dentes molares & dentes sensus oēs ordinati ad molēdū & sūma to
tius numeri dentiū est trigintaduo uel. xxviii. i nō hñtibz dētes sen
sus. s. quattuor duales quattuor quadrupli & quattuor canini. xvi.
molares & quattuor dentes sensus. Tertio dicit q̄ hō habet tricentas
& septuagintaquinque uenas ut posset patere enumeranti eas.

In hoc tex. enume /

rat. Prio autor humo
res qui sunt necessari
ad cōstitutionē hūani
corpis & dicit q̄ quat

Quattuor humores i hūano corpe cōstāt
Sanguis cū colera fleuma melancolia
Terra melā. aq̄ fleg. & aer sāguis col. ignis
tuor sunt humores i hūano corpe. s. sanguis fleuma colera & melā
colia. Secūdo oñdit naturā & cōplexionē cuiusq̄ hūoris p hoc qd̄
cōpat unūquēq̄ uni elementoz & uult qd̄ melācolia est frigida &
sicca & sic cōpat terre q̄ silis nature est. fleuma est frigidū & humi
dū & sic cōpat aq̄ sanguis est calidus & humidus & sic cōpat aeri.
sed colera est calida & sicca & sic cōpat igni. & iste sensus ēt patet
in his uersibus. Hūidus ē sanguis calet. ē uis aeris illi. Alget humet
fleua illi uis fit aquosa. Sicca calet colera sic igni fit simulata. Melā
colia friget sicca q̄si terra. Et pro maiori itellecū sciēdū est qd̄ secū
dū Aui. i. i. doc. iiii. c. i. quattuor sunt hūores i corpe hoīs. s. sanguis
fleuma colera & melācolia ut dcñ ē. Inter quos sanguis est melior.
Primo quia est materia spirituū i quibus uita cōsistit & oīs opatio
uegeratiua uitalis & aīalis. Secūdo quia cōformis est cū principiis
uite. Est. n. calidus & humidus tēpate. Tertio quia plus nutrit & re
staurat depditū ceteris humoribus. Et ut ad unū sit dicere. est thesau
rus nature ex cuius pditione sequit̄ mors statim deīde sequit̄ fleuma
in bonitate. Prio quia aptū est ut tpe necessitatis fiat sanguis & iō

nō hēt p̄priū receptaculū: sed icēdit cū sanguinē. Secūdo q̄a uicin⁹
est radicali humido: q̄ est uelut basis uite: Deinde sequit̄ colera: q̄a
participat cū naturali calore quādiu mēsurā seruāt: deinde est melā
colia uelut fex & sordicies elongata a principiis uite: inimica leticie
& liberalitati & cōnata senio & morti. Secūdo sciēdū pro diuisione
& diffinitioē humorū q̄ sanguinis due sunt spēs. s. naturalis & inatu
ralis: naturalis est cuius color est rubeus. s. uenalis rubeus obscurus:
& arterialis rubcus clarus malo carens odore: & est ualde dulcis: &
hoc p̄ respectū ad alios humores. Innaturalis est duplex. Nā qdā est
innaturalis: q̄litate. s. qui est mutatus a cōplexione bona ī se sine alte
rius humoris cōmixtiōe: alius est innaturalis p̄p humorē ma'ū ei ad
mixtū peccātē q̄litate substātia uel quātitate uel ī p̄portiōe alterius
ad alterū: & iste ē duplex: nā quidā ē nō naturalis ex p̄mixtiōe mali
humoris qui ab extra sibi supuenit alius ē nō naturalis ex p̄mixtiōe
mali humoris generati ī ipsomet sanguine: qñ pars sanguinis putre
facta est: sicut & eius subtile cōuersum est ī colerā: & grossum ī me
lācolia: uel illa colera uel illa melācolia uel utraq; mālit ī illo sangui
ne: & iste sanguis nō naturalis ex admixtione mali humoris multi
pliciter diuersificat̄ a naturali. Priō ī substātia: quia grossior & tur
bidior est cū sibi misce' melācolia: uel subtilior cū sibi misce' cole
ra citrina uel aquositas. Secūdo ī colore: quia est declinas ad albedi
nē ex pte fleumatis uel ad nigredinē ex pte melācolie. Tertio ī odo
re: quia fetidior est ex admixtiōe putridorū humorū uel oīno odore
caret ex admixtiōe crudorū. Quarto ī sapore: quia uergit ad amari
tudinē ex admixtiōe colere uel ad acetositatē ex pte melācolie uel ad
insipiditatē ex pte fleumatis: Fleumatis uero naturalis etiā due sunt
spēs. s. naturale & inaturale: naturale est q̄ ē aptū ut ī aliquo tpe fiat
sanguis: qm̄ est sanguis nō bñ coctus. Et est qdā modus dulcis fleu
maticis q̄ nō ualde exilit frigidū: imo corporis cōpatiōe est frigidita

tis pauce: sanguinis uero cōpatioe & colere rubee est frigidū: & est naturaliter albū: & dī istud fleuma dulce extenso hoc noīe dulce ad oēs sapores delectātes gustū: qā alio mō istud fleuma naturale nō ē dulce: cū sit īspidū aquosū & saporī aq̄ multū p̄pinquū: & nō fecit natura isti fleumati p̄priū receptaculū sicut colere & melācolie fecit: sed fecit ip̄m trāsire cū sanguine ut tpe necessitatis uertat̄ ī sanguinē: qā hēt similitudinē p̄pinquā sanguini: & istius fleumatis due sunt necessitates: & una utilitas. Prima utilitas ē ut sit iuxta mēbra ad hoc ut opent̄ ī eo p̄p̄ uirtutes & coquāt & digerāt & nutriāt ex eo cū mēbra amiserint nutrimentū q̄ cōsueuit uenire ad ipsa: qđ est sanguis bonus p̄p̄ retētiōē materie sanguinis: q̄ qđē retētiō a stomacho & epate fit p̄p̄ aliq̄s cās accidētales. Secūda necessitas est ut misceat̄ cū sanguine & reddat ip̄m aptū ad nutriēdū mēbra fleumatica: cōplexionū sicut cerebrū & nuchā: ī quorū sanguine ea nutrituro notabilē fleumatis partē eē oportet. utilitas uero eius est ut humectet iūcturas & mēbra q̄ multū mouent̄ ne desiccent̄ p̄p̄ calorem q̄ puenit ex motu & cōfricatiōe: fleuma uero īnaturale pōt diuidi: p̄rio ex pte substātie. Et sic quoddā ē muscillaginosū: & est fleūa: scđm sensū diuersū ī subtilitate & grossicie ī suis p̄tib⁹ & dī muscillaginosū p̄p̄ similitudinē quā hēt cū muscillaginibus extractis a seminibus aliud est fleuma grossum qđ appet̄ egle ī substācia. i. ī subtilitate & grossicie: secūdū iudiciū sensus: sed secūdū ueritatē diuersū est ī suis p̄tib⁹: & dī fleuma crudū: & istud multiplicat̄ ī stomacho & ī intestinis: & p̄p̄ ipsius expulsionē a stomacho p̄cepit Ipocras fieri uomitū ī mēse bis: & ad eius expulsionē ab intestinis statuit natura colerā defluere a cistia fellis ad intestinū ieiunū. & cōsequēter ad alia inferiora: quatenus abstergeret illud fleuma ab orificiis intestinorū & faceret ip̄m descēdere cū fecibus: multiplicat̄ etiā interdū in uenis spāl̄r in senibus p̄p̄ diminutionē digestiōis & illic morā trahēs pau-

latim auget & igrossat: & cū ab eo tādē grauet natura: & nō pos-
sit ipm p uenas expulsionis ordinarias expellere faciēs de possibili-
bus qđ melius est elongat ipm a corde & aliis mēbris intrinsecis: &
mittit ad extrema & spāl̄r ad tibias: qā sua grauedine naturaliter tē-
dit ad iferiora: & ista est cā qre tibie senū iflant īnflatiōe relinquēte
foueā post ipressiōē digiti spāl̄r circa noctē: & ī pinguibus & soli-
tis nutriri humidis: aliud est fleuma ualde subtile: & ē fleuma aquo-
sum sile aq̄ aliq̄l̄r inspissate: & sepe inuenit̄ in saluiis & sputis male
digerētiū & nimis bibētiū & a cerebro ad nares distillare solet ī pri-
cipio corizax & cū p decoctionē igrossat cōuertit̄ ī fleuma grossū
aut muscillaginosū aliud est fleuma ualde grossū albū uocatū gip-
seū: & est fleuma cuius subtile fuit resolutū pp nimīā morā eius īn-
iuncturis & grossū remāsit q̄si lapidificatū: Et istud fleuma facit po-
dagrā nodosā fere insanabilē. Aliud est fleuma uitreū & est fleuma
spissum: grossum sile uitro lequefacto ī colore: uiscositare & pōdere.
Secūdo diuidit̄ fleuma īnaturale ex pte saporis: nā quoddā est fleu-
ma dulce qđ fit ex admixtiōe sanguinis cū fleumate: & sub isto ē cō-
tinet̄ fleuma unctuosum qđ fit ex admixtiōe unctuositatis sanguis
sicut quoddā fleuma uitreū: Aliud est fleuma salū factū ex admix-
tiōe colere. Et istud est magis mordax siccus & lenius ceteris specie-
bus fleumatis: pp colerā quā suscipit ī se q̄ sicca existit lenis & acu-
ta: & hoc fleuma sepe repit̄ ī fleumaticoꝝ stōachis potātiū sepe ui-
na fortia & utētiū salis & acutis: & adherēs stōacho cāt iterdū siti
clamosā: & diu currēs p itestina qñq; excoriat ea & iducit dissen-
teriā: & ī ano frequēter iducit fortē tenasmonē: aliud est fleuma ace-
tosum qđ fit qñq; pp melācoliā acetosam sibi admixtā: & qñq; fit pp
ebulitionē q̄ accidit fleumaticis: sicut accidit succis dulcib⁹ fructuū
qđ priō ebuliūt & postea acescūt: & istud fleuma sepius appet ī sto-
macho male digerētiū q̄ ī aliis ptibus. Nā ad os stomachi naturali-

ter pfluat melācolia ad defideriū suscitādū: q̄ deorsum cadēs qñq̄
fleumati mixta reddit ip̄m acetosū: & hoc cognoscit̄ p ructus aci/
dos & interdū fleuma tale generat̄ ī stomacho p uiā ebullitiōis a de/
bili calore ex chilo: aliud ē fleuma pōticū: q̄ qñq̄ causat̄ pp admix/
tionē melācolie pōtice: & istud raro repit̄ pp raritatē melācolie pōti/
ce: qñ uero causat̄ pp uehemētē ifrigidationē eius q̄ humiditas ei⁹
cōgelat̄ & aliq̄liter ad terreistratē alterat̄: & nō supuenit ei calor de/
bilis q̄ faciēdo ip̄m ebullire cōuertat spūm in acetositatē: neq̄ color
fortis q̄ digerat ip̄m & cōuertat ip̄m ī lāguinē colere uero spēs s̄līr/
due sunt. s. naturalis & inaturalis. Colera naturalis ē spuma sangui/
nis cuius color est rubeus clarus. i. citrinus ī ultio gradu citrinitatis:
sicut capilli safrani: & ē leuis acuta & quāto magis fuerit calida crit
maioris rubedinis. Et ista colera postq̄ generata est in epate diuidit̄
īn duas ptes: quaz̄ una trāsīt cū sanguine ad uenas & alia pars trās/
mittit̄ ad bursā fellis. Pars aut̄ illa colere q̄ trāsīt cū sanguine pene/
trat cū eo cā necessitatis & cā utilitatis. Necessitas est ut misceat̄ cū
sanguine ad nutriēdū mēbra colerica: & utilitas est ut subtiliet san/
guinē & faciat ip̄m penetrare ī uenis. Pars aut̄ illa q̄ trāsīt ī bursam
fellis trāsīt illic ēt pp necessitatē & utilitatē: necessitas est duplex: q̄/
dā est necessitas corporis totius. s. mūdare ip̄m a supfluitatibus coleri/
cis: alia est respectu burse fellis: & est nutrire ip̄am. Vtilitas etiā du/
plex est: una est abluere intestina a fecibus & fleumate uisoso adhe/
rētes eis: altera est pūgere ītestina & musculos ani ut sentiāt q̄ ē eis
nociuū & emittāt egestionē & huius rei signū est q̄ colica sepe acci/
dit pp opilationē factā in foramine q̄ pcedit a bursa fellis usq̄ ad
intestina: colera uero inaturalis duplex est: nā una est inaturalis pp
cām extrinsecā q̄ ei admisceat̄. Alia est inaturalis pp cām in se: quia
substātia eius nō est naturalis colera inaturalis pp cām extrinsecā:
alia est scita & famosa: & est illa cui fleuma admisceat̄: & dī famosa

siue ēt nota q̄a sepiſſime generari ſolet. Et ex hac colera ſepe fit ter/
tiana nota alia eſt q̄ eſt minoris fame & eſt illa cui melācolia eſt ad/
mixta. colera uero famoſa uel eſt citrina & generat̄ ex admixtione
fleumatis ſubtilis cū colera naturali uel eſt uitellina ſiſis uitellis ouo/
rū & generat̄ ex admixtiōe fleumatis groſſi cū colera naturali cole/
ra uero minoris fame fit duobus modis unus eſt qñ colera ī ſe adu/
rit̄ & fit cinis a quo nō ſepat̄ ps ſubtilis colere ſed cū eo miſcet̄ &
hec colera eſt peior alius ē melācolia colere de foris adueniēs cū ea
miſceat̄ & hec colera eſt melior alia & eſt eius color rubeus ſed nō
clarus nec floridus imo eſt magis ſiſis ſanguini uenali colere uero ī
naturalis īppria ſubſtātia ſine alterius humoris cōmixtiōe alia eſt q̄
ſepius generat̄ ī epate p hoc qđ ſubtile q̄ eſt ī ſanguīe adurit̄ & trā/
ſit ī colerā & groſſū ī melācolia alia eſt q̄ ī ſtomacho magis generat̄
ex cibis malis nō digeſtis ſed corruptis uel generat̄ ī uenis ex hūo/
ribus aliis & iſtius colore due ſunt ſpēs nā qđā eſt praſſina ſiſis co/
lori praſſi nigri q̄ generat̄ ex uitellina qñ adurit̄ nā aduſtio facit in
colera uitellina nigredinē q̄ cōmixta cū citrinitate generat̄ color ui/
ridis alia eſt eruginofa ſiſis ī colore eruginieris & generat̄ ex praſſi/
na qñ praſſina tm̄ adurit̄ donec ſicceat̄ eius hūiditas & īcipiat redi/
re ad albedinē pp ſuā ſiccitatē & iſte due ultie colere male ſūt & ue/
nenofe eruginofa tm̄ maior eſt. Melācolie uero ſpēs ſiſr due ſunt. ſ.
naturalis & inaturalis naturalis eſt ſex boni ſanguinis et turbulētia
et ſupfluitas cuius ſapor eſt medius īter dulcedinē et ponticitatē et
iſta melācolia cū generata eſt ī epate partiū in duas ptes quax una
penetrat cū ſāguine et manat cū eo ad uenas alia trāſmittit̄ ad ſple/
nēlppria ps penetrat cū ſāguine pp neceſſitatē et utilitatē neceſſitas
eſt ut miſceat̄ cū ſanguine ad nutriendū mēbra melācolica frigida
et ſicca ſicut oſſa. Vtilitas eſt ut fluxibilitatē ſanguis nimiā coerceat
et uigore corpulētiā ei⁹ cōdēſet donec fiat ps ſolida mēbroꝝ duoz

que debet nutrire alia p̄ q̄ sanguis nō indiget uadit ad splenē p̄p̄ necessitatē & utilitatē: necessitas est duplex: una est sc̄dm totū corp⁹. s. ip̄m a sup̄fluitate melācolica mūdare alia est sc̄dm splenē. s. ip̄m nutrire: utilitas uero p̄cedit ex ea p̄p̄ hoc q̄ ip̄a p̄fluit ad orificiū stomachi exprimēdo hūiditates q̄s illic iuēit: sicut mulier mulgēdo ex primit digestis lac ab uberibus uacce. Et hec utilitas est duobus modis: uno mō ip̄sa multa cōstringit & ispissat & cōfortat orificiū stomachi. Secūdo q̄a facit ī ore stomachi cōmotionē p̄p̄ acedine eius & exsiccat famē & facit desideriū. Melācolia uero īnaturalis ē sicut res adusta uel cinis respectu aliorū humorū: & eius q̄ttuor sūt spēs famose licet plures sint nō famose. Prima est q̄ est cinis colere & est illud q̄ adurit de colera: & hoc spēs est amara. Secūda est q̄ est cinis fleumatis: & illud q̄ fuit adustū ex fleumate: & si fleuma q̄ adustū est fuerit ualde subtile & aquosū: tūc melācolia ex eo genita erit falsa ī sapore. Si aut̄ fuerit fleuma grossū q̄ adurit tūc cinis eius aut melācolia ex eo generata tēdit ad acetositatē aut pōticitatē. Tertia ē q̄ est cinis sanguinis & illud q̄ adustū est ex sanguine: & hec melācolia est falsa p̄p̄ trahēs ad dulcedinē. Quarta ē q̄ cinis melācolie naturalis: & si melācolia naturalis ex q̄ fit fuerit subtilis: tūc est multum acetosa: & cū effundit̄ sup̄ terrā ebullit: & eius odor est acris: & ab eo fugiunt musce & aīalia. Si uero talis melācolia naturalis ex qua fit fuerit grossa: erit minoris acetositatis cū pauca pōticitate.

Hic ponit autor si

gna p̄ q̄ cognoscei possumus hoīem sanguine cōplexionis quorū. Primū ē q̄ sanguineus est naturaliter pinguis & nō debem⁹ itellige

Natura pingues isti sunt atq; iocantes
Semp̄ rumores cupiunt audire frequētes
Hos uenus & bach⁹ delectāt fercula risus
Et facit hos hilares & dulcia uerba loq̄ntes
Oib⁹ hii studiis habiles sūt & magis apti
Qualibet ex cā nec hos leuiter mouet ira

Largus amās hilaris ridēs rubeiqꝫ coloris
Cantās carnosus satis audax atqꝫ benign⁹

re qꝫ sanguineus sit pī/
guis pinguedine pprie
accepta: qꝫ tale signifi/

cat semp frigiditatē cōplexionis. ut uult Aui. ii. in doc. iii. ca. iii. sed
est pīguis pīguedine extēsa ad multā carnositatē: qꝫ ē multū carno/
sus. Vult. n. Aui. loco pāl. qꝫ multitudo carnis rubee cū decēti firmi/
tate & nō laxitate eius significat cōplexionē calidā & humidā q̄lis ē
sanguinea. Et rō est: qꝫ multitudo carnis rubee attestat sup fortitu/
dine uirtutis assimilatiue & multitudine sanguinis q̄ uigēt & iua/
lescūt calido & humido: teste Gal. ii. cōplexionū dicētē. Multitudo
aūt carnis multitudine sanguinis generat. Calidū uero pfecte dige/
rēs & assimilās carnis soliditatē opat. dicit ēt Aui. lo. pāl. qꝫ oē cor/
pus carnosū sine multitudine pinguedinis & adipis est sanguineū.
Et idē uult Gal. ii. tegni. can. illo. Humida uero & calida crassis. Se/
cūdū est qꝫ est iocosus. s. pferēs uerba alios ad risū puocātia uel le/
tus & hoc est pp benignitatē hūoris sanguinei puocātis hoīem ad
leticiā & iocūditatē pp spūs claros & pfectos ex sanguine genera/
tos. Tertiū est qꝫ libēter audit fabulatiōes iocosas: eadē de cā. Quar/
tū est qꝫ inclinatus est ad luxuriā pp caliditatē & hūiditatē puocā/
tiū ad coitū. Quintū est qꝫ talis libēter bonū uinū potat. Sextū est
qꝫ libēter comedit bona cibaria: quoz cā pōt eē: qꝫ talis appetit simi/
liora cōplexiōis eius q̄ sunt bona uina & bona cibaria. Septimū est
qꝫ talis de facili ridet: cuius cā ē: qꝫ sanguis puocat ad risū. Octauū
est qꝫ talis est hylaris. i. hylarē faciē amabilē & iocūdū habēs pp ui/
uacitatē coloris & formositatē cōplexiōis ex cōplexiōe sanguis. No/
nū est qꝫ talis pfert dulcia uerba pp amabilitatē nature sanguinis
Decimū est qꝫ talis est aptus oībus artibus. i. de facili pōt addiscere
quālibet artē pp uiuacitatē & pspicacitatē īgeniū eius. Vndecimū ē
qꝫ talis nō facile irascit: & istud puenit pp hūiditatē. cōbetatē feruor

re colere puocatis ad irā: Deinde tex. i duobus ultimis uersibus repetit aliq̄ signa dicta & aliq̄ addit. Primū est q̄ sanguineus est largus nō auarus: sed liberalis. Secūdū est q̄ talis est amās siue amorosus. Tertiū est q̄ talis est hylaris. i. hñs uultū iocūdū. Quartū est q̄ talis q̄si semp̄ ur̄ ridere: quorū oīum cā ē benignitas sanguinis ad ista puocatis. Quintū est q̄ talis est rubei coloris. uult. n. Aui. lo. pall. q̄ color cutis rubeus significat multitudinē sanguis: & debet istud itel ligi de colore rubeo cū quodā splēdore & nō de rubeo fusco q̄lis tepiri solet i uultibus horū q̄ libēter & abūde bibūt fortia uina & utuntur salis & spēbus acutis: q̄a talis significat leprā futurā. Sextū est q̄ talis libēter cantat uel audit cātare pp̄ letū eius aīum. Septimū ē q̄ talis est carnosus pp̄ cām prius dictā. Octauū est qd̄ talis est satis audax pp̄ caliditatē sanguis q̄ ē cā audacie. Nonū ē qd̄ talis ē benignus pp̄ sanguinei hūoris bonitatē.

Hic pōit autor que dā signa p̄ que cognoscere possumus hoīem colerice cōplexiōis. Primū est qd̄ colericus ē impetuosus. i. faciēs rē cū ipetu: cuius cā ē: q̄a	Est & humor colere qui cōpetit ipetuosus Hoc gen ⁹ est hoīm cupiēs p̄cellere cūctos Hi leuiter discūt mltū cōedūt cito crescūt Inde magnanimi sunt largi sūma petētes Hirsutus fallax irascens prodigus audax Astutus gracilis ficcus croceiq̄ coloris
--	--

supfluous calor q̄ est i colerico mouet ad ipetū: & ergo ē uult Aui. .ii. in doc. .iii. c. .iii. qd̄ opatiōes excessiui motus significāt caliditatē. Scdm̄ est qd̄ talis est cupidus honoris & appetit rē iprimis sedibus & p̄cellere cūctos alios: cuius cā est: q̄a supfluous calor p̄nificat animā ad arrogātiā & temeritatē. Tertiū est qd̄ isti cito discūt: & hoc pp̄ subtilitatē hūoris colerici & eius caliditatē. Et ergo ēt dicit Aui. loco pal. qd̄ itellectus. i. p̄mptitudo & uiuacitas ad itellectiā significat caliditatē cōplexiōis. Quartū est qd̄ isti multū comedūt: q̄a m

ipsis fortior est calor digerēs & maior resolutio q̄ in aliis corpibus.
 Quintū est qđ isti cito crescūt. i. pueniūt ad augmētū: & hoc ppter
 fortitudinē caloris naturalis in eis q est cā augmēti. Sextū est q̄ isti
 sunt magnanimi. i. nō potētes tolerare iniurias: & hoc ppter calidi/
 tatē ī eis: & ergo dicit Aui. lo. p̄all. qđ paꝝ pati ab unaquaꝝ re. i. pa/
 tientē se reddere sercat caliditatē. Septimū est qđ isti sunt largi: &
 hoc respectu illoꝝ qbus honores accidere pnt. Octauū est q̄ isti ap/
 petūt sūma. i. sūmas dignitates & officia pp cām secūdi signi. No/
 nū q̄ colericus est hirsutus. i. pilosus & hñs multos crines pp calidi/
 tatē apientē poros & mouētē materiā piloꝝ ad cutē. Et dī hirsutus
 q̄ hircos sequēs: qā iter oīa aīalia bruta hircus hēt longiores crines.
 Decimū est q̄ ipse est fallax. i. deceptorius. Vndecimū est q̄ ipse est
 irascēs. i. de facili irascit̄ pp caliditatē. Et ergo dicit Auic. lo. p̄all. q̄
 ira frequēs & a leui cā significat caliditatē: & hoc ē pp facilitatē cō/
 motiōis colere & ebulitiōis sanguinis circa cor. Duodecimū ē q̄ ip̄e
 est p̄digus: qā largus est ī exponēdo pp honores hñdos. Decimūter/
 tiū est q̄ talis est audax: qā audacia ēt puenit pp nimīā caliditatē &
 maxie cordis. Decimūquartū est q̄ ipse sit astutus. i. caut⁹. Decimū
 qntū est q̄ talis est gracilis. i. nō grossoꝝ mēbroꝝ neq; multe carnis
 pp supflūā caliditatē uehemēter resoluētē. Decimūsextū ē q̄ talis ē
 sicc⁹. i. macer pp siccitatē cōplexiōis. Decimūseptimū ē q̄ tal̄ ē cro/
 cei coloris. i. citrini & ergo dicit Aui. lo. p̄al. q̄ color subruffus signi/
 ficat colere dñiū.

Fleūa uires modicas tribuit: latoꝝq; breuesq;
 Fleūa facit p̄gues: sāguis reddit mediocres
 Ocio nō studio tradunt: sed corpora somno
 Sensus ebes tardus motus pigritia somnus
 Hic somnolētus piger ī sputamine multus.
 Est huic sensus ebes pinguis facit color alb⁹

Hic ponit autor
 aliq̄ signa cōplexiōis
 fleumatice. Primū si/
 gnū est paucitas ui/
 riū: fleūatici. n. pau/
 citas uires habēt pp

paucitatē caloris naturalis a quo oīs uis hēt exordiū. Secūdū est q̄
fleumatici sunt sati & breues: q̄a ī eis est paucus calor naturalis non
sufficiēs extēdere corpus ī longū: extēdit igit̄ corpus secūdū latū.
Tertiū est q̄ fleumatici sunt pingues pp̄ eorū frigiditatē & humidit̄
tatē: & ergo dicit Aui. lo. p̄all. q̄ pinguedo uel adeps sup̄flua signifi
cat excessum frigiditatis & humiditatis & cōplexionē corporis frigi
dā & humidā: q̄a sanguis unctuositas q̄ est utriusq̄ materia cū resu
dat a uenis & obuiat mēbris frigide uel remisse calidis coagulat̄ ab
eorū frigiditate uel remissa caliditate & fit pinguedo: ut uult Gal. ii.
complexionū. Et postea subdit hic textus q̄ sanguinei sunt medio
cres: supple in longitudine & breuitate. Quartū est q̄ fleumatici
magis ad ocia inclinant̄ quā ad studia pp̄ frigiditatē mouentē ad
ocia & pigriciā. Quintū est q̄ multū dormiunt: & hoc est pp̄ mul
tā humiditatē eorū: & ēt puenit multus somnus pp̄ frigiditatē. ut in
nuit Aui. loco p̄all. Sextū est q̄ fleumatici sunt duri īgenii: q̄a sicut
uiuacitas intellectus & p̄spicuitas ingenii pueniunt pp̄ naturalē ca
liditatē: ita ebetudo intellectus & duricies ingenii pp̄ cōtrariū. s. fri
giditatē. Septimū est q̄ fleumatici sunt tardi motus: & hoc etiā pp̄
frigiditatē q̄ facit motū tardū: sicut caliditas uelocē. Octauū est q̄
sunt pigri. Nonū q̄ somnus in eis est longus. Quorū cā eadē est cū
predicta. Postea ponunt̄ duo alii uersus recolligentes signa p̄dicta
cū quibusdā aliis. Primū est fleumaticus est somnolentus. i. inclina
tus ad multū somnū. Secūdū est q̄ ipse est piger. i. tardus ad oēm
operationē. Tertiū est q̄ est multi sputi p̄pter humiditatem in eo
abundantē multiplicatiuā sputi. Quartū est q̄ talis est obtusus in
sensibus: & nedū in sensibus imo etiā in ītellektu. Quintū est q̄ ta
lis est pinguis. Sextū est q̄ talis est albus in facie. Albedo. n. cutis
& maxime faciei signū est priuatiōis sanguinis aut paucitatis eius
cum frigiditate: ut dicit Aui. loco preallegato.

Restat adhuc tristis colere subie nigre:
Que reddit prauos:ptristes pauca loqntes
Hi uigilāt studiis:nec mēs est dedita sōno
Seruāt ppositū:sibi nil reputant fore tutū
Inuid⁹ & tristis cupidus dextreq; tenacis
Non expis fraudis timidus luteiq; coloris

Hic pōit autor aliq
signa cōplexiōis melā/
colie. Primū est prauī
tas.melācolia.n.reddīt
hoīes prauos & malo/
rū mox quēadmodū
sūt q seipsos iūficiūt.

Secūdū est multa tristitia:melācolici.n.multū tristes sunt ut pluri/
mū pp spūs melācolicos turbidos & tenebrosos sicut hoīes leti sunt
pp spūum claritatē. Tertiū est taciturnitas:melācolici.n.racidi sunt
& paucorū uerborū pp frigiditatē:sicut nimia garrulitas puenit pp
caliditatē. Q uartū est qd melācolici sunt apti studio:quā sēp cu
piunt esse soli. Q uintū est qd tales sunt insomnolēti:nec bene dor/
miunt ppter nimīā siccitatē cerebri & ppter fumos melācolicos cō
mouētes in eis somnia horribilia qbus excitant a somno. Sextū est
qd tales sunt tenacis ppositi.i.ptinaces: & cū aliqd in mēte habent
diu retinent:& difficulter placabiles sunt:& hoc ppter siccitatē corū
que nō sinit ppositū cito mutari. Septimū est qd melancolici nihi
reputant eis esse tutū:imo sēp timent:& hoc est ppter spiritū te
nebrositatē:postea in duobus ultimis uersibus ponunt aliqua ex si/
gnis pdictis & aliqua addunt. Primū est qd melancolicus est inui/
dus. Secūdū est qd est tristis. Tertiū est qd est auarus. Q uartū est
qd est tenax:idest nihil uolens exponere & male soluens. Q uintū
est quod est fraudulosus simplex:& ppterea homines melancolici
sunt deuoti:multū legentes:ieiunantes:& alias multas abstinentias
facientes. Sextū est quod est multū timidus. Septimum est qd est
lutei coloris:idest terrestris siue fusci coloris. Color enim fuscus &
maxime si uiriditati approximat significat dominiū melancolic se/
cundū Rasī.iii.almā.in prin.

In hoc tex. Pri^o po
nit colores cōsequētes
cōplexiōes:& dicit qđ
fleumaticus est albi co
loris: sed colericus est
ruffi coloris & sangui
neus rubei:& de melā
colico dicit ī fine pce/
dētiū uersuū & de istis
oibus dictū est prius.

Secūdo ponit. xiii. signa supabūdātis sanguinis: quorū. Primū est qđ
facies est rubea pp ascēsum sanguis ad caput & faciē. Secūdū ē qđ
oculi plus uident exire solito pp extēsiōē quā facit sanguis multi
plicatus. Tertiū est qđ gene iflant pp silem cām. Quartū ē qđ cor
pus totū grauāt: qā natura suppeditat nō sufficiēs regere humores
& sustētare debite corpus. Quintū est qđ pulsus sūt frequēs ppter
caliditatē quā iducit sanguis multiplicatus. Sextū est qđ pulsus est
plenus ppter multitudinē uaporū calidorū & humidorū. Septimū ē
qđ pulsus est mollis ppter humiditatē nimīā mollificātem arteriā.
Octauū est qđ dolor fit ī fronte:& hoc ppter sanguinē multiplica
tū ī rethi mirabili. Nonū est qđ uēter cōstipāt .i. durus fit: nec bene
asselāt ppter caliditatē nimīā exsiccāre feces. Decimū est qđ lingua
fit sicca ppter silem cām. Vndecimū est qđ sitis est magna ppter
exsiccationē orificii stomachi ex nimia caliditate. Duodecimū ē qđ
fiūt somnia declinātia ad rubedinē:& istud uult Auī. ii. in doc. iii. c.
.vii. dicēs:& somnia qđ illud fercāt. s. abundātiā sanguis sunt sicut cū
hō ī somnis res uidet rubeas aur sanguinē multū ex suo corpe exire
aut se ī sanguie natare:& silia. Decimū tertiū est qđ sputū est dulce
ppter sanguis dulcedinē: Notādū circa istud qđ sicut hec ponunt

Hii sunt humores qđ pstant cuiq; colores
Oibus ī rebus ex fleumate fit color albus
Sanguie fit rube⁹: colā rubea quoq; ruffus
Si peccet lāguis: facies rubet: extat ocellus
Inflant gene corpus nimiūq; grauatur
Est pulsusq; frequēs plēus mollis: dolor ī gēs
Maxime fit frontis & cōstipatio uentris
Siccaq; lingua sitis & sōnia plena rubore
Dulcor adest sputi sūt acria dulcia queq;

signa supabūdācis sanguis: ita qdā ē ponūt signa supabūdācie alio
 rū humorū sub qbusdā uersibus: signa qdē superabūdātis colere sub
 istis uersibus: Accusat colerā dextre dolor aspera līgua. Tinnitus uo
 mitusq; frequēs uigilātia multa: Multa sitis pīguis egestio tortio uē
 tris: Nausea fit: morsus cordis: lāguēscit orexis: Pulsus adest gracilis
 dur⁹ ueloxq; calefcēs: Aret amarefcit icēdia sōnia fingit. Signa uero
 supabūdātis fleuātis sub istis uersibus: Fleuma supgrediēs pprias in
 corpe leges: Os facit īspidū fastidia cerebra saliuas: Costarū stōachū
 sūt occipitisq; dolores: Pulsus adest rar⁹ tard⁹ mollis īnanis: Precedit
 fallax fāta smata somn⁹ aquosa: Signa uero supabūdātis melācolie
 sub his uersib⁹: Hūorū plēo dū fex ī corpe regnat: Nigra cutis dur⁹
 pulsus tenuis & urīa: Sollicitudo timor & tristitia sōnia tps: Accre
 scet rugit⁹: sapor & sputamīs idē. Leuaq; p̄cipue tīnit & sibilat auris

Denus septen⁹ uix fleubothomiā petit ān⁹
 Spūs uberior exit per fleubothomiam
 Spiritus ex potu uini mox multiplicatur
 Humorūq; cibo damnū lente reparatur
 Lumina clarificat sincerat fleubothomia
 Mētes & cerebz calidas facit eē medullas
 Viscera purgabit stōachū uētrēq; coerccet
 Puros dat sensus dat sōmnū tedia tollit
 Auditus uocem uires producit & auget

In hoc tex. autor lo
 quit de fleubothomia:
 & primo ostēdit etatē
 requisitā ad fleubotho
 miā dicēs qd ān⁹ .xvii.
 uix petit fleubotomiā:
 & pro isto dicit Gal.
 .xi. de īgenio qd pueri
 nō debēt fleubothoma
 ri nisi hēant .xiiii. ānos
 ad minus: & cā est q̄a

corpa puerorū sunt faciliter resolubilia a calore extraneo: & iō debi
 lant mltū ex euacuatiōe fortī facta p fleubothomiā. Itē q̄a indi
 gēt nutrīmēto duplici de cā. s. pp nutrīmētū & augmētū: iō minu
 tio sanguis nō cōpetit eis. Itē q̄a facile dissoluunt a calore extraneo
 sufficit qd ab eis dissoluit q̄re nō īdigēt fleubothomia. Et circa istd

sciēdū est q̄ sicut fleubothomia nō cōuenit pueris p̄dictis: sed cauē/
da ē: ita ēt ē cauēda i magna etate. s. senii: ut uult Gal. ix. megategni
ga scdm Gal. & Haly. iiii. regni i cōualescētibus & senibus est pau/
cus sanguis bonus & multus malus fleubothomia igit̄ rapiet bonū
& dimittet malū: & inuit Aui. iiii. i ca. xx. de fleubothomia: & iō in
talibus nō cōpetit fleubothomia. Secūdo ponit nocumētū fleubo/
thomie: & est qd̄ ip̄s uberies exeūt p̄ fleubothomiā: cuius rō pōt cē
ga cū multa euacuatiōe sanguis q̄ fit p̄ fleubothomiā necesse est ēt
multitudinē ip̄irituū euacuari. Tertio tāgit remedia p̄ q̄ sp̄s emissi
refocillant̄ & iterato multiplicant̄: & dicit q̄ ex potu uini subito re
generant̄ sp̄s: q̄a oīum subito nutriētū maximū est uinū: ut prius
dc̄m est: & sp̄s ēt regenerant̄ & refocillant̄ ex cibo: sed hoc sit lēte
& non subito sicut ex uīno: & cibus q̄ debet dari erit digestibilis &
multi sanguinis generatiuus: sicut oua sorbilia: & s̄ ha: & circa istud
sciēdū est q̄ licet cibus regeneret sp̄s post fleubothomiā: tñ debēt
cauere patiētes a multo cibo i priā & secūda die. Vñ dicit Isaac in
dietis: cibus est eis minūedus & potus augēdus. s. respectu cibi: nō tñ
respectu sue cōsuetudinis: imo minus debēt bibere q̄ ante fleubotho
miā q̄a uirtus digestiua debiliior est. Quarto ponit autor. xi. iuuua/
mēta fleubothomie debite facte. Primū est qd̄ tp̄ata fleubothomia
cōfortat uisum: q̄a minuēdo humores ēt minuit effumationē ad ca
put & repletionē eius: offuscātes uisum. Secūdū est q̄ clarificat: &
sincerat mētē & cerebrū pp̄ silem cām. Tertiū ē q̄ calefacit medul
lā: q̄a minuit supfluitates q̄ ad eā ueniētes ip̄am īfrigidāt. Quartū
est q̄ purgat uiscera. i. īteriora: q̄a exonerata natura a sanguine: hūo
res crudos i īterioribus cōtētos melius digerit. Quītū est q̄ fleubo
thomia restringit uomitu & fluxū uētris: q̄a diuertit humores ab in
terioribus ad exteriora: & istud uult Aui. lo. p̄al. dicēs: āplius fleubo
thomia p̄pterea qd̄ ad diuersa trahit: naturā scdm plurimū retinet:

& istud maxime uerū ē qñ fleubothomia fit de uenis brachii: nā fleubothomia facta de uenis pedū nō sic retinet: pōt tñ p accidēs cōtingere qđ ad fleubothomiā sequat̃ maior fluxū uētris: & hoc duplī. Prīo qā ex fleubothomia facta tollit̃ onus nature: tūc. n. uirtus confortata aliquñ puocat alias euacuatiōes. Secūdo si fluxus uētris fiat ex multa debilitate uirtutis cōtētiue: tūc. n. qā ex fleubothomia debilitat̃ uirtus: magis augebit̃ fluxus uētris. Sextū ē qđ fleubothomia facit puros senlus: qā minuit euaporationē ad caput uñ turbat̃ senlus. Septimū est qđ ipsa iuuat somnū īpeditū: qā p ipām euacuante humores plurimi a quibus eleuant̃ uapores acuti & diuersi īpediētes somnū. Octauū est qđ ipsa tollit tedia & grauitates nimias: qā p ipām uirtus exonerať a suo grauamine & ēt educto p ipām sanguinē educit̃ simul melācolia fex sanguis q̃ iducit tedia & grauitates. Nonū ē qđ ipsa cōfert auditui qā p ipām diminuunt̃ uapores & humores ascēdētes ad caput īpediētes auditū. Decimū est qđ ipsa confortat uoci: qā p ipām diminuunt̃ supfluitates & hūiditates q̃ possent puenire ad pectus uel cānā pulmonis & īpedire uocē. Vndecimū ē qđ ipsa auget uires: quia p ipām corpus a suo grauamine exonerať q̃re uirtus augmentat̃.

Tres insunt istis mayus september aprilis
Et sunt lunares sunt uelut ydra dies.

Prima dies primi postremaq; posterioꝝ
Nec sāguis minui nec carnibus āseris uti
In sene uel iuue ne si uene sanguine plene
Omni mense dene confert incisio uene
Hii sūt tres mēses mayus septēber aprilis
In quibus eminas ut longo tpe uiuas

In hoc textu autor tria facit. Prīo dicit qđ isti tres mēses. s. mayus september aprilis sunt mēses lunares & in eis sunt dies phibiti a fleubotomia: uidelicet pri ma dies maii: & ultia septēbris & aprilis: &

istud cōes dicūt: uerūtñ ē dcīm fictū: nec alicuius ualoris: imo p̃dicti

dies pñt esse ita boni & electi sicut & alii. Secūdū q̄ diuersa cōstel/
lacio ī eis pōt esse. Et subdit autor qđ ī talibus diebus nulli uesci de
bēt carnibus anseris: qđ etiā falsum est & erroneū & magis fortile/
gio attribuēdū: & forte autor & istud habuit a iudeis qui istū ritū
obseruāt. Secūdo dicit qđ senex senectute & non a senio & iuuenis
uenas plenas hñtes sanguine minui pñt oī mēse: quia isti nō faciliter
resolubiles sunt: nec ī eis solū paucus est sanguis bonus: imo mult⁹.
Tertio dicit qđ icilio uene pro regimine sanitatis custodiēdo debet
fieri ī aliquo istorū triū mensiū: qui sunt mayus septēbris & aprilis:
differēter tñ: quia ī aprili & mayo debet icidi uena epatis pp multi
plicationē sanguis eo tpe: cū sit tps uernales: & in septēbri uena sple/
nis pp melancoliā que tunc hēt multiplicari: cū sit tps autūnale.

Hic autor pōit. xii.

q̄ impediunt fleubotho/
miā. Primū est frigidi
tas cōplexiōis. Cū. n. se
cundū Gal. ī megate/
gni fleubothomia īfri
gidat tūc augmētaret

frigiditatē: cā aut̄ q̄re fleubothomia īfrigidat est: quia scđm Isaac in
urinis: sanguis est fundamētū caloris naturalis. i. illud ī quo calor na
turalis seruat: & quia fleubothomia sanguinē euacuat: iō & calorē
naturalē: & tūc p cōsequēs īfrigidat. Secūdū regio frigida uehemē
ter: sub q̄ debet cōprehēdi tps multū frigidū qđ ēt phibet fleubotho
miā: quia ī regiōe & tpe multū frigidis: sanguis ī frigiditate corpis
includit: & ille qui circa extremitates existit a frigiditate cōdeniat
& ineptus fit ad hoc qđ fluat. Tertiū est itēsus dolor sub quo ēt pōt
cōprehēdi nimia corpis īflāmatio: q̄a si ī istis accidētibus fieret fleu
bothomia sequerēt motus agitatiuus qui est cōtrarius nature: cū sit

Frigida natura frigens regio: dolor ingens
Post lauacrū coitū minor etas atq; senilis.
Morbus prolixus repletio potus & esce
Si fragilis uel subtilis sensus stomachi sit
Et fastiditi tibi non sunt fleubothomandi

difformis & maior inflāmatiō q̄ ē est naturā magis debilitans:& cā
motus agitatiui ī dolore itēso est:quia fit tractus ad diuersas ptes:p
fleubothomiā.n.fit tractio ad locū fleubothomatū:& ex dolore for
ti fieret tractio ad locū doloris:cā uero maioris inflāmatiōis est:quia
ex fleubothomia cōmouent̄ humores q̄re magis inflāmant̄ ex motu
& istud ueḡ ē q̄n fleubothomia fit parua & artificialis:si tñ fiat usq̄
ad sincopim pdest in p̄dictis casibus:quia ista cū uincit attractionē
doloris nō facit motū agitatiuū:& s̄l̄r tollit inflāmatōnē cū nō sint
humores ibi qui cōmouent̄ & calefiāt & maiorē inflāmatōnē idu/
cūt.Et istud uoluit Gal̄.ī cō.illius amphorismi.ī.pti.ampho.q̄ ege/
runt:cū dixit:qd nō est melior medicina ī apostemate uehementis
inflāmatiōis:& s̄l̄r ī febrib⁹ & dolore forti q̄ fleubothomia. Quar
tū est balneū & maxie resolutiuū:tale.n.phibet fleubothomiā:quia
tale etiā est euacuatiuū iā natura nō facile tolerat euacuationē sup
euacuationē. Quitū est coitus imediate p̄cedēs:post talē.n.nō statī
debet fieri icisio uene:quia ex hoc maxia debilitatio nature seq̄ret̄:
cū p coitū prius natura debilitata sit. Sextū est etas maior uel mi/
nor q̄ requirit̄ ad fleubothomiā:sicut etas infantie & etas senii:put
declaratū est prius.Et ista īpedimenta tāgit Auī.lo.p̄al̄.dicens:tibi
quoq̄ cauere debes a minutiōe ī cōplexiōe uehementis frigiditatis:&
ī regionibus fortis frigiditatis:& ī hora fortis doloris:& post bal/
neū resolutiuū & post coitū & ī etate q̄ est minor.xii.ānis senū q̄to
magis poteris:nisi ī figura cōfusus fueris & ī soliditate musculorū &
uenarū amplitudine:& earū repletiōe & coloris rubedine:& ulterius
subditillos nāq̄ ex adolescentibus:& senibus fleubothomare aude/
bis.Adolēscētes tñ secundū ordinē ad fleubothomadū paulatī pue/
here debes cū pauca minutiōe. Septimū est morbus plixus:qa tūc
ex tali fleubothomia natura dupl̄r debilitat̄:puta a morbo plixo &
a minutiōe.Et istud est ueḡ scdm Auī.lo.p̄al̄. Nisi sanguis affuerit

corruptio quia si sic fleubothomia pōt cōuenire. Octauū est nimia repletio potus. Nonū est nimia repletio cibi: sub q̄ etiā cōprehendit indigestio cibi. Et cā horū est q̄a scdm Aui. i. i. attrahētia sunt tria. s. uacuū: calidū: & tota spēs. Si ergo uene p fleubothomiā a sanguine euacuarent cibū idigestū uł supfluū siue potū supfluū a stomacho uel epate attraherēt q̄ idigestus ueniens ad mēbra nō corrigeret: q̄a tertia digestio nō corrigit peccatū secūde: nec secūda prime: si pētm sit magnū pp qd i mēbra nō cōuerteret: sed ibi remanēs posset eē cā egritudinis. Decimū est fragilitas. i. debilitas uirtutis: fleubothomia enī est fortis euacuatio: scdm Gal. ii. amphorismorū i cōmēto illius. In quo morbo: sed uirtus debilis nō pōt pati motū fortē. Vndecimū est subtilis sensatio orificiū stomachi: q̄ p̄cordiū dī: q̄a ex fleubothomia in tali statū sequit̄ sincopis. Et sub isto etiā cōprehēdit̄ debilitas stomachi & facilis fluxus colere ad orificiū eius inducēs ad uomitū facile colere. Vñ i hñtib⁹ p̄dicta accidētia nō cōuenit fleubothomia. Per fleubothomiā. n. humores cōmoti ad os stomachi iducerent̄ tāq̄ ad locū cōsuetū: & q̄a est mēbrū debile & ipotēs illi fluxui resistere: iō illis mīta mala p fleubothomiā accidūt. Et hoc ē una cā q̄re qñq̄ aliq̄ in fleubothomia sincopāt. s. q̄a colera ad stomachū fluit q̄ mor dicādo stomachū ex cōpassiōe cordis & stomachi sincopim iducit. Duodecimū est fastidiū. Si. n. i fastidio fieret fleubothomia cū uene euacuarent̄ traherēt ad se materiā malā faciētē fastidiū. Et plurima istorū sex ultimorū accidētiū tāgit Aui. lo. p̄all. & circa istud est sciē dū q̄ p̄ter p̄dicta accidētia sunt adhuc aliq̄ alia ēt ipediētia fleubothomiā: quorū. Primū est alia euacuatio ut qñ est fluxus menstruorū aut emorroydarū: tunc. n. nō debet fieri fleubothomia: & hoc ad euacuationē: licet ad diuertēdū fluxū seu materiā posset fieri. Secū dū est corpus siue cōpositiōis raritas: q̄a a corpib⁹ raris multū dissoluit̄: & iō sufficit ista resolutio nec euacuatiōe idigēt: ut uult Gal. ix.

megetegni. Tertiū est humorū cruditas & uiscositas: tunc enī est ca-
 uēda fleubothomia: qā augmentaretur cruditas humorū: & pp hoc in
 morbis longis nō est faciēda fleubothomia: qā cruditas humorū aug-
 mentaretur & uirtus debilitaretur & morbus prolongaretur: & iō timēdū
 esset de casu uirtutis: & pp hoc uult Aui. q. i. morbis cronicis faciē-
 da ē farmacia añ fleubothomiā & nō fleubothomia añ faciēda: licet
 utroq; indigeāt patiētes: sed cruditas humorū pōt acciderē duabus de
 causis: una cā est pp abūdantiā humorū calorē naturalē suffocatiū q
 debilitatus & suffocatus humores crudos generat: & tūc bñ cōpetit
 fleubothomia. Vñ scdm Alexādrū. ii. libro suo ca. de ydropisī: fleu-
 bothomia in principio ypozarce cōpetit cū puenit ex multitudine
 sanguinis mēstrualis cū phibeant fluere mēstrua pp cām aliq; aut
 ex multitudine sāguinis emorroydalis: qā sicut ignis paru⁹ sub mul-
 ta lignorū cōgerie suffocat: sīlī est de calore īnato suffocato sub hu-
 morū multitudine. Secūda cā cruditatis humorū est caloris īnati de-
 bilitas ut ī illis q sunt debilis cōplexiōis & q habuerūt longā egritu-
 dinē & ī senibus: & tūc nō cōpetit fleubothomia: qā p hoc augeret
 cruditas: quia sanguis ī quo calor cōseruat extraheret: & ita corpus
 infrigidaretur & humores magis incrudarent: debet ergo sanguis di-
 mitti ut humorū cruditatē digerat. Quartū est aeris īdebita disposi-
 tio & nimia caliditas aut nimia frigiditas: qā p caliditatē multā for-
 tis fit resolutio: & p frigiditatē multa īceptificatio humorū ad fluxū.

In hoc passu au-
 Quid debes facere qñ uis fleubothomari. tor ponit quinq; que
 Vel qñ minuis fueris uel quando minutus. debēt fieri circa fleu-
 Vnctio siue pot⁹ lauachrū uel facias mot⁹. bothomiā: aliq; quidē
 Debent nō fragili tibi singula mēte teneri. añ fleubothomiā: ali-
 qua ī fleubothomia:
 & aliq post fleubothomiā. Primū est unctio q aliquñ fit ī fleubotho-

miā:sicut unctio fleubothomi:ut dolor leniat:aliqñ uero post fleu/
bothomiā:ut cōsolidatio uulneris retardet ad hoc ut post fleubotho/
miā humores relictī ī uenis aliq possint hñe respirationē & fumi aliq
mali exalēt.Secundū est potus & maxie uini qui ualet ī fleubotho/
mia si sincopis accadat:& etiā ualet post fleubothomiā pro regenera/
tione nouorū spiritūū & noui sanguis:& isto mō iā faciūt cōes. Ter/
tiū est lauachrū.i.balneū q̄ ualet p̄ duos uel p̄ tres añs:& p̄ duos uel
tres post fleubothomiā & nō eodē die:añ quidē:si quis timeat q̄ ha/
beat ī se humores grossos:quia balneū humores dissoluit & cōmo/
uet eos:& pp̄ hāc cām etiā cōpetit añ acceptio sirupi acetosi:& mo/
tus ut humores dissoluant & subtilient:& ergo qñ debet fieri fleu/
bothomia debet fricari brachiū:ut humores existētes ī uenis p̄ pin/
quis brachio subtilient & p̄parent ad exeūdū facilius:post fleubo/
thomiā uero ualet ut reliquie humorū & uaporū derelicta resoluant:
in die uero fleubothomie nō cōuenit:quia p̄ balneū cutis lenis sit q̄
lenificat p̄cussionē factā in fleubothomia fugit:& hoc est periculū.
Quartū est fascia.i.ligatura cū pānis lineis q̄ ualet post fleubotho/
miā īmediate ad retinēdū fluxū:& añ fleubothomiā ad trahēdū hu/
mores ad locū ubi q̄rit fleubothomia ut ex eo ēt uene īgrossent &
melius uideant. Quintū est motus siue ambulatio moderata q̄ pōt
fieri añ ut humores dissoluant & subtilient:& post:ad resoluēdū re/
liquias humorū ex fleubothomia derelictas. Circa p̄dicta sciēdū ē q̄
cōes faciūt se fleubo:homare ieiuni:sed quibusdā doctoribus meli⁹
uī & cōueniēti⁹:q̄ añ fleubothomiā:primū unū ouū sorbeāt molle
cū uno hastu uini circa nonā uel decimā horā añ prandiū & statim
postea se fleubothomari faciant.Et huius cā est:quia stomacho ua/
cua natura fortius sanguinē retinet ne deficiat in nutrimentō:sed cū
cibus qui de se multū nutritiuus est sit in stomacho cuiusmodi sunt
oua sorbilia & uinū:tunc natura melius sanguine exire permittit.

Exhilarat tristes: irritos placat amētes

Ne sint amentes fleubothomia facit.

In hoc passu autor po-

nit tres effectus fleubotho-

mie. Primus est q̄ fleubo-

thomia exhilarat. i. letificat tristē hoīem. Secūdu est q̄ fleubotho-
mia placat iratos: & cā utriusq̄ est quia ī sanguine q̄ multa cōmi-
scent melācolia fit tristitia: & q̄ multa colera fit ira: cū melācolia fit
cā tristitia: & colera ire iā uterq̄ istorū duorū humorū educit̄ educitio-
ne sanguis: quia ei cōmiscent̄. Tertius est q̄ phibet amētes ne īfaniāti
quia facit humores fluere ad ptes exteriores: & a capite diuertit̄ pro
maiori declaratiōe sciēdū est q̄ qnq̄ sūt cause pp̄ q̄s debet fieri fleu-
bothomia: quarū. Prima est directā & alie q̄ttuor īdirecte. Priā q̄ est
directā est ut abūdātia sanguis euacuet̄: siue abūdet sanguis ī q̄lita-
te siue q̄titate siue utroq̄ mō. nā scdm̄ Aui. lo. p̄al. Duo genera hoīm
sunt fleubothomāda: quorū unū est ille modus hoīm q̄ iā pati sunt
incidere ī egritudines: ut q̄ hēnt abūdātiā sāguis ī q̄titate: & reliquū
genus est genus illoꝝ hoīm q̄ iā egritudinē iciderūt pp̄ humorū siue
sanguis maliciā sed differt fleubothomia ista & illa: q̄a pp̄ sanguinis
abūdātiā debet fieri multa fleubothomia: sed si in q̄litate peccet siue
sit maliciosus tunc cōpetit fleubothomia pauca: un̄ scdm̄ Gal. ix. me-
gategni: si sanguis sit malus ī corpe debet euacuari paulatī: & iō pec-
cāt multū illi qui q̄ uidēt sanguinē malū fleubothomāt se quousq̄
uideāt sanguinē bonū exire cū forte prius totus sanguis exire q̄ bo-
nus exiret: sed debet fieri pauca euacuatio: & tunc scdm̄ Gal. ī casu
isto: priusquā fiat: fleubothomia debet diēta bonū sanguinē generās
exhiberi ut loco mali sanguis bonus sanguis generet̄. Et postea de-
bet fieri post modicum tps fleubothomia pauca: & sic deinceps: ista
fleubothomia est directā q̄a fit p se ad euacuationē illius q̄ p se de-
bet p fleubothomiā euacuari. sc̄ad euacuationē plenitudinis hūorū
siue sanguis: principaliter tñ scdm̄ q̄ cū eo sūt alii humores. Priā cā

indirecta est magnitudo morbi & magnitudo apostematis uehemē
tis inflāmatiōes: qā scdm Gal. i cō. illius ampho. q̄ egerunt &c. Nō est
melior medicina ī apostemate uehemētis inflāmatiōis & ī febribus &
dolore forti quā fleubothomia: ut ē dictū est ibi frigida natura. Se
cūda cā indirecta est ut attrahat materia ad ptē illā p quā debet eua
cuari materia: uñ ī retētiōe mēstruorū & emorroydarū debet apiri so
phēa scdm Gal. & Aui. ut trahat materia sanguis ad īferius. Tertia
cā indirecta est ut humores trahant ad locū cōtrariū illi loco ad quē
fluūt hūores: & hoc ad diuertēdū materiā a loco ad quē fluūt humo
res: uñ ī nimio fluxu mēstruorū debet fieri fleubothomia de basilica
ut trahat materia ad cōtrariū locū ad quē declinat & diuertat a suo
fluxu: & pp hoc ī pleuresi sinistre ptis: debet fieri fleubothomia ī pte
dextra ut diuertat materia & attrahat ad locū cōtrariū loco ad quē
declinat: & sīlī si sit in pte dextra debet fieri fleubothomia ī pte sini
stra. Quarta cā indirecta est ut p fleubothomiā una porcio materie
euacuet & natura potētior sit supra residuū: & sic cōpetit fleubotho
mia qñ repletio est ī corpe ne fiat apostema: qā natura est debilis re
spectu regiminis illoꝝ humoꝝ: iō una porcio illius materie est eua
cuāda ne pp ipotētiā nature in regēdo illā materiā: illa materia fluat
ad aliquē locū debile in quo aggreget & apostema generet.

In hoc passu autor
ponit unū documētū
de quātitate scissure in

Fac plagā largā mediocriter ut cito sum⁹
Exeat: uberius liberiusq; cruor.

fleubothomia. Et dicit q̄ scissura debet esse larga mediocriter ut su
mus & grossus sanguis liberius exeāt: quia qñ scissura est stricta tūc
solū subtilis sanguis exit & grossus remanet. Circa istud est sciēdū
q̄ aliqñ ī fleubothomia debet fieri uuln⁹ magnū & aliqñ paruū: de
bet at fieri uulnus magnū tribus de causis. Prio qā hūores sūt gros
si: & grossus sanguis ē euacuādus ut p illud uulnus magnū sanguis

facilius possit exire:& ergo melâcolicis faciendū est magnū uulnus:
Secūdo pp tps frigiditatē q̄ hūores īgrossat.& ergo ī hyeme debet
fieri uulnus magnū. Tertio pp abūdantiā hūorū:q̄a tūc fit melius euā
cuatio p uulnus magnū q̄ puū:sed uulnus paruū fit cū ē uirtus debi
lis:ut de spiritibus & calore minus euacuet̄:& in tpe calido eadē de

Sāguine subtracto sex horis est uigilādū.

Ne somni fumus ledat sensibile corpus

Ne neruū ledas non sit tibi plaga p̄funda

Sāguīe purgatus nō carpas p̄tinus escas.

cā:& qñ ē sāguis subtil̄.

In hoc passu autor

tangit tria cōsiderāda

circa fleubothomiam.

Primū ē q̄ fleubotho

matus nō debet dormire īmediate post fleubothomiā:nisi ad minus

trāsiuerit sex hore:& hui⁹ subdit autor cām ne fumi:q̄.ī sōno cānt̄

moti ad caput ledāt cerebrū:alie tñ pnt assignari cāe:q̄r. Priā ē ne ī

sōno uertat se patiēs supra brachiū fleubothomiā:& p hoc ledat̄.

Scda ē:ne hūores ī sōno fluāt ad mēbrū lesū ī quo ē dolor pp iclū

fleubothomi & fiat apostēa:uñ Gal.ii.āph.sup illo āpho.ī quo mor

bo:uult q̄ ī sōno si fiat apostēa itra corp⁹ aut mēbrū sit lesū ad ipm

fluūt hūores:Aui. uero aliā assignat cām.ī. q̄ p talē sōnū posset acci

dere cōfractio mēbroꝝ. Et istius cā pōt eē:q̄a sicut:scdm Gal. sup il

lo āpho.ī quo morbo &c. sōnus ī p̄cipio poxismi nō cōpetit:q̄a ca

lor natural̄ ad īteriora regredit̄:& exteriora īfrigidat̄:& fumi rema

nēt nō cōsūpti:pp q̄ rigor augmētat̄ & poxism⁹ ēt. plōgat̄:sic ēt fu

mi p cōmotionē hūorū & ī fleubothōia ad neruos & ad lacertos ele

uat̄ q̄ nō cōsūpti remanētes ī sōno īfrigidat̄ ī exteriorib⁹ & īgrossat̄

& iō faciūt ad neruorū & lacertorū cōfractiōē si fiat supdomitio īme

diatē p̄ fleubothōiā:alia cā p̄t eē:q̄a mām ē īgrossās ē faciēs cōfractio

nē:sic ī q̄rtana ī cui⁹ typo fit cōfractio pp frigiditatē & grossiciē mae:

sed nerui & lacerti sūt frigī:iō ad ipos ueniēs iste fum⁹ ī sōno ī quo fit

retractio caloris ad īteriora īfrigidat̄ & īgrossat̄:& iste fum⁹ īfrigida

tus & igrossatus frigiditatē & ingrossationē iducit ī mēbro siue cō/
fractionē: siue ad mēbrū cōsimile pperant egritudines cōsimiles. Et
istud uerū est de somno fleubothomie uicino & nō de remoto post q̄
fumi illi fuerint cōsūpti. Secūdū q̄ dicit est q̄ fleubothomans debet
cauere ne faciat nimis pfundā apturā ī minutione: ita q̄ cū fleubo/
thomo ledat neruū uel arteriā uene suppositū: nā ex lesione nerui se/
quit' spasmus: ex quo ulterius acerbissima mors sequit' uel ad min⁹
pdictio mēbri: puta brachii uel digiti &c. Ex lesiōe arterie sequit' flu/
xus sanguis arterialis difficilime curabilis. Tertiū est q̄ fleubotho/
mat⁹ nō illico. i. īmediate post fleubothomiā cibū sumere debet: sed
debet expectare quousq̄ ī eo humores fuerint quieti: ne cibus añ ei⁹
digestionē ad subueniēdū mēbro leso cū sanguie simul attrahatur:

Hic autor pōit. y.

uitāda ab ipso fleubo
thomato quorū. Primū
est q̄ fleubothomatus
debet uitare lac & la/
cticinia cuius cā ē: q̄a
ex cōmotione humorū
per fleubothomiā sepe

Omnia de lacte uitabis rite minute.

Et uitet potum fleubothomatus homo

Frigida uitabis quia sūt inimica minutis

Inter dictus crit minutis nubilus aer.

Spiritus exultat minutis luce per auras

Oībus apta quies est: motus ualde nociu⁹

fluūt hūores aliq̄ ad stomachū: si ergo lac sumeret' ex cōmixtiōe il/
lorū humorū lac ī stomacho corrūpet' ex quo de se maxie corruptibi/
le ē: iā & lac pp dulcedinē eius posset trahi idigestū ad uenas: & pp
cōmotionē humorū facile corrūpi. Secūdū est q̄ fleubothomatus
debet cauere a potu nimio: quia pp euacuationē uenarū talis potus
traheret' facile ad uenas idigestus: put prius dictū est. Tertiū est q̄
fleubothomatus debet uitare oīa frigida tā intus sumpta quā exte/
rius adhibita: puta cibaria multū frigida: aerē frigidū: balneū frigi/
dū: tenuitatē uestiū: sessionē supra petrā: frigiditatē capitis ul' pedū:

quia cū calor naturalis p fleubothomiā debilitatus est corpus facile
supflue ifrigidaret. Quartū est q fleubothomatus nō debet ambu
lare ī aere tenebroso nebuloso turbato: q talis cōtristat aīam & pi
griciā ī corpibus iducit: ut prius dcū ē ibi: aer sit mūdus: nā tristitia
cā ē sanguis melācolici: sed debet ābulare ī aere claro & lucido: qā ī
tali aere spūs uitales naturales & aīales recreant & ad extra mouē
tur cōgaudētes simili. Quintū est q fleubothomatus debet querere
quietē tpatā: sīlī & motū excessiuū uitare: qā motus excessiuus tunc
maxime debilitat & humores cōmouet qes uero tpara motū sedat.

Principio minuas in acutis peracutis
Etatis medie multum de sanguine tolle
Sed puer atq; senex tollet uterq; parum
Ver tollat duplū reliquū tps tibi simplū.

Hic autor dicit q̄t
tuor. Primū est q fleu
bothomia faciēda est ī
pīcipio egritudinū p
acutaz. i. maxie acuta
rū: q̄. s. terminant ī die

quarta: qā tales sunt breues: nec dāt inducias: & iō a principio medi
cāde sunt. Secūdū est q in etate media. s. q̄ ē a. xxx. āno usq; ad. xlv.
uel. l. ānū plus de sanguīe extrahēdū est q̄ ī aliq̄ aliax etatū: qā ī tali
etate maxie multiplicat sanguis: & eius subtractio nō īpedit augmē
tū: nec diminuit uirtus corpis: qā corpus in tali etate nō auget neq;
diminuit sensibiliter: sed stare uī. Tertiū ē q senes & pueri par fleu
bothomādi sunt: quia ī pueris sanguis multus requirit pp nutritio
nē & augmērationē ī eis. Et ī senibus uirtus īcipit debilitari. Quar
tū est q in uere dupla quātitas sanguis abstrahēda est p fleubotho
miā respectu alioz tēporū: cuius rō est: quia uer est tps maxie multi
plicatiuū sanguinis: scdm oēs autores medicine. Circa primū dictū
pro maiori declaratiōe ponēde sunt aliq̄ regule circa fleubothomiā:
quaz pria est q ī pīcipio morbi nō est faciēda fleubothomia. Me
dicus. n. est minūter nature: scdm Gal. ī regni. cā. illo. Omnīū natura

opatrix: Medicus uero minister: sed scdm Gal. iiii. apho. i. cō. illius: egritudinibus quibuscūq; incipiētibus nulla euacuatio ī prīcipio morbi ē naturalis: sicut ergo natura ī prīcipio morbi nō euacuat: ita nec medicus. Istud tñ ī tribus casibus hēt instātiā. Prīo ī materie furiositate: uñ Aui. loco sepe alle. uult q; ī principio morbi fleubothomia nō debet fieri: qā fleubothomia humores cōmoueret & subtiliaret & currere p corpus faceret nisi materia sit furiosa. Secūdo hēt instātiā ī materie multitudine. uñ Gal. sup illū amphi. Ichoātibus morbis: uult q; oportet fieri fleubothomiā aut farmaciā ut natura alleuiet: q. s. onerata est pp materie multitudinē. Tertio hēt instātiā ī morbi magnitudine & acuitate: ut qñ ē apostema magnū & dolorosū: licet nō sit multa materia. s. āncedētis ī corpe. uñ dicit Gal. xiii. megategni. Si apostema sit magnū fleubothomet ī prīcipio: licet nō sit materie multitudo ne crepet aut apiat apostema ān sui maturationē. Ergo ut mala sinthomata uitent minutio est faciēda. Secūda regla est q; nō fiat fleubothomia ī die motus egritudinis: sicut ī crisi nō ē faciēda fleubothomia: nec aliq; euacuatio: ne materia a loco ad quē natura mittit ipm diuertat: silr neq; ī poxismo: uñ scdm Gal. i. aph. In statu neq; fleubothomia neq; farmacia fieri debet: qā ī eo fit coctio morbi: q; melius sit ī qete q; motu: sed sicut se hēt status ad morbū totalē: ita poxismus respectu dieꝝ interpolatiōis: sicut ergo ī statu nō ē euacuādū: ita nec ī poxismo. Tertia regula est q; fleubothomia nō ē faciēda ī prīcipio morbi: cū crisis est remota: qā scdm Isaac ī urinis: sanguis est fundamētū caloris naturalis ipm. s. sustinens: licet cor sit fundamētū generās: & spūs fundamētū deportās: sed sanguis ē fundamētū caloris naturalis: qā ex eo materialiter generat calor naturalis: & iō aliqs sanguinē euacuādo euacuat calorē qui materiā morbi hēt digerere: & p cōsequēs morbus plongat & uirtus debilitat: pp q; timēdū est ne pp longitudinē morbi & debilitatē uirtutis natura

succūbat. Quarta regula est q̄ i corpe hñte fecē i ītestinis nō debet fieri fleubothomia: cuius cā est: quia tria sunt attrahētia. s. calidū: uacuū & tota spēs. Quia ergo p̄ fleubothomiā uene euacuant̄ q̄ a mēbris sibi p̄pinquis attrahūt: & ita mēseraice a stomacho: uēter plus cōstipat̄: & materia cōtēta i uenis plus inficit̄: & mēseraice attrahūt humiditatē secū: & feces plus desiccant̄. Debet ergo uēter priō leniri ut p̄ suppositoria aut clisteria: nisi p̄ se laxet̄. Quinta regula est q̄ nō debet fieri fleubothomia multa: quia ex hoc malū accidit i senio. s. multi morbi mali sicut epilēsia appoplexia & paralisis: quia p̄ re motionē sanguis: & caloris generant̄ multe supfluitates fleumatice q̄ sunt causebar̄ egritudinū. Sexta regula est q̄ nō debet fieri fleubothomia i muliere mēstruata aut ipregnata. In ipregnata nō debet fieri: quia p̄ hoc calor digerēs cibū diminueret̄ & nutrimentū fetus auferret̄: & maxie qñ fetus est magnus cū tūc idiget ampliori nutrimento. Et istud dicit Ipo. v. apho. In mēstruata uero naturalr. s. scdm reuolutionē mēsis nō debet fieri fleubothomia: q̄a i fluxu nimio mēstruor̄ eēt faciēda ad diuertēdū materiā: sed qñ eueniūt naturalr & scdm debitū cursū nature tūc nō debet fieri fleubothomia: cū materia euacuet̄ sufficiēter a natura: & natura nō debet diuertere ab opatiōe. Septia regula est q̄ post colericā passionē nō debet fieri fleubothomia. Cū. n. fleubothomia cōmoueat hūores p̄ hoc posset humor colericus ad stōachū fluere & ipm īflāmare: nec debet fieri post uomitū ne silr hūores fluāt ad stōachū: neq̄ post fluxū uētris: neq̄ post uigilias magnas: neq̄ post motū fortē: & breuiter nec post ullū calefaciēs multū: aut multū dissoluēs: quia fleubothomia humores plus cōmoueret & uirtutē magis debilitaret. Deīde uidēdū est in quibus hoībus cōpetit fleubothomia: & pro illo ponēde sunt aliq̄ regule: q̄q̄. Priā est q̄ fleubothomia cōpetit hoībus delicatis ociosis & quiescētibus: multū carnosīs: & cibus multū sanguinē generātibus utentibus.

Secūda rēgula est q̄ fleubothomia cōuenit illis ī quibus est abūdā-
tia sanguis: q̄ cognoscit̄ p̄ urine spissitudinē. Abūdātia. n. sanguinis
facit eā spissam: sed colerā subtilē. Tertia regula est q̄ fleubothomia
debet fieri in illis in quibus melācolia abūdat. Vñ cū ē multa melā-
colia naturalis currēs cū sanguine p̄ totū corpus: quia sanguis ī epa-
te ab ea mūdificat̄: tūc cōpetit fleubothōia siue minutio postea far-
macia. Vñ duplex est melācolia: naturalis & innaturalis: naturalis est
fex sanguinis: q̄ qñ abūdat ipsa est currēs cū sanguine q̄re cū sāgui-
ne p̄ fleubothomiā euacuat̄: iō faciēda ē fleubothomia ad eius eua-
cuationē cū sanguine ab eodē. n. calore. s. calore tpato fiūt sāguis &
melācolia: q̄ est eius fex: & postea faciēda ē farmacia. Q uarta regu-
la est q̄ in illis in quibus timet̄ humor̄ ebullitio: cōturbatio & cale-
factio: cōpetit fleubothomia: & isti statī qñ sentiūt se calefieri debēt
fleubothomari cū sit timor ebullitiōis cōturbatiōis & calefactionis
pp̄ humor̄ abūdātiā. Aliqñ tñ aliqui decipiunt̄ p̄ istā regulā: q̄a sta-
tim qñ sentiūt calefactionē & timēt de humor̄ ebullitiōe statī fleu-
bothomāt se. Et qñ istud est ex colere calefactiōe & incēliōe: p̄ fleu-
bothomiā nō cessat calefactio nec ebullitio: imo p̄ hoc augmentat̄
quia fleubothomia humores cōmouet: & p̄ corpus currere facit. Et
ergo nō cōpetit fleubothomia nisi hoc sit ex abundātia humor̄ qd̄
cognoscit̄ p̄ sudoris multitudinē & maxime in mane. Aliqui. n. sūt
qui nō sudant nisi quādo euacuatione indigent. Q uinta regula est
q̄ illis debet fieri fleubothomia qui habent uirtutē fortē & qui sunt
sanguinee cōplexionis nō frigide & sicce. Vnde Ras. vii. a. m̄ā. Cor-
pora apta ad fleubothomiā & que habēt uenas amplas & manife-
stas & corpa pilosa & bruna & ex colore rubeo & fusco mixtis sunt
colorata: & iuuenes & adolescētes & senes nō decrepiti: sed pueri &
infirmi nō sunt minuēdi nisi magna urgente necessitate: & plurime
istaz regulaz colligunt̄ ex Aui. iiii. in de fleubothomia.

Estas uer dextras: autūnus hyemsq; sinistras

Hic pōit au

Quatuor hec mēbra. cephe. cor. pes. epar. uacuāda

tor aliq cōcēnē

Ver. cor. epar estas, ordo sequens reliquas.

tia mēbra etia/

cuāda fleuboto

mia: & dicit. Priō q; in uere: & estate debēt euacuari uene dextre: ut dextre manus uel dextri brachii uel pedis: sed ī hyeme & autūno debēt fleubothomari uene sinistre. s. sinistre manus uel sinistri brachii uel pedis. Et istius cā pōt cē: q; uer est multiplicatiuū sāguis & istas colere: ergo ī uere & estate debēt euacuari ille uene ī qb; magis abū dāt sanguis & colera: sed ille sūt uene dextre: q; ī pte dextra corporis situatū est mēbrū generatiuū sāguis. s. epar & receptaculū colere. s. cistis fellis. Sed autūnus est generatiuus melācolie q; ēt coaceruat & nō resoluit p hyemē: ergo ī autūno & hyeme debēt fleubothomari ille uene ī qb; magis dñat melācolia q; sunt uene sinistre cū in sinistra pte corporis cōtineat splē: q; est receptaculū melācolie. Scdo dicit q; ista q̄tuor mēbra. s. cephe. i. caput. cor. pes. & epar. scdm. iiii. ptes anni sunt euacuāda: cor qdē ī uere. epar ī estate: caput ī hyeme & pe

des ī autūno.

Dat saluatella tibi plurima dona minuta

Purgat epar. splenē. pectus. p̄cordia. uocē

Innaturalem tollit de corde dolorem.

Hic tangit sex iuuamēta

p̄ueniētia ex fleubothōia

uene q; dī saluatella: & est

uena ī dorso manus ī loco q; est iter auricularē digitū & medicū. Pri mū est q; ip̄a purgat epar. Scdm ē q; ip̄a mūdificat splenē. Tertiū ē q; mūdificat pectus. Quartū ē q; p̄seruat p̄cordia. i. orificiū stōachi a nocumēto. Quintū est q; aufert nocumēta uocis. Sextū est q; aufert dolorē inaturalē cordis: & rō oīum iuuamētor; est: q; p̄dicta uena ab oībus istis locis sanguinē euacuat: ut postea etiā patebit: pro maiori declaratiōe p̄dictor; sciēdū est q; in fleubothomia aliqñ aperiunt uene & aliqñ arterie. In aptione aut arterie est timor: & huius

cā potissima est nimius fluxus sanguis: qui duplici cā hēt fieri i fleu
bothomia arterie. Vna cā est caliditas uehēmēs sanguinis arterialis:
calidū. n. est facile mobile & arteriā dilatans & aperiens: & iō iuuat
multū ad euacuationē sanguinis i fleubothomia arterie. Secūda cā
est arterie mobilitas & iō tardius in ea uulnus curat cū uulnera nō
sanant nisi quiescāt pdest tñ ista fleubothomia tripliciter. Primo cū
est in corpe sanguis subtilis abundātia. Secūda qñ uaporosi. Tercio
qñ calidissimi: sanguis. n. subtilis: ex quo calor naturalis & spūs fiūt:
habitat in arteria sed sanguis grossus: ex quo mēbra nutriunt in ue
nis: sifr sanguis uaporosus in arteria cōtinet: & sanguis sanguineus
in uenis: sanguis etiā calidissimus qui a corde efficit & digerit: qd
est calidissimū mēbrū etiā cōtinet in arteria: alius aut sanguis in ue
nis. Secūdo sciēdū q uenarū aptio est in multis mēbris: aliqñ in bra
chio siue manu magna: aliqñ in parua aliqñ in pede aliqñ i naso: ali
qñ in fronte: aliqñ in labiis: aliqñ in lingua siue in palato: aliqñ in an
gulis oculorū uersus frontē: in manu maiori q est ab ascellis usq; ad
cubitos sunt qnq; uene apiende scdm Rasis. vii. almā. & Aui. lo. pal.
Vna uocat cephalica q ē uena capitis. Secunda basilica q est uena
epatica. Tertia mediana siue cardiaca siue nigra: scdm q uocat ab
Aui. siue matrix: sicut uocat a Rasi: q̄rta ascellaris: & q̄nta funis bra
chii: in manu minori est sceiles siue saluatella: & in brachio scdm q
cōtinet maiore manū & minore sunt apiende sex uene: cephalica a
partibus q sunt supra collū euacuat: & iō passionibus capitis ualet
ut in enigranea: mania: & in aliis calidis passionibus siue ex materia
calida: uñ & ista icipit siue orit ab hūero & tēdit uersus ptē sinistra
brachii: basilica euacuat imediate a partibus sub collo ut a pectore
& epate: uñ in passionibus pectoris & epatis & similiū ualet: uñ ua
let in pleuresi: & icipit ista ab ascellari & tēdit ad ptē domesticā bra
chii: mediana uero est media inter duas p̄dictas in situ & in cōposi

tionē: q̄a ex eis cōponit̄: est. n. ramus utriusq̄. Et est ēt mediā in euacuatione: q̄a undiq̄ euacuat & ab inferioribus partibus sub collo: & a collo: & supra collū. Vñ est uniuersalis toti corpi in euacuādo: non uniuersalis sicut dicunt quidā q̄a a corde orit̄: sed q̄a ramus est cephalice & basilice: Et ergo cū uolumus fleubothomare de cephalica: & non apparet: debemus accipe magis medianā q̄ basilicā: & sifr cū uolumus fleubothomare basilicā & nō appet: magis debemus fleubothomare medianā quā cephalicā q̄a magis cōuenit cū utraq̄ quā una cū alia: cū sit ramus istaq̄ & ista extrema: sceiles siue saluatella ē uena que est inter auricularē & mediū: tendens plus uersus medicū digitū & orit̄ a basilica: & ista apit̄ in dextra manu ī opilatione epatis & in sinistra manu in opilatione splenis: & q̄re hoc sit nescit̄ rōnet sicut dicit Aui. sed expiētia: hanc. n. inuenit Gal. p̄ somnū: ut ipse dicit: quia habebat quēdā in cura hūit̄ opilationē epatis & splenis: & somniabat se fleubothomare patiēre de illa uena: & sic fecit & curatus est: de ista sit fleubothomia ponēdo manū ī aq̄ calida: quia subtilis est: iō ut ingrosset̄ & dilaret̄ & ne uulnus claudatur citius debito & ut sanguis grossus subtiliet̄: ascellaris est illa q̄ posita est sub basilica: & illa appet in ligatura brachii: & de ista idē est iudiciū cū basilica: fumis brachii est illa que est supra cephalicā siue os ultimū siue altius brachii uersus partē siluestrē: & est idē iudiciū de ista & de cephalica: licet ergo scdm Aui. & Gal. ī aptione uene sit euacuatio uniuersalis a toto corpe: non tñ ab oībus uenis eq̄litter: ut uisum est: licet etiā uene a toto corpe euacuent̄: nō tamē ī eis est timor eq̄lissimō cephalica scdm Ra. vii. almā. est securior: & basilica est magis timēda: & cardiaca ēt multū est timēda: licet minus q̄ basilica: cephalica est securior: quia neq̄ iuxta eā ē neruus neq̄ arteria neq̄ sup eā: sed sub cardiaca est neruus & altius supra eā est neruus subtilis: iō timēdū est ne icidat̄ neruus: basilica est piculosa ualde: quia est sub ea arte,

ria & iuxta eā est neruus & masculus & iō est timenda ualde sciles
 siue saluatella nō est piculosa sed tamē subtilis est. & iō ut apiat me
 lius est q̄ ponat̄ ī aq̄ calida. In pede sunt tres uene. s. sciatica sophe
 na & uena poplicis & hec apiunt̄ cū uolumus trahere sanguinē ad
 partes inferiores ut ī puocatiōe mēstruor̄ & illa que est ī poplice fe
 cūdū Aui. magis ualeat q̄ sophena aut sciatica quia pp̄quior est ma
 trici & iō melius pōt ab ea trahere sophena uero a uirga testiculis &
 a mērice sanguinē attrahit sed sciatica ab anchis renibus & mēbris
 que sunt situate uersus ptē siluestrē melius trahit sophena uero & a
 mērice a mēbris positis uersus ptē domesticā licet sint rami unius ue
 ne ī medio frōtis est uena una q̄ apienda est ī antiq̄tis passiōibus fa
 ciei ut ī morphea & ipetigine scabie & ī passiōibus oculor̄ prius tñ
 debet fieri minutio de cephalica & sūl̄ est una uena ī naso & ī utri
 usq̄ aptiōe debet collū ligari & postea apiri una āte aliā p̄ ligationē
 enī colli melius manifestat̄. In aliis etiā sūt uene que apiunt̄ pp̄ apo
 stemata existētia ī hore aut gingiuis cephalica tñ prius minuta ī pa
 lato sunt q̄ttuor uene que si apiant̄ ualent fluxui reumatis & ad dē
 tes in eis facientes dolorē & iste uene sunt manifeste & debent apiri
 materia digesta itē quedā sunt uene ī āgulis oculor̄ uersus frōtē &
 apiunt̄ ī passiōib⁹ oculor̄ cephalica prius minuta itē q̄dā sūt uene
 sub ligna q̄ apiunt̄ ī squinātia cephalica prius minuta itē uene que
 sunt in timporibus incidunt̄ pp̄ emigrancā & pp̄ dolorē magnū ca
 pitis & egritudinē capitis diuturnā & iste sūt q̄s uocat Ipo. & Aui.
 Iuuenales q̄rū icisio reddit hoīem ipotētē generare itē ī collo ēt sunt
 uene q̄ uocāt̄ guides q̄ minuēde sūt ī p̄ncipio lep̄ & maxie q̄n āheli
 rus āgustat̄ uinū ī squātia ipediēte āheliū minuūt̄.

In hoc passu autor Si dolor est capitis ex potu limpha bibat̄
 duo notat. Primū ē q̄ Ex potu nimio nam febris acuta creatur.
 si dolor capitis accidat Si uertex capitis uel frons estu tribulnē

Típora frósq; simul moderate sepe fricē^t ex potu nimio & ma^x
Morella cocta nec non calidaq; lauentur: xime uini uel alicuius
alterius potus quo cō-

tingit hoīes inebriari: tūc supbibí debet aq; frigida q̄ sui frigiditate
atq; ígrossatiōe ípedit ne fumi ex tali potu eleuari cerebrū ledāt uel
ad ípm eleuent^r. Scđm ē qđ si fumitas capitis ul' frós nimio calore ue
xet^r tūc debēt típora & frós moderate fricari: & postea debēt ex aq;
decoctiōis morelle calida lauari: qa morella q̄ a cōib⁹ medicis solatrū

Temporis estiuí ieiunia corpa siccāt. dī hēt ífrigidat^r: qa frigida ē.

Quolibet í mēse cōfert uomit⁹ quoq; purgat

Humores nocuos stōachi: lauat ambitus oēs

Ver autūnus hyems estas dominat^r in anno

Tempore uernali calidus fit aer humidusq;

Et nullū tempus melius fit fleubothomie.

Vsus tunc homini ueneris cōfert moderatus.

Corporis & motus uentrisq; solutio sudor

Balnea purgent^r tunc corpora cum medicinis

Estas more calet sicca nascatur in illa.

Tunc quoq; precipue colerā rubeā dominari.

Humida frigida fercula dētur: sit uenus extra

Balnea nō profunt: sint rare fleubothomie.

Vtilis est requies: sit cum moderamine potus

In hoc passu au

tor plura notat. Pri

mū est qđ ieiunare

multū exsiccat cor

pora í estate: qa ex

quo estas de natura

est calida & sicca:

ipsa resoluit humi

ditates corporis: qđ et

resolunt^r p sudor

es í estate multipli

catos: & sic supue

niēte ieiunio corpa

plus exsiccat^r: qa

absente humido cibali: calor nři corporis agit in humiditates pprias

iplas exsiccādo: & ergo bñ dicit Ipo. vii. parti. apho. corpibus humi

das carnes hñtib⁹ famē adhibere cōuenit: Fames. n. corpa exsiccat.

Secūdū est qđ uomit⁹ cōfert quolibet mēse: qa p uomitū euacuant^r

humores nociui cōtēti in toto ambitu stomachi: & istud etiā uoluit

Aui. iii. in. i. c. xiii. de iuuamētis qđ affert uomitus: cū dixit: qđ Ipo. pce

pit uomitū fieri bis ī unoquoq; mēse. s. duob⁹ dieb⁹ cōtinuis: ut scđo
die expellat^r illud q³ p^o die nō potuit īpelli & p hoc scđm Ipo. cō/
scruat^r sanitas: cū talis uomitus mūdificat stōachū euacuando fleūa
& colerā: stōachus. n. nō hēt aliqd q³ mūdet īpm sicut ītestina hnt co
lerā rubeā īpam mūdificātē & postea Aui. lo. p^oal. pōit plura alia iu
uamēta uomitus bñ facti: quoz. Primū ē q³ cōfert grauitati capitis:
& hoc ē uerū qñ illa grauitas accidit ex materia hūorali uaporosa p
ueniēte a stōacho & mēbris īferiorib⁹ ad caput: si. n. grauitas corpis
fieret a nocumēto p^oprio ip^o cerebri: tūc uomitus magis noceret q̃
cōferret. Scđm ē q³ clarificat uisū & hoc qñ obscuratio uisus puenit
ex materia uaporali pueniēte a stōacho ad īpos oculos alias aut nō.
Tertiū est q³ aufert fastidiū. i. nauseā & abhominatiōē: remouēdo
& euacuādo hūorē a stōacho q ē cā fastidii. Quartū ē q³ cōfert ei ad
cui⁹ stōachū descēdit colera corrūpēs ei⁹ cibū. Quintū ē qđ remouet
abhominatiōē q̃ fit pp unctuositatē. Sextū ē q³ remouet cām desi
derii & illud q³ facit desiderare acutū pōticū aut acetosū: qā uomit⁹
remouet cām oīum istaz dispositionū: iā remota cā remouet effect⁹
Septimū ē q³ cōfert laxitati. i. cathecie q̃ pcedit ydropisī: euacuādo
materiā tal⁹ laxitatis & mūdādo stōachū. Octauū ē q³ cōfert ulcerib⁹
ī renib⁹ & uesicca diuertēdo materias currētes ad illa loca ad p^ote op
positā. Nonū ē q³ et cōfert lepre maxie qñ fit cū uomitiuo forti: sic
elleboro: qā talis uomitus euacuat materias q̃ sūt ī locis remotis &
difficilis eradiciōis: ex qb⁹ fit lepra: et uomitus corrigit digestiōē
primā: ex q̃ alie. digestiōis melius fiūt: un lepra peccat in corruptiōe
digestiue. Decimū ē qđ cōfert malicie coloris ī cute ex aliquo hūore
diuertēdo īpm a cute. Vndecimū ē qđ cōfert epilēsie stōatice. euacuā
do hūorē cōtētū ī stōacho: ex cuius effumatiōe causat^r epilēsia. Duo
decimū ē qđ cōfert ictericie: maxie illi q̃ ē ex opilatiōe. Nā pp motū
fortē ī uomitu: materia opilās mouet^r & remouet^r a loco ī quo facie

bat opilationē. Siſr euacuat materia fleumatica p uomitū q̄ cōiter
eſt cā iſti⁹ opilationis. Decimūtertū ē qđ cōfert aſmati euacuādo ma
teriā ańcedētē ex ſtōacho: q̄ fouebat materiā aſmatis: & ēr calefaciē
do mēbra ſpūalia & pulmonē: ex quoꝝ calefactiōe ſeq̄r cōſumptio
ſupfluitatū faciētū asma. Decimūq̄rtū ē qđ cōfert tremori & palſi
euacuando materiā iſtaꝝ paſſionū. Decimūq̄ntū qđ cōfert hñtibus
uiſcera nigra magna ſup ptes extrēas: diuertēdo hūores a ptribus ex
tremis. Et licet uomit⁹ debite miniſtratus iſta cōferat iuuamēta: ſup
flue tñ factus multa iducit nocumēta: qa debilitat ſtōachū & reſoluit
ipm: & facit eū aptū ut materie fluāt ad ipm: & obest pectori & ui
ſui & dētibus & ātiqꝝ capitis doloribus &c. Prout dicit Aui. iiii. i. c.
.xiiii. Tertiū qđ notat hic tex. ē qđ q̄ttuor ſūt tpa āni. ſ. uer eſtas au
tūnus & hyems: put māiſeſtū ē: & iter iſta tpa uer ē calidū & hūidū
& hoc reſpectu alioꝝ tēpoꝝ: licet ī ſe ſit tps tpmēto attinēs: ut uult
Gaſ. i. de cōplexiōibus. Et ex iſto ſeq̄r qđ iſtud tps magis aptū ē fleu
bothomie: qa magis ē multiplicatiuū hūoꝝ q̄ alia tpa. Et ergo ēt iſto
tpe pōt cōuenire moderatus uſus coitus & motus tpatus: & uentris
ſolutio ſiue fluxus: & ſudor tpatus: & ſiſr balnea tpata ad dīminuen
dū repletionē. Et ergo etiā iſtud tps aptū ē ad purgationē corpis cū
medicinis. Quartū eſt qđ eſtas calefacit & exſiccāt: & ergo ī ipa etiā
mūltiplicat colera rubea q̄ calida eſt: & ſicca: pp hoc ēt ī eſtate fercula
debēt eē frigida & hūida: ad remouēdū diſtēpātiā caliditatis & ſicci
tatis ex cōplexiōe eſtatis iductā: & debet fieri abſtinētia coitus: cū ta
lia etiā exſiccāt: & abſtinētia a multis balneis: ſiſi de cā: & rara fleu
bothomia: eadē de cā: niſi neceſſitas hoīem cōpellat: & debet fieri qes
& paucus motus: qa qes hūectat & multus motus nimīū exſiccāt: &
debet hō p̄dicto tpe uti potu cū moderamē & maxie frigido: qa ex
ſupflua ſumptiōe potus frigidi pp aptiōē poroꝝ aliqñ ſeq̄r ſubita
infrigidatio corpis uel paralīſis ſiue laxitas mēbroꝝ uł mors ſubita:
A qua nos deſēdat q̄ eternaliter uiuit & regnat ī ſec̄la ſec̄loꝝ. Amē.

Hoc opus optatur: quod
Flos medicine vocatur.

Med. Hist.
INCUN.
392B

